

HALKIN YOLU

7

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

14 MART 1977 / 250 KURUŞ

İŞÇİ SINIFI KOMÜN'ÜN ANISINI YAŞATACAKTIR

DİSK'İN YENİ GİRİŞİMLERİ ve RUS İŞBİRLİKÇİLERİNİN HESAPLARI

DGM'lere karşı yiğitçe direnen işçileri DİSK yöneticilerinin nasıl yalnız bıraktığı, işçi sınıfının yükselen devrimci mücadelesinin karşısında nasıl telaşa kapıldıkları hatırlardadır. Bir süre önce PETKİM'de, DİSK yöneticilerinin yüzlerce işçiyi sendikadan attıkları yine hatırlardadır. Bir kaç ay önce M. Ertürk imzalı bir genelgede DİSK yöneticilerinin ihaneti açıkça belgelenmektedir. Bu genelgede, işçi sınıfının DGM'lere karşı şanlı direnişi "Eylül olayları" olarak nitelenmekte ve bu nedenle işten atılmış işçilerin tazminatlarını almaya zorlanmaları, buna direnirlerse ödeneklerinin ödenmesine son verilmesi emredilmektedir. Bunlar sadece birkaç örnek. Bu örneklere Aliağa, Profilo, Demir Döküm, Tariş örnekleri ve sayısız örnek eklenebilir. İşçi sınıfı bu olayları her gün yaşamakta ve unutmamaktadır. Bir Profilo işçisinin dediği gibi "not etmektedir". DİSK'in başına çöreklenmiş olan DİSK yöneticilerinin yüzü her geçen gün daha da açığa çıkmakta, işçiler, işçi sınıfının en ileri unsurlarının yer aldığı DİSK'i bu hainler şebekesinin nasıl bir çiftliğe dönüştürdüğünü mücadele içinde görmekte, öğrenmektedirler.

DİSK yöneticileri işçileri düzene baglı köleler yapmaya çabalıyor

DİSK yöneticilerini korkutan da budur. Onlar son bir ay içinde, işçi sınıfının devrimci kabarışını bastırmak, işçilerin gün geçtikçe yükselen gür sesini bastırmak için yeni girişimlerde bulunmaktadırlar.

Radyodakireklam programları , DİSK yöneticilerinin darbeyle ele geçirdikleri Politika gazetesinin sayfaları, "DİSK-KENT"in reklamlarıyla doludur. DİSK yöneticileri işçi yığınlarında, sömürü ve zulüm düzeninin yolaçtığı açlık ve konutsuzluğu istismar etmektedirler. Onlar bir yandan geniş işçi kitlesini SSK konut kredilerine göz dikerek ceplerini doldurma ve "emlâkçılıktan", "holdingçiliğe" atlama hesapları yapmakta, öte yandan gazetelerinde, bütün hayalimiz böyle bir fır sattı gibi laflarla sayfalar doldurarak, binlerce DİSK işçisinin bilincini karartmaya çalışmakta, devrimci DİSK tabanını düzene bağlı köleler haline getirmeye çalışmaktadırlar.

DİSK yöneticilerinin başka ve esas önemlibir girişimi de DİSK ' in seçimlerde CHP'yi destekleme kararıdır. Bu kararla DİSK yöneticileri , bu zulüm ve sömürü düzeninin değişmesini isteyen işçileri nereye götürmek istemektedir? CHP, '73 seçimlerinde "Ne ezilen ne ezen" sözleriyle ezilen halkın muhalefetini kendi peşine takmıştı. Ama o dönemden bugüne, CHP yönetici kliğinin faşizmle ve ülkemizi yağmalayan iki süper devletle uzlaşan, bağımsızlık

Devamı sayfa 3'de

HALKIN YOLU SUSTURULAMAZ

Diyarbakır'da son günlerde giderek yoğunlaşan faşist terör, yurtsever basının kitlelerle anlaşmasına engel olunarak sürdürülüyor. Son ayda tutuklanan devrimcilerin sayısı 104'ü geçti. 40-50'ye yakın yurtsever, demokrat gözaltına alındı. Gözaltına alınanlara Halkın Yolu gazetesinin görüşlerini savunan arkadaşların adları söylenerek tehditler savuruldu.Ayrıca hiç bir şeyle ilgisi olmayanlar devrimcilere yardım ediyorlar bahanesi ile gözaltına alınıp devrimcilere destek olmayın denilerek tehdit edildiler.

Son olarak pazartesi günü havaalanı kargosuna polis karakol kurarak gelen devrimci yurtsever yayın organlarının alınmasına engel oldular. Halkın Yolu ve Halkın Birliği geri gönderildi. Halkın Kurtuluşu 'nu alan arkadaşı tehdit ederek Halkın Kurtuluşu'na elkoydular.

Ama ne faşist diktatörlüğün terörü, ne sosyal faşist saldırılar devrimci siyasetin halkımızın elinde bir silah olmasını engelleyemez.

YURTSEVER DEVRİMCİ BASINA ÖZGÜRLÜK! HALKIN YOLU'NA YAPILAN BASKILAR DURDURULMALI! YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ MEHMET ÇERİK SERBEST BIRAKILMALI! HALKIN YOLU SUSTURULAMAZ! NE AMERİKA NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

Diyarbakır'dan bir grup proleter devrimci.

Yanmışız anam yanmışız...
Öylesinekaplamış ki geceyi yangın
Uyanmışız anam uyanmışız...
Öylesine dayanmış ki kemiğe bıçak
ve öylesine sevmişiz ki bu halkı...
Elimizde yaba, orak
Yapışmışız yakalarına "efendilerin"
Jandarmalar ağalarla bir olmuş
Çalmışlar ha çalmışlar kurşunları
Dayanmışız...
Kızıl, kanlı yâreleri sararcasına
yükseltmişiz özgürlük bayrağını
Yıkmak için bu devletin zulüm dolu ağını
Yağmışız yağmur gibi, güneyin toprağına

Bin yıldır tütün, pirinç, pamukta
Bin yıldır Çukurova'da köle...
Çıkmışız da yalın ayak be anam
Çıkmışız da "yargıçların" önüne
Bileklerde Alaman kelepçesi
Süngü dipçik, yandım anam
İster mahkemede, ister hudutta
Her zaman kırılmış o kahpe kalem
Zaten yiğit, savaşlarda gerektir
Neyimiz var kaybedecek be anam

(İşkenceden daha yeni çıkmışım dışarıda savaşanlara selâm...)

Doğan Özdemir - Bursa

ÖLÜM ORUCUNDAKİ SİTE ÖĞRENCİ YURDUNDAN DEVRİMCİ ARKADAŞLARA!

Şimdi halkımızın yükselen mücadelesi karşısında gerileyen ve saldırganlaşan faşist diktatörlük yeni komplolar peşinde.Halkımızın ve gençliğin mücadelesini bastıramayan faşist diktatörlük sosyal faşistlerlebirlikte azgın ca halkımıza ve gençliğe saldırıyor. Site Yurdunu kapatma girişimi de bu saldırının bir parçasıdır.

Fakat onların faşist emellerini defalarca boşa çıkaran devrimci Site Yurdu öğrencileri bu tertibi de boşa çıkaracaktır. Buna inanıyoruz.

Bizler aşağıda imzaları bulunan işçi ve öğrenci arkadaşlar Site Yurdu öğrencilerinin haklı direnişini bütün kalbimizle destekliyoruz.

SİTE YURDU DEVRİMCİ KALACAKTIR! YAŞASIN SİTE YURDU ÖĞRENCİLERİNİN YİĞİT DİRENİŞİ! KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

Köln - Batı Almanya'dan 109 imza.

JANDARMA ASTSUBAY OKULUNDA FAŞİST BASKILAR DEVAM EDİYOR

Bizler Anadolu'nun yoksul kasaba ve köylerinden gelen J. Ast Hazırlık ve Sınıf Okulu öğrencileriyiz. Hepimiz de yoksul aile çocukları olduğumuz ve başka okullarda okuyacak olanaklarımız olmadığı için bu okula zorunlu olarak gelmiş bulunuyoruz.

Türkiye'nin bütün okullarında olduğu gibi üzerimizdeki faşist baskılarda alabildiğine sürmektedir. Okul bittikten sonra doğrudan doğruya toplumun içinde yer alan jandarma karakollarında görev yapacağımız halde, bizleri toplumdan ve toplum gerçeklerinden habersiz yetiştiriyorlar. Ders kitapları dışında gazete, dergi,kitap okumak, radyo dinlemek yasak. Televizyonda ancak haftada birkaç kere nöbetçi amirinin izniyle ve programın niteliğine göre seyredebiliyoruz.

Ankara'da hafta sonları devrimci mitingler olduğu zaman "komünistler sizleri öldürür" bahanesiyle okuldan dışarı bırakılmıyoruz. Halbuki faşistlerin mitinglerinde bu gibi bir uygulama yapılmıyor. Amaç, bizlerin kafasına jandarma-devrimci düşmanlığı imajını yerleştirmektir.

Okul komutanı bizlere hitaben yaptığı her konuşmasında "kafası çalışan, aklı her şeye eren insanlar değil, fakat kafası çalışmayan ve askerliğin kurallarına körü körüne uyan insanlar yetiştirmek istediklerini" açıkça söylemektedir. Şu ana kadar kurduklrı ispiyon şebekesiyle tesbit ettikleri bir çok arkadaşımızı sudan sebeplerle okuldan attılar.

Üniversite imtihanlarına girmek bugün de kanuni hakkımız olduğu halde ve üniversiteye giriş broşürleri okula geldiği haldebizlere verilmemekte, üniversite imtihanlarına girmemiz engellenmektedir. Çünkü bizlerin alabildiğine çevremizde olanlardan habersiz bırakan ve şartlanmış kafalar la karakollara gitmemizi isteyenler, üniversiteye girip yurt ve dünya gerçeklerini öğrenmemizi istemiyorlar.

J. Astsb. Okulundan bir devrimci - Ankara

"Haydarpaşa Lisesi devrimcileri: "HER SALDIRIYA MİLİTANCA GÖĞÜS GERELİM"

Bizler yurtsever antifaşist Haydarpaşa Lisesi devrimcileriyiz. Faşist diktatörlük ikisüper devletin desteğinde iki milliyetten halkımıza saldırırken bunun bir parçası olan orta öğrenim genç liğine de saldırıyor.

Orta öğrenim gençliği bu faşist saldırıları militanca göğüslemeye çalışıyor. Okulumuza saldırmak isteyen bir avuç halk düşmanı faşist, öğrencilerden gereken cevabı aldılar. Okulun önünde toplanarak iki süper devlet ve onun işbirlikçilerini, ve okulumuzdaki uzantısı faşist idareyi protesto ettiler.

2000 kişilik bir kitle Kadıköy'e yürüyüşe geçti. Ve yürüyüş boyunca "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye", "Yaşasın Yurtsever Demokratik Eğitim", "Faşist Müdür İstifa", "Faşist Etütçüler Defolsun", "Demokratik Lise", "Faşist Eğitime Son!" diye slogan attık. Yolda idareyle işbirliği yapan polisin 3 kere saldırısına uğradık. Ama her saldırıda daha da kararlıydık ve yılmadık.Yılmamamız gerekirdi.

Çünkü Halkın yolunda mücadele etmek demek yılmamak demektir ve eylemimizi devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla son bulduruk.

Bizler şunu çok daha iyi kavradık: Her saldırıya militanca göğüs germeliyiz. Halkın yolundan asla taviz vermeden revizyonizmin ve reformizmin barikatlarını yıkarak mücadelemizi daha ilerilere götürmeliyiz. Mücadelemizi geliştirmeye kararlıyız.

NE AMERİKA NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!KAHROLSUN FAŞİST EĞİTİM! YAŞASIN YURTSEVER DEMOKRATİK EĞİTİM!

KAHROLSUN SOSYAL-FAŞİST SALDIRGANLAR

Devrimci kitlelerden tecrit olan sosyal-faşistler liselerde de teşhir olmaları üzerine Liseli gençlik üzerinde saldırganlıkları yoğunlaşıyor.. Bu saldırganlıkların bir örneğinide İnönü lisesinde gördük.

24/2/1977 günü okulla ilgisi olmayan sosyal-faşist fedailer 20 kişilik bir gurup halinde lisemizin çeresine geldiler.Öğrenciler son dersteyken duvarlarda yazılı olan Ne Amerika, Ne Rusya,kahrolsun faşizm, sosyal-faşizm, Yaşasın demokratik halk devrimi gibi sloganları kireçle sildiler.Saldırganlara tepki gösteren İnönü Lisesi devrimcileri tam tesisatlı fedailerin saldırısına uğradı.

Biz İnönü Lisesi devrimcileri, faşist diktatörlüğün baskılarına, faşist ve sosyal-faşist saldırganlara devrimci kitlelerle karşı koyuyoruz. İnönü lisesindeki devrimci hareketi hiçbir baskı ve terör durduramaz.

FAŞİST TERÖRE AKTİF KİTLE MÜCADELESİYLE KARŞI DURALIM

Biz, İzmir-Levent'li proleter devrimciler, semtimizde açılmak istenen faşist Ülkü Ocakları Derneğini PROTESTO YÜRÜYÜŞÜ yaptık.

Biz Levent'li devrimciler 27/2/1977 günü semtimizde kurulmak istenen faşist Ülkü Ocakları Derneğinin kurulmak istendiğini evvelden duyduk.

Ama evdeki hesapları çarşıya uymadı, AP-MHP-MSP ittifakının plânları suya düştü.

Duvar yazılarıyla, kahvelerde vb. halka propogandayla geniş bir çalışma sürdürüldü. Teşhir ve propoganda çalışmaları sonunda, 27/2/1977 günü erken saatlerde bütün anti-faşist ve devrimci işçiler ve halk semtte toplanmaya başladı. Kalabalık gittikçe arttı. Faşist yuvaların açmak için gelenler bu durumdan ürkerek faşistlerle ittifak yapmak istemediklerini söylediler. Şimdi eylemi amacına ulaştırmak gerekiyordu. Sınırları tespit edilerek bir protesto eylemine karar verildi. Bu arada faşistler, akılları sıra halkı korkutacaklarını sanarak öğleyin bütün güçleri ile geleceklerini, duyurdular.

Duvarları gece yazı yazarken Devrimcileri gören halkın içten hoşnutluğu sabahleyin devrimci kitleyi görünce daha da arttı... Halk pencerelerden evlerden çıkmışlardı, gazetelerin dediği gibi halk kepenkleri kapamadı, aksine, çoluk çocuk ilgi ile devrimcileri izliyordu. Bu gözle görülen potansiyel karşısında öğleden sonra "Bu meydanda cengimiz var, faşistlere hıncımız var" marşıyla coşkun bir sel gibi yürünmeye başlandı. Kahveler boşalmış halk sokaklara balkonlara çıkmış ilgi ve olumlu duygularla izliyordu.

200-250'yi aşkın kitle devrimci sloganlarıyla haykırarak yürüdü. Halkın kalabalığı ise artıyordu. Kurulmak istenen (!) faşist derneğin önüne gelindiğinde faşistlerden, AP ' lilerden kimse kalmamıştı.

Sözde (!) açılacak derneği faşist karargahın önüne gelince yine bir arkadaşımız Devrim andı içererek eylemin bittiğini açıkladı.

Dağıldıktan sonra polis geldi ve olayla hiç bir ilgisi olmayan 3 yurtsever devrimciyi karakola çekti.

Her zaman olduğu gibi TRT, basın olayı başka türlü yansıttı ancak gerçekleri halk gördü.

- Faşistlerin saldırılarını ve yayılmalarına daha başta set çekmeliyiz. Örneğin her bir mahallede faşistler dernek açacaklarsa buna baştan fırsat vermemelidir. Levent'teki mücadele bu bakımdan öğreticidir.
- Faşizme karşı mücadelede kitlelere dayanmalı, kitleleri seferber etmeliyiz.

HALKIN YOLU: *HAFTALIK SİYASİ GAZETE * SAHİBİ: SADUN SÖNMEZ * SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: ALAATTİN ŞAHİN * YÖNETİM YERİ: Çatalçeşme Sok. 4/23, Cağaloğlu - İstanbul * ABONE VE YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 550 Sirkeci - İstanbul * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 120 TL. 6 aylık 65 TL. Yurtdışı yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL. * ÖDEMELER İÇİN POSTA ÇEKİ HESABI: SADUN SÖNMEZ 102547.*

DÜZELTME : Gazetemizin 6. sayısında bazı teknik hatalar bulunmaktadır. 4. sayfadaki "ABD emperyalistlerine ülkemizde yer yok" başlıklı yazının 1. sütun, 2. paragrafın 5. cümlesi "Bu güç ABD emperyalizminin pazarlarına göz diken, ABD emperyalizmiyle azgın bir hegemonya mücadelesine girmiş olan Sovyet sosyal-emperyalizmidir. Şimdi ABD emperyalizmi bu hegemonya mücadelesinde pazarlarını korumaya, sarsılan hegemonyasını sağlamlaştırmaya çalışmaktadır" şeklinde olacaktır. 6. sayfadaki "Ezilen Kadınlar Üzerindeki Feodal Zinciri Kıralım" başlıklı yazının 3. sütununun son iki satırı, 1. sütunun sonuna gelecektir. Düzeltir, özür dileriz.

DİSK'İN YENİ GİRİŞİMLERİ ve RUS İŞBİRLİKÇİLERİNİN HESAPLARI

ve demokrasi mücadelesine yan çizen yüzü açıkça ortaya çıktı. CHP yönetici kliğinin, CHP tabanındaki yurtseverlere vedemokratlara bile nasıl baskı uyguladığı, özellikle son Kurultay döneminde meydana serildi. CHP yöneticilerinin miting alanlarında halkın bağımsızlık, özgürlük, ve toprak isteyen gür sesi karşısında nasıl telâşa kapıldıklarını, mitinglerde bulunan her işçi, her köylü gördü. Bugünkü yönetimiyle CHP, halkın çıkarlarından çok iki süper devletin çıkarlarını gözetir durumdadır. Ve iki süper devletin işbirlikçileriyle uzlaşma yanını geliştirmektedir. DGM'lere karşı yiğitçe direnen işçilere "ajan provakatör" diye küfreden CHP yöneticileridir. "İşçiler yeterli hakları almışlardır" diyenler bu CHP yöneticileridir. DİSK yöneticilerinin bu manevralarıyla da işçi sınıfını bir seçim değişikliğiyle aldatmaya, işçilerin devrimci mücadelesini bastırmaya çalışmaktadır - lar.

DİSK yöneticilerinin girişimlerinin ardındaki amaç sovyet sosyal emperyalizmine yeni mevziler kazandırmak

Ama meselenin aslı, yalnızca "DİSK-KENT" ve "CHP'yi destekleme" girişimleriyle işçileri düzene bağlı köleler haline getirme değildir. Bu girişimler yalnızca meselenin bir yanı ve görünürdeki yanıdır. Yukarıda sözünü ettiğimiz gelişmeler ve DİSK yöneticilerinin ihanetleri, işçi sınıfının mücadelesini bastırmaya yönelik girişimlerdir. Bunların ardında yatan nedir? DİSK yöneticileri böyle yapmakla neyi amaçlamaktadırlar? Bunu görebilmek için ülkemiz ve DİSK'in durumunu kısaca ele alalım.

Son on yılda yeni ve azgın bir emperyalist güç olarak dünya sahnesine çıkan Sovyet sosyal emperyalizmi dünya çapında talan ve hegemonya peşinde koşmaktadır. Son yıllarda ülkemizde de, ABD emperyalizminin hegemonyasının sarsılmasıyla birlikte, hegemonya kurma yolunda adımlar atan Sovyet sosyal emperyalizmi, bürokrat burjuvazi içinde kendine hiz metkârlar satın almakta, kitle örgütlerine özellikle DİSK içine saldığı beşinci kollarıyla hegemonya kurmak için yolunu temizlemeye çalışmaktadır. İşte bu gelişmeye bağlı olarak ve 73'lerde faşizmin ortalığı temizlemesinden faydalanarak M.Ertürk, H.Aslan, M.Karaca, A. Meriç gibi sosyal-emperyalizmin uşakları revizyonistler, DİSK yönetimine tepeden inme darbelerle yuvalandılar. DİSK yönetimine yuvalanan beşinci kol revizyonistler bugün DİSK yönetimini ellerinde tutmaktadırlar. K.Türkler gibi eski "emlâkçi" şimdi "holdingçi" öteki DİSK yöneticileri de beşinci kol revizyonistlerinin kuklalarıdırlar. Ve sosyal-emperyalizme hizmet etmekte birbirleriyle yarışmaktadırlar.DİSK yönetimini elinde tutan beşinci kol revizyonistler, işçi sınıfının devrimci mücadelesinin azgınca karşısına dikilirken, sosyal-emperyalizmin ülkemiz halkını kölelik altına alma çabalarına sadıkça hizmet etmektedirler. Onlar yüzlerce işçiyi işten ve sendikadan attırırken, işçilerden toplanan aidatlarla, sosyal-emperyalizme yeni işbirlikçiler satın almakta, eli silahlı, sopalı faşist İGD gibi örgütleri beslemektedirler. Sosyal-faşist İGD'lilerin işçi sınıfına nasıl saldırdıklarını, hem DİSK üst yönetimine karşı çıkarken, hem de sosyal - emperyalistlere daha fazla yaranmak gibi bir yol izleyen, ne serden ne yardan vazgeçmeyen revizyonist TİP bile, "Yürüyüş" te itiraf etmek zorunda kalmaktadır.

Ve son günlerde sosyal - emperyalizminin işbirlikçisi sosyal - faşistlerin pervasızca "Yaşasın Sovyetler Birliği" diye bağırmaları, T"K"P legalleşsin isteklerinin çoğalması ve sosyal-faşistlerin devrimcilere, yurtseverlere karşı daha da azgınca saldırmaları bir raslantı değildir. İşte DİSK yöneticilerinin son girişimlerinin altında ya tan esas amaçlarıda burada ortaya çıkmaktadır. Beşinci kol revizyonistler, işçi sınıfının devrimci mücadelesini bastırmak ve işçi sınıfını bir koz olarak kullanarak sosyal-emperyalizmin ülkemizde yayılmasını hızlandırmaya, sosyal-faşizme yeni mevziler kazandırmaya, sosyal-emperyalizmin beşinci kolu revizyonist T"K"P lehine bir kampanya geliştirmeye çalışmaktadırlar Kısa vadede doğrudan bir sosyal-faşist iktidar ihtimalini pek mevcut görmeyen beşinci kol revizyonistlerin kısa vadede hesapları budur; azılı sosyal-faşizmin mevziler kazanması ve pazarlıklarla sosyal-emperyalizmin hegemonya kurma yolunda daha sağlam adımlar atması.

Onlar, devrimci DİSK işçileri ve yurtsever demokrat CHP tabanının sırtından faşizm ve emperyalizmle uzlaşan CHP yöneticileriyle girdikleri pazarlıklarla tüm halkı Rus sosyal-emperyalizmine köleleştirme yolunda adımlar atmaya çabalamaktadırlar.

İşçi sınıfı bu hesapları boşa çıkaracaktır

Tarih, gericilerin hesaplarının nasıl boşa çıktığının, işçi sınıfının ve halkların mücadelesinin nasıl tüm gerici hesapları paramparça ettiğinin sayısız örnekleriyle doludur. Bugün büyük fabrikalarda işçi sınıfının devrimci mücadelesi sendika ağalarının faşist ve sosyal faşist hegemonyasına rağmen boy atıp gelişmektedir. Küçük işletmelerde de işçiler sendika ağalarına karşı mücadeleye atılıyorlar.

Dünya proletaryasının ilk devrimci zaferi Paris Komün'ünün 106. yıl dönümünü kutladığımız bugünlerde ülkemiz işçi sınıfı devrimci mücadelesini daha dayükseltecek, düzene bağlı köleler değil Bağımsız ve Demokratik Türkiye mücadelesinin militan öncüleri olduğunu gösterecektir. İşçi sınıfı kendi sırtından pazarlıklara girişmeye cüret edenlere gerekli cevabı verecek, onların hesaplarını boşa çıkaracaktır.

Bu mücadele, işçi sınıfının, onun kurtuluş yolunu aydınlatan bilimsel ideoloji olan Marksizm - Leninizm bayrağı altında toplanmasıyla, ve gerçek devrimci sınıf partisinin öncülüğünde mücadeleye atılmasıyla güçlenecek, önünde durulmaz bir güç olacaktır.

İşçi sınıfı bugün ülkemizi yağmalamak için azgınca mücadele eden ve yeni bir dünya savaşının kundakçılığını yapan ABD emperyalizmine ve Rus sosyal-emperyalizmine ve onların sadık hizmetkârları faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı devrimci sesini hergün daha da güçlendirerek yükseltecek, tezgâh başlarından tarlalara, kırlara, meydanlara kadar, her yerde ezilen halkın kölelik vesömürüye karşı mücadelesinin en önünde yer alacaktır.

Faşist diktatörlüğün halka azgınca saldırdığı, sosyal - faşizmin mevziler kazanma yolunda hesaplar peşinde koştuğu ve buna bağlı olarak DİSK içinde yuvalanan 5.kol revizyonistlerinin işçi sınıfını Rus sosyal emperyalizmine köleleştirmek için yeni girişimlerde bulunduğu bugünlerde, devrimci mücadelenin gelişmesiiçin işçi sınıfının sınıf çıkarına hizmet eden sınıf sendikalarının varolması hayati öneme sahiptir. Bunun için işçi sınıfı, eylem birliği ve her türlü çalışmayla en geniş işçi kitlesinin birliğini sağlamalı ve güçlendirmeli , Türk-İş ve DİSK'teki faşist ve sosyal-faşist hegemonyayı kırarak, bu sendikaları devrimci işçilerin yönetiminde bulunduğu sınıf sendikaları haline getirmelidir. Bugün için geniş işçi kitlelerinin sendikal muhalefeti esas olarak bu yönde toplanmalıdır.

Bu mücadele zor ve sabırlı bir mücadeledir. Faşistler ve sosyal faşistler işçilerin devrimci muhalefetini bastırmak için ellerinden geleni yapmakta, polisiye oyunlara gitmektedirler. Bu yüzden, mücadelenin kolayca darbe yememesi için devrimci muhalefet tabandan yukarı doğru inşa edilmeli, en geniş işçi kitlesine dayanmalı ve örgütlü olarak yürütülmelidir. Sendikalarda ve fabrikalarda sarı ve revizyonist sendikalarla dişe diş mücadele edecek devrimci muhalefet grupları oluşturulmalıdır. Böyle bir mücadele faşistlerin ve sosyal faşistlerin sendikalarda hegemonyasına karşı direnebilir ve bu hegemonyayı yıkabilir.

İşçi sınıfının mücadelesi yükselmektedir, bu mücadele saflarına her geçen gün yeni unsurlar katarak ve zaaflarını aşarak güçlenmektedir güçlenecektir. Bu yolda kararlılıkla ve sebatla ilerleyelim. İlerleyelim ki, yiğit Paris komüncüleri - nin anısı mücadelemizde yaşasın.Komüncüler nasıl burjuvazinin kan emici diktatörlüğünü yerle bir ettilerse, iki süper devletin ve işbirlikçilerinin boynumuza geçirdikleri kölelik ve sömürü boyunduruğunu paramparça edelim.

HALKIN YOLU

Çağlayangil Rusya'ya neden gidiyor ?

Dışişleri Bakanı Çağlayangil'in bu ay içinde Sovyetler Birliği'ne gideceği açıklandı Bu gezi neye hizmet ediyor?

Dünya halklarından yediği darbeler ve içine düştüğü iflâh olmaz kriz yüzünden ABD emperyalizmi dünya üzerinde eski hakimiyetini koruyamıyor. Buna bağlı olarak son yıllarda ABD emperyalizminin ülkemiz üzerindeki hegomonyası da önemli ölçüde sarsıldı. Şimdi ABD emperyalistleri bu hegemonyalarını korumak için vargüçleriyle çalışıyorlar. Son olarak Clifford'un ziyareti, ABD'nin Türkiye'ye askerî yardımının yeni tasarıda 200 milyon dolara çıkarılması ile ABD, ülkemiz üzerindeki boyunduruğunu kuvvetlendirmeye çalışıyor.

ABD emperyalizmi gerilerken dünya pazarlarına göz diken ve bu uğurda her türlü araca başvuran Sovyet sosyal emperyalizminin ülkemizde de hegemonya kurma yolunda azgınca adımlar atiyor. Son yıllarda sosyal emperyalistler verdikleri kredilerle ekonominin jandarmalarına sızdılar, ülkemiz üzerinde malî bağımlılık yarattılar. Şimdi Sovyet-sosyal emperyalistleri ülkemizi ekonomik bakımdan daha fazla köleleştirmeye ve bu bağımlılığı siyasi bağımlılıkla birleştirmek için yeni hesaplar peşinde. Onlar işçi sınıfı ve çalışan halk için bir kölelik zinciri demek olan, siyasi belgesini, sözde "dostluk" anlaşmasının imzalanması için baskı yapıyorlar

ABD'nin yeni çabaları,halkın ABD'ye karşı öfkesi ve mücadelesi ve ABD'nin eski gücünü koruyamaması yüzünden pek istedikleri hedefe ulaşamadı. Amerika'nın uşağı hakim sınıflar bu çabalardan umutlanmışlar, Sovyetlerde gelişen ilişkileri bir süre yavaşlatmaya çalışmışlardı . Bu umutları büyük oranda gerçekleşmeyince emperyalistlerin baskıları arttıkça, hâkim sınıflar

YENİ ÇARLARIN BAŞI BREJNEV

içinde Sovyetlere teslimiyet eğilimi yeniden piyasaya çıkmaktadır. İşte Çağlayangil'in Sovyetlere gezisi bu gelişmenin bir parçasıdır.

Çağlayangil'in gezisi halkımızı Rus sosyal emperyalizmine köleleştirmenin bir adımıdır. Çağlayangil'in gezisi halkın mücadelesinin sarstığı Faşist Diktatörlüğe yeni destekler arama yolunda bir adımdır.

Yeni Rus çarlarıyla yapılacak görüşmeler kölelik ve sömürüden başka bir şey getirmeyecektir. Halk kitleleri ne ABD'nin boyunduruğunu, ne de Rusya'yaköle olmayı istemiyor.Halk kitleleri Demokratik ve Bağımsız Türkiye istiyor.Milyonlarca halkı, ABD emperyalizmine, Rus sosyal emperyalizmine ve onlardan destek alan Faşist Diktatörlüğe karşı birleştirelim. İki süper devlet ve uşaklarının hesaplarını, gerici emellerini bozalım. Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini zafere ulaştıracak güç işçi sınıfı ve tüm halkın çelikten kollarındadır.

RUSYA İLE İŞBİRLİĞİNE HAYIR!
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

Rus generallerinin Türkiye'ye geleceği açıklandı:

YENİ ÇARLAR ÜLKEMİZİ ASKERİ YÖNDEN DE KÖLELEŞTİRMEK İSTİYOR

Ülkemizi yerüstü yeraltı kaynaklarına gözdiken, ülkemiz halkını köleleştirmek için elinden geleni ardına koymayan Sovyet sosyal emperyalizmi ülkemiz üzerinde hegemonya kurmak için yeni hamlelere girişiyor. Aslında bir kölelik zinciri demek olan sözde "dostluk" anlaşmasının imzalanması için Yeni Çarlar yoğun baskı yapıyorlar.

Son olarak Yeni Çarların sesi Moskova Radyosu, "Türkiye ile askeri ilişkileri geliştirebiliriz" diyor. Dünyayı yağmalamak için azgınca silahlanan sosyal emperyalistlerin Genelkurmay 2. başkanının ülkemize geleceği açıklandı.

Yeni Çarlar milyonluk kredilerle yarattıkları malî bağımlılığı bir yandan ilerletmeye çalışırken, bir yandan da bu bağı askeri ve siyasi bağla birleştirmeye çalışmaktadırlar.

ABD emperyalizminin ülkemiz üzerindeki hegemonyasını eskisi gibi sürdürememesine bağlı olarak da faşist diktatörlük içinde çatışmalar artıyor, Rusya'ya teslimiyetçi faşistler ülkenin kapılarını daha fazla yeni Çarlara açma çabalarını artırıyorlar.

Emperyalizmin ve faşizmin borazanı TRT televizyonunda 10 mart günü "Truman Doktrininin 30. yılı" adıyla bir program yayınlandı. Bu programda konuşanlar emperyalizme uşaklıklarını bir kez daha utanmazca ortaya koydular. CIA'nın sadık adamı Metin Toker, Türkiye'nin ABD'ye nasıl satıldığını zevkle anlattı. AP Senatörü Kâmuran İnan ve sadık Amerikancılardan A. Şükrü Esmer, "ABD'nin kendilerine yeterince yüz vermediğinden" uzun boylu yakınıp, pazara mal çıkarmış bezirgânlar gibi, "Aslında Türkiye'nin ABD için ne kadar önemli olduğu" yaygarasını yaptılar.Ama konuşmalarının sonunda K. İnan, "Rusya'yla ekonomik işbirliğinin çok iyi yürüdüğünden ve siyasi ilişkilerin de geliştiğinden"söz etti, aslında Avrupa ve tüm dünya için bir güvensizlik konferansı olan Helsinki Konferansına bağlılığını belirtti. A. Şükrü Esmer daha da ileri giderek,"Siyasi belgenin bir saldırmazlık anlaşması olduğunu ve bu belgenin imzalanmasının çok iyi olacağını" söyledi.

Tüm dünyayı azgınca yağmalamak için her türlü araca başvuran yeni Çarlar, kölelik anlaşmaları imzalatarak, ülkemizi siyasi ve askeri bakımdan da bağımlılık altına almak istiyorlar. Halka azgınca zulüm uygulayan faşist diktatörlüğün teslimiyetçi kesimleri de, Rusya'ya dayanma yolunda adımlar atıyorlar.

Yüzyıldır çeşitli emperyalist mihrakların ve onların uşaklarının boyunduruğu altında inleyen halkın Rus sosyal emperyalizmine köleliğe tahammülü yoktur. Ülkemizi yağmalamak için yeni planlar düzenleyen yeni Çarlara ve onların uşaklarına karşı direnelim. Meydanlarda, fabrikalarda, kırlarda devrimci gür sesimizi yükseltelim: KÖLELİK VE ZULME HAYIR, YAŞASIN HALKIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ!

CHP YÖNETİCİLERİ HALKA DEĞİL REVİZYONİSTLERE HİZMET EDİYOR

Seçimlerin yaklaşması, hattâ bir erken seçim ihtimalinin kuvvet kazanması üzerine,revizyonistler, "demokratik güçbirliği" adı altında faaliyetlerini yoğunlaştırdılar.Revizyonist TSİP, geçtiğimiz ay CHP'ye ve çeşitli kuruluşlara "demokratik güçbirliği" çağrısı yaptı.Revizyonist TİP'de, yine aynı konuda CHP'YE çağrıda bulundu ve ardından Ecevit ve Boran bir görüşme yaptılar. Öte yandan, efendileri Sovyet sosyal-emperyalistlerine sadakat toplantısı haline getiren DİSK yönetimine çöreklenmiş revizyonist şebeke ile CHP arasındaki yakın işbirliği devam etmektedir.

Faşist saldırıların yoğunlaşması ve seçimler sırasındaki muhtemel baskıları öne sürerek, CHP'ye ve diğer kuruluşlara yaptıkları güçbirliği çağrılarıyla nefreti istismar etmekte ve kendi sosyal-faşist yüzlerini gizlemeye çalışmakta, hem de CHP'nin sırtından güçlenmeye çalışmaktadırlar. CHP yönetiminin sosyal-emperyalistlere karşı uzlaşıcı siyaseti ve oy hesaplarıyla revizyonistlerden medet umması, onların bu yöndeki çabalarını daha da arttırmaktadır. Ve yine revizyonistler,gerçek devrimcilere ve yurtseverlere karşı CHP ile daha sağlam bir ittifak kurmaya çalışıyorlar. Revizyonistler, bu karşı-devrimci ve halk düşmanı taktiklerini gerçekleştirmek için yönetimini gaspettikleri çeşitli kitle örgütlerine gürültülü bir şekilde CHP'yi destekleme ve güçbirliği çağrıları yayınlatmaktadırlar.

CHP yöneticileri ise hem AP'ye hem revizyonistlere el uzatmaktadır. "Demokrasi için" AP ile işbirliği yapmak istediklerini açıklamaktadırlar. Yine CHP yöneticileri, "akıllı sol" ilân ettikleri revizyonistlerle işbirliğini daha da ilerletmektedirler. Bağımsızlık ve demokrasi mücadelemizin düşmanlarına; faşistlere ve revizyonistlere el uzatan CHP yönetimi, aynı zamanda gerçek devrimci ve yurtseverlere her fırsatta karşı çıkmaktadır.

Seçim ve oy hesaplarını her şeyin üstünde tutan CHP yönetimi, seçimlerde CHP'nin desteklenmesi konusunda revizyonistlerle çeşitli pazarlıklara girişmektedir.

Bir yandan ülkemizi Rus sosyal emperyalizmine satmakta birbirleriyle yarışanlarla gizli pazarlıklar yaparak bir yandan devrimcilere ve yurtseverlere bozguncular diye küfretmekle halka hizmet edilmez. İki süper devlete ve işbirlikçilerine yaranmak için her türlü yola başvururken, halkın bağımsızlık ve demokrasi isteğinin önünde durmakla, halkın çıkarlarına değil, ülkemizi yağmalamak isteyenlerin çıkarlarına hizmet edilir. CHP yöneticileri gizli pazarlıklarıyla halka değil, halk düşmanlarına hizmet ediyorlar. Halka hizmet etmenin yolu, iki süper devlete ve uşaklarına karşı mücadele etmekten, devrimcilerle, yurtseverlerle halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesiyle birleşmekten geçer.

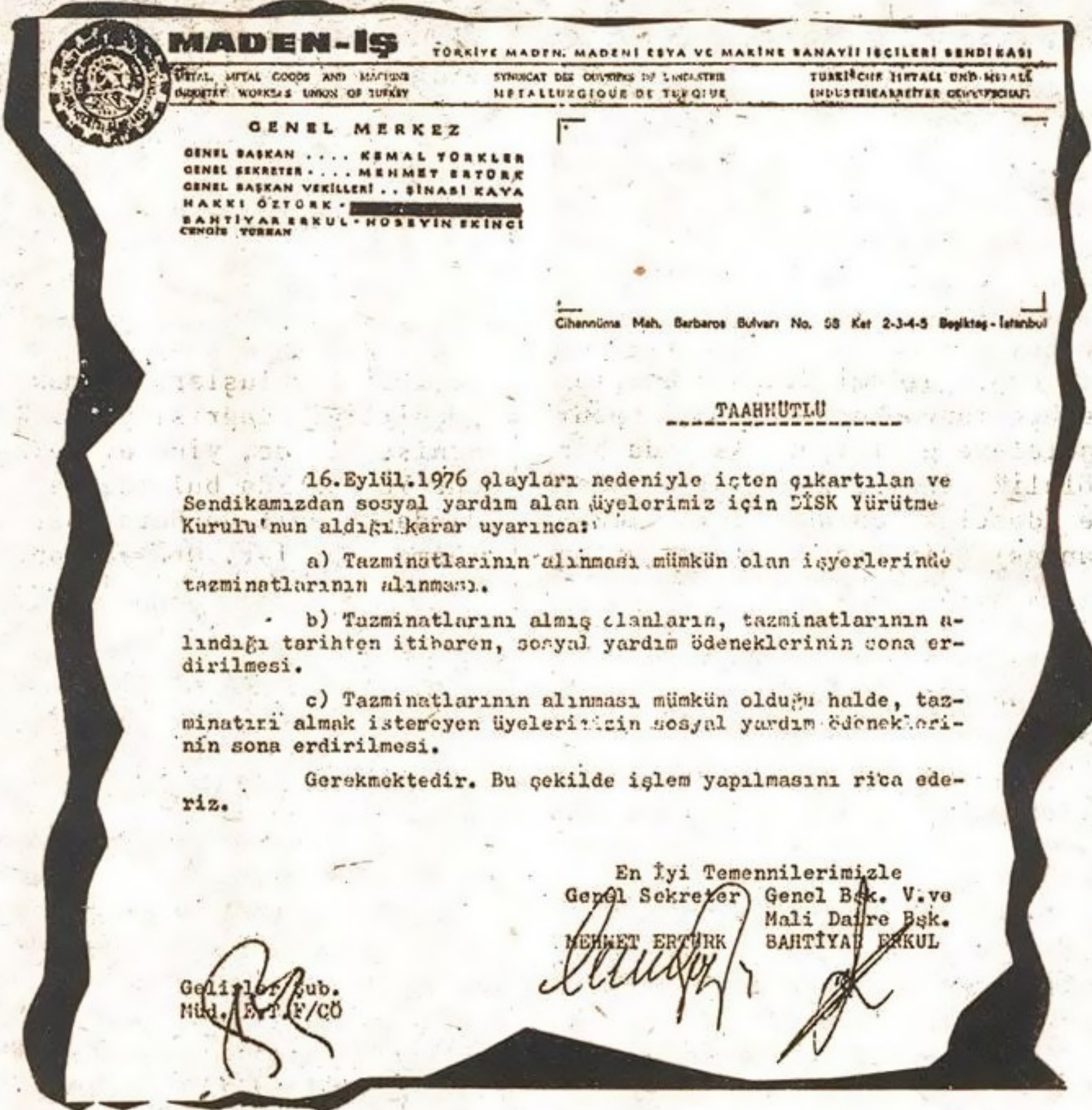
kitleler üzerindeki sömürü kırbacı: DEVALÜASYON

Emperyalistlerin ve uzantısı hâkim sınıfların kârlarını artırmak ve ekonomik buhranın yükünü çalışan halkın sırtına daha fazla yıkmak için faşist MC paranın değerini dolara karşı % 6.1 olmak üzere % 15'e varan oranda düşürdü.

Emperyalistler ve özellikle iki süper devlet sermaye ihracı, borçlandırmalar, mal ihracı yoluyla artan oranlarda ülkeyi yağmalamakta, kendine daha doğrudan bağlama mücadelesi vermektedir.Bu durum ve emperyalistlerin içine düştükleri buhranın ülkemize bir kaç kat artarak yansıması sonucu, bir yandan da dış borçlar,ödemeler açığı, ithalât ve ihracat arasındaki oransızlık hızla büyümektedir. Diğer yandan enflasyon, işsizlik artmakta, kitleler sürekli yoksulluğa, açlığa yıkıma itilirken yaratılan değerler, zenginlikler hakim sınıfların ülkeyi yağmalayan emperyalistlerin elinde hızla toplanmaktadır. Hâkim sınıflar daha önceleri devalüasyon kararlarını ve onun yol açacağı sonuçları"ihracatımızıartırmak için bu yola başvurduk", "ekonomide canlanma olacak" kılıfları ile örtmeye çalışırken, şimdi "kur ayarlaması" adıyla sessizce geçiştirmeye çalışıyorlar. Son iki yıl içinde 9 defa "kur ayarlaması" adı altında yaptıkları devalüasyonla paranın değerini resmî olarak % 35'e varan oranlarda düşürdüler. Devalüasyon ne getirecektir?

Hayat pahalılığını, işsizliği ve enflasyon hızını büyütecek,yeni resmî zamlar getirecektir.Yaratılan değerlerin hâkim sınıfların ve efendileri emperyalistlerin özellikle iki süper devletin ellerinde toplanmasını daha da hızlandırırken dış borçları,ödemeler açığını daha da büyüterek emperyalist baskıların artmasına yol açacaktır. İşçilerin sözde ücret artışları da hızla kaybolacaktır. Memurlar ve tüm sabit gelirlilerin yaşamaları daha güç, daha dayanılmaz olacaktır. Yoksul köylüler daha fazla açlığa itilecek, üretici köylülerin tefeci-tüccar tarafından borçlandırılmaları hayat pahalılığının ağır baskısı, yoksulluğa ve açlığa itilme tehdidi büyüyecektir.

Revizyonist DİSK yöneticilerinin ihanet belgesi

MADEN-İŞ
TÜRKİYE MADEN, MADENİ EŞYA VE MAKİNE SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI

GENEL MERKEZ
GENEL BAŞKAN .... KEMAL TÜRKLER
GENEL SEKRETER .... MEHMET ERTÜRK
GENEL BAŞKAN VEKİLLERİ .. ŞİNASİ KAYA
HAKKI ÖZTÜRK - [redacted]
BAHTİYAR ERKUL - HÜSEYİN EKİNCİ
CENGİZ TURHAN

Cihannüma Mah. Barbaros Bulvarı No. 58 Kat 2-3-4-5 Beşiktaş - İstanbul

TAAHHÜTLÜ

16.Eylül.1976 olayları nedeniyle işten çıkartılan ve Sendikamızdan sosyal yardım alan üyelerimiz için DİSK Yürütme Kurulu'nun aldığı karar uyarınca:

a) Tazminatlarının alınması mümkün olan işyerlerinde tazminatlarının alınması.

b) Tazminatlarını almış olanların, tazminatlarının alındığı tarihten itibaren, sosyal yardım ödeneklerinin sona erdirilmesi.

c) Tazminatlarının alınması mümkün olduğu halde, tazminatını almak istemeyen üyelerimizin sosyal yardım ödeneklerinin sona erdirilmesi.

Gerekmektedir. Bu şekilde işlem yapılmasını rica ederiz.

En İyi Temennilerimizle

Genel Sekreter MEHMET ERTÜRK

Genel Bşk. V.ve Mali Daire Bşk. BAHTİYAR ERKUL

Gelirler Şub. Müd. /ET.F/CÖ

Revizyonist DİSK yöneticileri, bir süre önce yukarıda metnini yayınladığımız kararı aldılar. Bu karar, DİSK yönetimine çöreklenmiş olan revizyonist sendika ağalarının işçi sınıfına karşı ihanetlerin en açık örneklerinden biridir.

Bu kararda, işçi sınıfının DGM'lere karşı şanlı devrimci direnişine revizyonist sendika ağaları "16 eylül olayları" diye nitelendirmektedirler. Onlar bu devrimci mücadeleye "olaylar" diyerek küfrediyorlar,burjuva basında ve karşı devrimci yüzlerini sergiliyorlar.Meydanlarda "DGM'yi ezdik" diye bağıran sahtekârların gerçek yüzü işte budur. Hayır, DGM'leri siz ezmediniz, DGM'leri işçi sınıfının devrimci mücadelesi ezdi ve Rusya'nın ülkemizi yağmalamasına hizmet eden sizler, bu mücadeleyi baltalamak, engellemek için elinizden ne geldiyse yaptınız.

Revizyonist sendika ağaları devrimci işçilerin işten atılmalarını önlemek için parmaklarını bile oynatmadılar. Dahası, patronlarla elbirliğiyle işçilerin işten atılmalarını kolaylaştırdılar, devrimci işçileri işten attırdılar. Kararda revizyonist sendika ağaları "tazminatlarının alınması mümkün olan işyerlerinde tazminatlarının alınması" diye buyuruyorlar. Bu ne demektir? Bu şu demektir:İşten atılan işçileri tazminatlarını almaya zorlayın ki, işverleriyle ilişkileri tümüyle kesilsin ve işçilerin yeniden işe girmeleri imkânı ve bu uğurda mücadele etmenin zemini ortadan kalksın, böylece hem patronlar, hem de revizyonist sendika ağaları bu "anarşist" işçilerden kurtulmuş olsun. İşte atılan işçileri işe almak için kampanyalar açan, bu bahaneyle işçilerden dört kat daha fazla aidat alanların gerçekte atılan işçilerin işe alınma mücadelesini nasıl alçakça engelledikleri. Onlar işçilerin mücadelesini bastırmak için patronlardan ellerinden gelen yardımı esirge miyorlar. Peki ya fazladan toplanan aidatlar? İşçilerin emeğinden ödediği aidatlarla da revizyonist sendika ağaları cep lerini şişiriyorlar ve devrimcilere, yurtseverlere daha azgınca saldırsınlar diye sosyal-faşist İGD'li beslemeleri silahla, gürgen sopalarla donatıyorlar.

İşçilerin bu oyunu bozup,tazminat almayı reddetmeleri ve yeniden işe girmek için direnmeleri durumunda revizyonist DİSK yöneticileri şöylebuyuruyorlar: "Tazminatlarını almak istemeyen üyelerimizin sosyal yardım ödeneklerinin sona erdirilmesi"Yani onlar işe alınmak için direnen işçilere şöyle demektedir - ler: "Ya tazminatını al mücadeleyi bırak, ya da ben sana ödeneği keser, seni açlığa mahkûm ederim, patronun seni açlığa terk etmesini kabullenmiyorsan, seni ben açlığa terkederim mücadele senin neyine?" Revizyonist sendika ağalarının işçi düşmanı yüzleri işte budur.DİSK onların çiftliği midir ki, iste dikleri zaman işçilerin ödeneklerini kesiyorlar? Bu ne cüretir ki, binlerce işçinin aidatlarından ödenen bu ödenekler dev rimci işçilere karşı bir açlık tehdidi olarak kullanılmaktadır.

DİSK yönetimini gaspeden bu hainler şebekesi, işçi sınıfının mücadelesine azgınca saldırıyorlar. Onlar, işçi sınıfını sessiz köleler haline getirmek istiyorlar. Bu hainler şimdi "Yaşasın Sovyetler Birliği"yaygaralarını basanlardır. Onlar işçi sınıfının sırtına basarak, Rus Sosyal Emperyalizminin ülkemizi yağmalaması için ellerinden ne gelirse yapmaktadır - lar.

Ama onlar şunu iyi bilsinler: DİSK sahipsiz değildir.İşçi sınıfı size güvenmiyor ve si zin alçakça çabalarınıza rağmen mücadeleye atılıyor. DGM'yi yıkan işçi sınıfı sizin de hegemonyanızı yıkacak, DİSK'i, işçi sınıfının sınıf sendikası yapacaktır.

Onlar şunu iyi bilsinler ki, bağımsızlık ve demokrasinin en kararlı savunucusu olan işçi sınıfı bütün çalışan halkın en ön safında iki süper devlet ve işbirlikçilerinekarşı mücadelesin de sosyal emperyalizmin uşaklarına karşı gereken dersi verecektir.

12 mart faşistlerinin katlettiği A.MUHARREM ÇİÇEK'İ anıyoruz

Amerikancı faşistler kurşunu, tomsonları, işkenceleriyle halkın üzerine terör estirdikleri, halkın evlâtlarını öldürdükleri 12 Mart günlerinde zafer kazanmış edasıyla geriniyorlardı.Halkımızın Amerikan emperyalistleri ne ve 12 Mart faşist diktatörlüğüne öfkesi ve mücadelesi durmadan büyüdü ve Amerikan emperyalistlerinin tepesine Asya halkla rının yumruğu öyle bir indi ki, onlar artık zulmü ve köleliği eskisi gibi sürdüremez oldular. Amerikan emperyalizmi Asya'dan kovuldu.

12 Mart faşist diktatörlüğüne karşı ülkesinin bağımsızlığı ve özgürlüğü uğruna sayısız devrimci mücadeleye atıldı. Bunlardan biri olan Muharrem Çiçek yoldaş, 12 Mart cellâtlarına karşı mücadele etti ve direndiğinde faşist cellâtlar Muharrem'in üzerine kurşun yağdırdılar, onu öldürdüler. Onu halkımızın mücadelesinden koparmak, devrimci düşüncelerini yoketmek istediler. Ama bunlar boşuna... Faşist katiller Muharrem'leri yokedemedi, halkın özgürlük ateşini söndüremediler. Bizim gücümüz boy verdiğimiz halkın toprağındadır. O toprak ki, nice yiğitleri bağrında çiçeklen dirdi. Bizim gücümüz militan proleteryanın çelikten yumruğundadır. Bu güçle size vuracağız, bu güçle sizin kölelik, yoksulluk ve acıdan başkabir şey olmayan iktidarınızı başınıza yıkacağız.

SİTE YURDU KAPATILAMAZ !

Yurtları karargâhları haline getirerek devrimcilere saldıran faşistler de devrimci ve yurtsever öğrencilerin kaldığı Site Yurdunu kapattırmak istediler.Site yurdunu kapatma teşebbüslerine karşı öğrenciler direnişe geçtiler. Bunu ölüm orucu ve yürüyüşlerle protesto ettiler.Öğrencilerin kararlı mücadelesi sonunda faşistler geriletildi. Öğrencilerin kararlı mücadelesi ile Site Yurdu kapatılamayacaktır.

TÖB-DER Genel Merkez yöneticileri 20 TÖB-DER şubesini feshetti: FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN YAPAMADIĞINI SOSYAL FAŞİST G. GAZİOĞLU YAPIYOR

Faşist diktatörlüğün, faşist Ankara Valisi Durmuş Yalçın ' ın yapamadığını TÖB-DER Genel Merkezine yuvalanan revizyonist yöneticiler 20 TÖB-DER şubesini fesherek yapmaya çalışıyor.Onlar, Gaziantep, Üsküdar, Uşak, Kırşehir, Bolu, Kayseri, Pazar, Mazgirt, Hozat, Pülümür, Pertek, Seyitgazi, Afşin, Sungurlu, Kongan, Dursunbey, Akçadağ,İnebolu, Eşme, Viranşehir şubelerini feshetme kararıyla, yurtsever devrimci öğretmenlerin ve halkın düşmanı olduklarını, saldırgan sosyal-faşist yüzleri açıkça ortaya koyuyorlar. TÖB-DER kitlesi bu kararı nefretle karşılamaktadırlar. Yurtsever anti-faşist öğret menler şöyle diyor:

"Faşist diktatörlüğün ve faşist MC'nin tüm tertip ve baskılara rağmen kapatamadığı; üyelerini kıyımla, sürgünle yıldıramadığı TÖB-DER şubelerini sosyal faşistler feshettiler, üyeleri , örgütten ihraç etmek için harekete geçtiler.

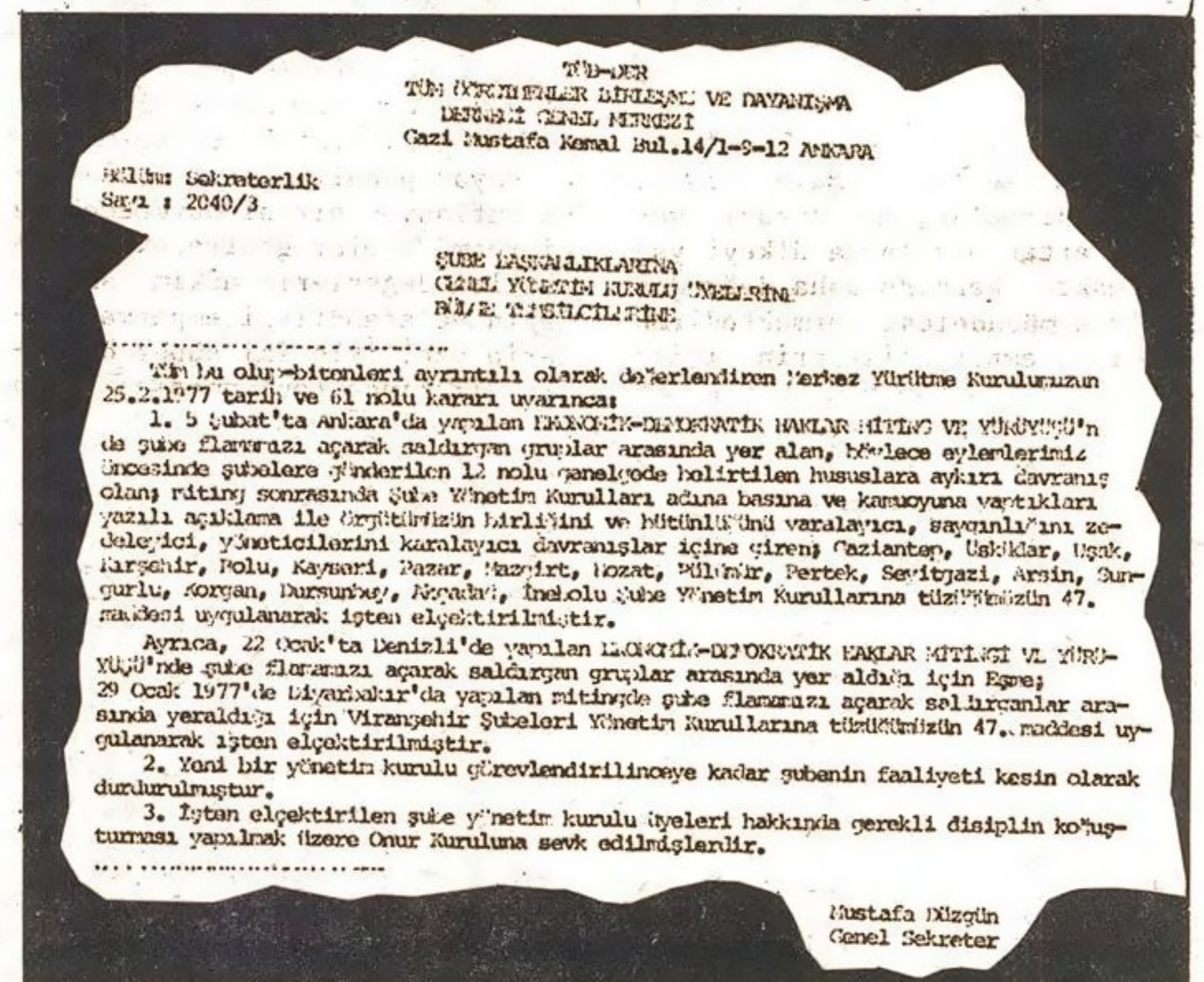
Sosyal-faşistlerin tüm baskı ve tertipleri, öğretmenlerin iki süper devlete, faşizme ve sosyal faşizme karşı olan mücadelelerini durduramaz.

Öğretmenlerin, sosyal-faşizme faşizm, revizyonizme karşı mücadelesi tüm devrimci yurtsever, anti-faşistlerin birliğiyle başa rıya ulaşacaktır. Öğretmenler birliği engelleyen tüm grupçu, tekkeci gerici cereyanları yıkacaklardır.

Tüm yurtseverler ve demokratlar, fesih kararına karşı direnelim. TÖB-DER yönetimine çöreklenen sosyal-faşist şebekeyi teşhir edelim. Kahrolsun devrimci şubeleri feshedenler, gerçek dev rimcileri TÖB-DER'den atmak iste yenler.

Kahrolsun faşizm ve sosyal-faşizm!

Yaşasın öğretmenlerin yurtsever, anti-faşist mücadelesi!

TÖB-DER
TÜM ÖĞRETMENLER BİRLEŞME VE DAYANIŞMA DERNEĞİ GENEL MERKEZİ
Gazi Mustafa Kemal Bul.14/1-9-12 ANKARA

Bölüm: Sekreterlik
Sayı : 2040/3

ŞUBE BAŞKANLIKLARINA
GENEL YÖNETİM KURULU ÜYELERİNE
BÖLGE TEMSİLCİLERİNE

....

Tüm bu olup-bitenleri ayrıntılı olarak değerlendiren Merkez Yürütme Kurulumuzun 25.2.1977 tarih ve 61 nolu kararı uyarınca:

1. 5 Şubat'ta Ankara'da yapılan EKONOMİK-DEMOKRATİK HAKLAR MİTİNG VE YÜRÜYÜŞÜ'nde şube flamanızı açarak saldırgan gruplar arasında yer alan, böylece eylemlerimiz öncesinde şubelere gönderilen 12 nolu genelgede belirtilen hususlara aykırı davranış olan; miting sonrasında Şube Yönetim Kurulları adına basına ve kamuoyuna yaptıkları yazılı açıklama ile örgütümüzün birliğini ve bütünlüğünü yaralayıcı, saygınlığını zedeleyici, yöneticilerini karalayıcı davranışlar içine giren; Gaziantep, Üsküdar, Uşak, Kırşehir, Bolu, Kayseri, Pazar, Mazgirt, Hozat, Pülümür, Pertek, Seyitgazi, Arsin, Sungurlu, Korgan, Dursunbey, Akçadağ, İnebolu Şube Yönetim Kurullarına tüzüğümüzün 47. maddesi uygulanarak işten elçektirilmiştir.

Ayrıca, 22 Ocak'ta Denizli'de yapılan EKONOMİK-DEMOKRATİK HAKLAR MİTİNGİ VE YÜRÜYÜŞÜ'nde şube flamanızı açarak saldırgan gruplar arasında yer aldığı için Eşme; 29 Ocak 1977'de Diyarbakır'da yapılan mitingde şube flamanızı açarak saldırganlar arasında yeraldığı için Viranşehir Şubeleri Yönetim Kurullarına tüzüğümüzün 47. maddesi uygulanarak işten elçektirilmiştir.

2. Yeni bir yönetim kurulu görevlendirilinceye kadar şubenin faaliyeti kesin olarak durdurulmuştur.

3. İşten elçektirilen şube yönetim kurulu üyeleri hakkında gerekli disiplin kovuşturması yapılmak üzere Onur Kuruluna sevk edilmişlerdir.

....

Mustafa Düzgün
Genel Sekreter

DİSK Yönetimi ve DİSK-KENT: EMLAKÇILIKTAN HOLDİNGÇİLİĞE...

"Gecikmeyiniz", "Eğer gecikmeden başvurur ve öncelikle bir sıra numarası alırsanız, ilk konut programından itibaren gerçekleştirilecek tüm konutları görmek ve dilediğinizi tercih etmek, istediğiniz konut programına katılmak hakkına sahip olacaksınız. Sıra numarası almakta gecikirseniz, katılma hakkını elde etmezden önce gerçekleşen ve belki de sizlere uygun konut seçme olanağını da kaybetmiş olacaksınız".

Bu sözler hangi şirketin reklâmıdır? Her gün radyoda, televizyonda bin kere "Acele ediniz, çekilişe ... gün kaldı", "erken davranan kazanıyor" diye bağırarak kitlelerin kurtuluş umudunu bir tesadüfe, kader - kısmete bağlamaya çalışan, halk arasında rekabet, yanlış eğilimleri yayarak ve körükleyerek onları birey sel çıkış yollarıyla kandırmaya çalışan burjuvazinin karşı-devrimci propagandalarından ne farkı var?

Ama bu bir şirketin reklâmı değil; yıllar boyu işçi sınıfının kanı-canı mücadelesiyle yaşattığı DİSK'in yönetimine çöreklenen revizyonist burjuvazi ve onun kuklası Kemal Türkler'in en son aldatmacalarıdır.

Her gün Politika sayfalarında çarşaf çarşaf "insanca bir yaşam için DİSK-KENT - konut kampanyası"nın reklâmları yapılıyor. İşte DİSK yöneticileri, "gecikmeyiniz" "en güzel konuta siz sahip olunuz" diyerek işçileri birbiriyle rekabete veyarışa çağırıyor. Bu hainler kimi kimle, ne için yarıştırıyorlar? Her gün her saat, omuz omuza fabrika tezgâhlarında kanıyla, alınteriyle aynı yaşama savaşı veren, haksızlığa, sömürüzulme karşı tek bir yumruk olup direnen, faşist saldırılara karşı "ölmek var, dönmek yok" diye karşı duran, yıllardır savaşan ve nice canlar veren yiğit işçi sınıfımıza, utanmazca, birbirinizle rekabet edin diye çığırtkanlık yapıyorlar. Kendi mücadelesi içinde birliğin zorunluluğunu her gün bin kere daha derinden duyarak, "Ya hep beraber ya hiç birimiz, tek başına yumruktan ve zincirden kurtulmak yok!" diye haykıran işçi sınıfının sınıf bilincini, birlik ruhunu karartmak, birliğini parçalamak,onu küçük burjuva bireyci hayaller peşinde sürüklemek için DİSK yöneticileri, bu hainler çetesi, "Sen kendi işine bak, öne atılki en iyisisenin olsun" diyorlar.Ne için? Herkesten daha iyi bir konut sahibi olmak için.

KONUT SORUNU NEDİR?

DİSK yönetimine yuvalanan revizyonistlerin ve onun kuklası Kemal Türkler'in son aldatmacalarının temelinde ne yatar?DİSK-KENT neyi amaçlıyor? Kapitalizmin şartları altında konut sorunu nedir?

Kapitalizmin gelişmesi ve şehirlerin büyümesiyle merkezi yerlerdeki toprak parçaları büyük değerler kazanır. Yeni tarzda binalar hızla eskilerinin yerini aldıkça, işçi sınıfı ve emekçiler de daha hızla şehrin kenarlarına, dış kısımlara doğru itilirler. Şehrin gelişmesiyle birlikte artan kiralar, işçileri bu na zorunlu kılar ve tek göz izbe gecekondular ordusu, şehri çepeçevre kuşatır, yayılır gider. Ve

Politika gazetesi işçilere sesleniyor: "Acele ediniz, bu fırsatı kaçırmayınız."

burada emekçiler, işçiler kahırlı yaşam savaşlarını sürdürür,gecekondu yıkımına karşı durarak evsiz kalma tehlikesiyle yaşarlar. Bugün gecekonduların bile fiyatları yükselmiştir. Ve konut sorunu, sadece işçi sınıfının değil, bütün halkın sorunudur.Anadolu'da, doğuda, güney doğuda halkımız her türlü sağlık koşullarından yoksun, hâlâ yeraltlarında, mağara evlerde oturmaktadır ve özellikle Kürt halkının yaşadığı yerlerdir buralar.

Ülkemizdeki konut sorununun çözüm yolları ve halkımızın itildi ği sefalet, ülkemizin yarı sömürge, yarı feodal yapısından ayrı değildir. Konut sorunu,sömürünün hüküm sürdüğü her ülkede, işçi sınıfı ve halkın başına sarılan belâlardandır. Ama her ülkede bu sorun, kendisini belli bir tisadi duruma, ülkenin yapısına uydurur.

İşçi sınıfı konut sorununu nasıl ele alacaktır?

Elbette ki, işçi sınıfının hayat şartlarını düzeltme mücadelesi bir acil talebidir. İşçi sınıfı bütün acil talepler için mücadelesini, kurtuluş mücadelesine, kendi iktidar mücadelesine bağlı ve tabi olarak ele alır. Çünkü tek başına talepler kurtuluşa götürmez. Bunun içindir ki, reform lar, proleteryanın iktidar mücadelesinin yan ürünleridir.

İşçi sınıfı konut sorunu için de mücadele edecektir. Kısmî haklar almaz değil, alır. Hatta burjuvazi mevzi olarak işçi sınıfını konutlandırabilir. Bu özellikle gelişmiş kapitalist ülkelerde görülmektedir. Ama bu, asla sömürünün azaldığı anlamına gelmez. İşçi sınıfını iktidar mücadelesinden bir an bile saptırmaz.Zaten burjuvazi işçi sınıfını konutlandırdığı yerde, kendisi beş para bile ziyan etmez, çünkü bu parayı işçi sınıfından daha fazla artı değer olarak, üretimi düşürerek alır, hattâ kat kat alır. Ve bazen de patronlar greve geçmek isteyen işçileri evlerin den atmakla tehdit ederek bu aracı kullanır.

Bütün halkın sorunu olan konut sorunu işçi sınıfının temel meselesi değildir. Ayrıca doğrudan doğruya işçinin kapitalistler tarafından sömürülmesinin değil, bugünkü toplum düzeninin ürünüdür. Kapitalizm şartları altında konut sorununun çözümlenmesi mümkün değildir. Ancak proleterya daha iyi hayat şartları için mücadelesinin bir parçası olan konut sorununda da kısmî talepler için mücadele eder ve kazanır.Sadece o kadar.

DİSK-KENT: İŞÇİ SINIFININ MİLİTAN BİRLİĞİNİ ENGELLEMEK VE PARÇALAMAK.

DİSK-KENT, işçi sınıfının iktidar mücadelesini hedefinden saptırmak, küçük burjuva hayallerle özel mülk edinme duygularını körükleyerek, işçiler arasında rekabet ve yarış açarak birliğini engellemek ve parçalamak için hazırlanan bir tuzaktır.

Revizyonistler, "benim de kendime ait bir evim olsave herkesten de güzel olsa" gibi küçük burjuva bireyci düşünceleri işçi sınıfı içinde yayarak, onu yozlaştırmaya, uğraşını ve düşüncelerini onun devrimci mücadelesinden ve devrimci düşüncelerden uzaklaştırmaya, saptırmaya çalışıyorlar.

Onlar, işçi sınıfının militan mücadelesi yüzlerini açığa vurdukça, her gün artan sayıda işçiler, "faşistlere karşı mücadelemizde anladık ki, DİSK'in yönetimine çöreklenmiş sosyal faşistlerin de onlardan hiç bir farkı yoktur, mücadele her ikisine de karşı olmalıdır" dedikçe,hainler şebekesi, maskeleri düşmesin diye yeni yeni yöntemler bulmaya çalışıyorlar. İşte en yenisi: DİSK-KENT.

DİSK-KENT: İŞÇİ SINIFI HAREKETİNİ YOZLAŞTIRMAK, BÖLMEK İŞÇİ ARİSTOKRASİSİ GELİŞTİRMEK

DİSK'in revizyonist yöneticileri insanca bir yaşam için DİSK-KENT"diye yaygara koparıyorlar. İnsanca bir yaşam nedir? İşçi ev sahibi olsa da, bu ev paraları, onun ücretinden kesilmeyecek mi? Daha fazlası artı-değer sömürüsüyle yoğrulan emeği gaspedilmeyecek mi? Bu alçakların "insanca bir yaşam" dedikleri nedir?Nerede görülmüş sömürünün olduğu yerde işçi sınıfı ve çalışan halk için insanca bir yaşamın gerçekleştiği? Nerede görülmüş işçi sınıfının çalışan halktan ayrı kurtuluşu olduğu? "İnsanca bir yaşam" sömürünün ve baskının yıkılması demektir. Proleteryanın burjuva diktatörlüğünü yıkıp kendi iktidarını, proleterya diktatörlüğünü kurması demektir.

O zaman işçi sınıfının en küçük ekonomik-sendikal mücadelesinin dahi karşısına dikilen onun direnişini kırdıran, faşistlere teslim olmasını öğütleyen sosyal faşistler "insanca bir yaşam"la ne demek istiyorlar?

Onlar, kapitalizm şartları altında kurtuluş umudu olacağı hayaliniyayıyor, bunun için kişinin kendi başının çaresine bakması, bireysel kurtuluş yoluna sapmasını sağlamaya çalışıyorlar. Böylece işçi sınıfı hareketini yozlaştırmaya, bölmeye ve işçi aristokrasisini geliştirmeye çalışıyorlar. İşçi sınıfı içinden kendine bağlı köleler yaratmaya çalışıyorlar. İşçi aristokrasisi işçi sınıfı içinden çıkar, kendi sınıfına ihanet ederek, bireysel kurtuluş yoluna sapıp işçi sınıfı düşmanlarına hizmet edenler - dir. Bunlar, işçi sınıfı içinde çok dar bir kesimdir. Ve başlıca sendikalarda, sendika yönetimlerinde yer alırlar. Onlar, bir zamanlar parçası olduğu sınıfının içinden çıkıp ona ihanet ede rek sendika ağaları olmuşlardır. Burjuvazinin ve revizyonist burjuvazinin, işçi sınıfı içindeki, başlıca dayanakları bunlardır.

Sosyal faşistlerin DİSK - KENT projesi bu amaca da hizmet edecektir. Sınıflar ve sınıf mücadelesi var oldukça, işçi sınıfı içinde de böyle hainler çıkacaktır. Ama onlar bir avuçtur, öyle olacaklardır.

DİSK-KENT: ŞİMDİ ORTAYA ATILMASI BİR TESADÜF DEĞİL!

Bugün "insanca bir yaşam" safsatası altında "DİSK-KENT"i reklam eden revizyonistlerin "iktidar mücadelemiz" diye gevelediklerı ne anlama geliyor? "Yıkılsın MC" diye bağırıyorlar,ardında hangi hesapları yapıyorlar?

DİSK seçimlerde CHP'yi destekleyeceğini ilân etti. Maden-İş de ayrıca vurguladı. Çünkü onlar CHP iktidarını, Rus Sosyal emperyalizmine bağlı sosyal - faşist diktatörlükleri için bir basamak olarak kullanmayı amaçlıyorlar. CHP'nin bulunduğu bir iktidar, Rus sosyal - emperyalizminin ülkemize sızmasını daha kolaylaştıracak, buna bağlı olarak, sosyal-faşizm de güçlenecektir. CHP yönetimi bu hesapların hizmetine girmeyi kabul etmiştir. Bunun için, DİSK nihayet CHP'yi destekleyeceğini ilân etti.

İşte revizyonistlerin "yıkılsın MC" diye bağırmalarının ardındaki budur. MC yıkılsın, yerine Rus emperyalizmini ve onun uşağı sosyal-faşizmi güçlendirecek bir hükümet gelsin.

DİSK-KENT'in tam da bu sırada ortaya atılması tesadüf değildir. Belli bir plânın parçalarıdır. Çünkü işçi sınıfının devrimci mücadelesi onların plânlarının önünde büyük bir engeldir.

Onlar işçi sınıfının devrimci mücadelesini bastırarak onu Rus sosyal-emperyalizmine köle yapmak, efendilerinin çıkarları için kullanmak istiyorlar.

Ama işçi sınıfı sizden de hesap soracak. İşçi sınıfı militan birliğini sağlayacak, kendi ideolojisi Marksizm-Leninizm önderliğinde örgütlenerek siyasi önderliğe kavuşacak. O zaman işçi sınıfının demir yumruğu kafanızda patlayacak, siz de bütün karşı devrimciler gibi yıkılacaksınız.

İki Süper devlete, faşist diktatörlük ve sosyal faşizme karşı mücadelemizde, faşist ve sosyal-faşist sendika ağalarını yıkalım, devrimci işçilerin hakimiyetini sağlayalım.

Faşist ve sosyal-faşist sendika ağalarına karşı mücadele, onlarla uzlaşan ve esas olarak da sosyal-faşizme basamak olan reformist sendika ağalarına karşı mücadeleden ayrılmaz.

Türk-İş ve DİSK'in Faşist ve sosyal-faşist yöneticileri yıkılacak, devrimci işçiler sendika yönetimlerine hakim olacak, sınıf sendikacılığını kuracak.

YAŞASIN TİLELEK KÖYLÜLERİNİN TOPRAK VE HÜRRİYET MÜCADELESİ

Köylerimiz, Diyarbakır'a bağlı, Diyarbakır'dan 60 km. uzaklıktadır. Köylerimiz Tilelek (Özekli) mezrasına bağlıdır. Diğer köylerde yani Nıfrtaş, Pireliyen, Fileyan, Hacı Xaltan, Merga Mehmudan ve Kara Hasan'da muhtarlık yoktur.

Biz Tilelek mezrasına bağlı köylüler toprak işleyerek geçimimizi sağlıyorduk. Toprağı 1973 yılına kadar ilkel araçlarla, karasabanla sürer, ancak kendimize yetecek kadar ürün elde ediyorduk. 1973 yılından sonra zengin köylülerin aldığı traktörleri kiralayarak sürdük. Toprağı karasabanla sürdüğümüz yıllarda 200 aile çift sürüyordu.

Çok ilkel araçlarla ektiğimiz araziden eldeettiğimiz ürünün bir kısmını da topraklar hazine arazisidir diye 1952 yılına kadar devlete veriyorduk. *Devlet memurları 1952 yılına kadar ürünlerimizin 10'da birine el koyarak bizi ezdiler. Ancak 1952 den sonra köy ağası Fuat Aksay ve Turan Aksoy toprağı kendilerinin devletten kiraladıklarını söyleyerek bundan sonra ürünü kendilerine vermemiz gerektiğini söylediler. Biz 1952'den 1969'a kadar ürünün onda birini Fuat ve Turan Aksoy'a verdik. Ancak zalim toprak ağaları 1969'dan sonra ürünün 8'de birine el koyarak bizi daha fazla sömürmeye başladılar.*

Sırtını devlete dayayan toprak ağaları bununla da yetinmeyip toprağı üzerlerine tapuladıklarını bildirerek *1976'dan itibaren zengin köylülere; ektiğimiz, üzerinde yaşadığımız, herşeyimiz olan toprağı satmaya başladılar.* Kısaca üzerimizdeki devlet-toprak ağaları sömürüsünü anlattıktan sonra Tilelek mezrasına bağlı köylerin tarihini ve mücadelemizi vedevlet dairelerindeki karşılaştığımız oyunları anlatmaya geçelim:

Tilelek mezrasına bağlı köylerimiz 83 yıl önce bölgemizdeki Ermeni katliamından sonra yöreyi ve köylerimizi terkeden ermeni köylülerinden sonra hazineye devredilmiştir. O günden 1952 yılına kadar biz hazineye ait toprakları hazineden kiralayarak ekiyor, ürünün 10'da birini hazine aracılığı ile devlete veriyorduk.

1952 yılına kadar İsmet İnönü iktidarı süresince de toprağı hazineden kiralayarak ekiyorduk.DP iktidarı zamanında ağa Fuat ve Turan Aksoy toprağı kullandıklarını belirttikten sonra biz dilekçe üstüne dilekçe vererek toprağın bize kiralanmasını istedik. Milli emlak müdürlüğü bütün dilekçelerimizi gözardı ederek ağalarla anlaşıp toprağı ona sözde kiraya vererek sıramızı beklememizi istedi.

Milli emlak müdürlüğü bize toprak kiralanması için sıramızı beklememizi isterken toprağı ağaya kiralayarak ağalarla birlikte her sene Tilelek mezrasına bağlı köylerden 5 bin ölçek (toplam 125 bin kg) ürüne el koyuyorlardı. Milli emlak müdürlüğü, toprak ağaları program ve sıra diyerek kanunları bize karşı kullanıp bizi insafsızca sömürdüler.

1961 yılında köylülerden Hasan Karacadağ, Sabri Çelik ve Hasan Baran valiliğe bir dilekçe vererek adı geçen köylerdeki arazilerin hazine arazisi olup olmadığının araştırılmasını istediler. 1961 yılındaköylülerin hazine topraklarının tespit edilmesini istemelerini işiten Fuat Aksoy Diyarbakır fen memuru Yusuf, hazine avukatı ve hakim Ali ile anlaşarak Tilelek mezrasına bağlı köylerin arazilerinin sınırlarını birbirine karıştırarak arazileri Fuat Aksoy üzerine tapulaştırdılar. Bütün köylerin arazisi 25 parça (29 bin dönüm) olmasına ve Fuat Aksoy'un 3. parça arazisi olmasına rağmen 22 parça hazine arazisini de Fuat Aksoy'un arazisi olarak gösterdiler.

Yine aynı şekilde 1961 yılında fen memuru Yusuf hazine avukatı ve hakim Ali, ağa Fuat Aksoy ile anlaşarak Nifrtaş ve Preliyan köyleri sınırları içindeki 11 bin dönüm hazineye ait orman arazisini 1967 yılında Nifrtaş köylülerine satarak haksız olarak milyonlar kazandı.

1975'in mart ayında Tilelek mezrasına bağlı köylerden 6 bin nüfus adına 1 no'lu toprak tevzi komisyonu başkanına müracaat ederek 3 bin dönüm sulu hazine arazisini 300 bin lira karşılığında kiralamak istememize rağmen 1 no'lu toprak tevzii komisyonu başkanı ağayla anlaşarak 6 bin nüfusun toprak isteğini ayaklar altına aldı. Biz köylülerin sürekli olarak tapu kadastro milli emlak müdürlüğüne başvurarak köylerimizdeki hazine ve Fuat ve Turan Aksoy adındaki toprak ağalarına ait toprakların tespitini istememiz üzerine 1976 yılındatapu kadastro genel müdürlüğünden görevli 2 memur ile geldiler. Tilelek ve mezrasına bağlı 40 bin dönüm hazine arazisini Fuat ve Turan Aksoy'un 3 bin dönüm hakiki tapulu arazisine eklediler.

Köylüler adına bilirkişi heyetinin Tilelek ve mezrasına bağlı köylerin arazisinin haritasını istemelerine rağmen görevli iki memur köylülere köylerin haritasını göstermeyerek ağanın evinde ağanın istediği şekilde arazileri kontrol etmeden haritayı istediklerine göre çizdiler. Köylüler adına bilirkişi heyetine başvurmayarak, danışmayarak köylerin arazi tespitini yaptılar.

Görevli iki memur özellikle Burhan usta, Diyarbakır tapu kadastro müdürü köyün muhtarı ve toprak ağaları Fuat ve Turan Aksoy köylülere arazi tespitini sonucunu bildirmeleri gerekirken bildirmeyerek görevlerini suistimal etmişlerdir. Ayrıca köylü ailelerinin sayımı sırasında da 38 yaşından daha küçük olan aile reisleriniihane saymayarak, bunlar vatandaş sayılmaz demiştir. Toprak ağalarının uşağı Burhan usta'nın amacı, köylüleri az göstermek, ağayı haklı çıkartmak ve hazine arazisi dağıtımında köylüleri topraksız bırakmaktır.

T. C.
MALİYE BAKANLIĞI
D.Bakır Defterdarlığı
Milli Emlâk Müdürlüğü
Sayı: 3118-3 – 627

113/1950

Öz: Nıfır taş köyündeki bağ [illegible]

Nifirtaş Köyünden Süleyman oğlu Mehmet ve Arkadaşlarına.

Muhtalif senelerde üzerinde dikmiş olduğunuz bağlara ait tarlaların Hazine aşhas arasında şayi hisseli olduğu anlaşılmıştır.

Hisseyişayıali Topraklar Tevzi Komisyonu tarafından Dağıtılmasına imkân olmadığını ve ancak Bukabil Toprakların Beher parçasının 20 hektardan noksan olanların Maliye Bakanlığının 713 Seri numaralı umumi emirleri mucibince Hazine hissesinin vergi kıymetlerinin % ellisi nisbetinde alınacak bedel mukabilinde hissedarlarına temliki gerekmekte ve 20 hektardan fazla bulunan parçalarında keza Maliye Bakanlığının 706 numaralı [illegible] emirleri mucibince izaleyi şüyu yapılmak suretile hazine hisselerinin tasfiyesi cihetine gidilecektir.

Binaenaleyh, Dikmiş olduğunuz Bağlara ait elinizde bir evraki müsbiteniz olmadığı anlaşılmasına ve yerininde Şayi hisseli bulunmasına göre yapılacak bir işlem yoktur.

17/10/949 Tarihli Dilekçenize cevaben keyfiyet tebliğ olunur.

Vali V.

T.C.
KÖY İŞLERİ BAKANLIĞI
TOPRAK VE İSKÂN İŞLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
DİYARBAKIR İLİ
TOPRAK VE İSKÂN MÜDÜRLÜĞÜ

SAYI : 811/[illegible]
KONU : Dileğiniz.

DİYARBAKIR
4 / EKİM / 1976

Sayın Yusuf KURT
ve arkadaşı
Tilelek T. ellikaya
Köyü Halkından

DİYARBAKIR

Köyünüzdeki hazine [illegible] kiralamak amacı ile Vilayet Makamına vermiş olduğunuz 20.9.976 tarihli dilekçeniz incelendi.

İlimiz Hudutları dahilinde bulunan hazine arazileri bir sıra ve program dahilinde ele alınıp kiraya verilmektedir.

Sırası geldiğinde köyünüz İlimiz Toprak ve İskân Müdürlüğünce programa alınıp mevcut hazine arazileri Topraksız [illegible] dilekçenize cevaben tebliği rica olunur.

Mümin ÖZIŞIK
VALİ Y.
VALİ MUAVİNİ

A.E/4.10.

1950'den 1976'ya Tilelek köylüleri yine topraksız...

Burhan usta bununla da yetinmeyerek köylülere "istediğiniz yere gidin, şikayet edin ben hiç bir şeyi açıklamayacağım, kimseden korkmam" diyerek köylüleri tehdit etti.

Yine 15 yıldır Diyarbakır tapu kadastro müdürü İlhan görevini ağaların istediği şekilde yürütmüş, birçok yoksul köylünün yani bir avuç toprak sahibi olmak için açtıkları davalarını kaybetmelerine neden olmuştur. Binlerce yoksul köylünün daha da yoksullaşmasını, yoksulluk ve sefalet içinde kalmasını toprak ağalarının milyonlarına milyon katmalarını, sömürü ve baskılarını arttırmalarını sağlamıştır. Tapu kadastro müdürü, müdürlük görevini ağalara uşaklık göreviyle birleştirerek yürütmektedir. Köylüleri ezmekte ve binlerce dönüm hazine arazisini rüşvet yiyerek toprak ağalarının üzerine tapulaştırmaktadır.

Senelerden beri toprak ağalarının zulmü altında çeşitli baskılarla karşı karşıya kaldık.Toprak ağaları bizi ezerken sırtlarını devletin hazine avukatlığı, milli emlak müdürlüğü, tapu kadastro müdürlüklerine dayayarak sömürü ve zulümlerini devletin güçleri ile birleştirdiler.

Ayrıca yıllarca verdiğimiz mücadele süresi içinde devlet dairelerinde birçok dalavere ile karşılaştık. "Bugün git, yarın gel" denilerek mücadele azmimiz kırılmak istendi ve oyalandık.

1949 yılından itibaren verdiğimiz bütün dilekçelere verilen cevapta isteğimizin (toprak istiyoruz) araştırıldığını, sıramızın geldiğinde bize haber verileceği bildirilmesine rağmen şimdiye kadar tarafımıza çıkarlarımız doğrultusunda bir cevap gelmemiştir. Dilekçelerimize verilen cevap aynıdır. Fakat sonuç aynı değildir. Yukarda da belirttiğimiz gibi 1 no'lu toprak komisyonu, milli emlak müdürlüğü, tapu ve kadastro müdürlükleri bu tarihler arasında ağa Fuat Aksoy ile anlaşarak bizi kemiklerimize kadar sömürmeye çalıştılar. Ama biz toprak ağaları ve onlara destek olanların ittifakına karşı bütün köylüler birleşerek devrimci gençlerle ittifak kurarak yıllarca bizi ezen zalim toprak ağaları ve onların destekleri olan iktidarlardan hesap soracağız.

Hiçbir güç bizim toprak mücadelemizi engelleyemeyecektir.Toprakları işleten bizler toprakların sahibi olacağız. Zalim toprak ağaları Fuat ve Turan Aksoyların üzerinde yaşadığımız ve herşeyimiz olan topraklarımızı satmalarına engel olacağız. Bütün yurtsever halkımızı zalim toprak ağalarının topraklarımızı satmalarına engel olmaya, bizi desteklemeye çağırıyoruz.

YAŞASIN TİLELEK VE MEZRASI KÖYLÜLERİNİN TOPRAK VE HÜRRİYET MÜCADELESİ!

YIKILSIN AĞALIK, TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!

YAŞASIN İŞÇİ-KÖYLÜ- GENÇLİĞİN DAYANIŞMASI!

İŞÇİLER KÖYLÜLER GENÇLER TOPRAK AĞALARININ TOPRAKLARIMIZI SATMALARINA ENGEL OLALIM!

HAZİNE ARAZİLERİ TOPRAKSIZ YOKSUL KÖYLÜLERE DAĞITILMALIDIR!

HAZİNEYE AİT ARAZİLERİ SATANLAR TUTUKLANMALIDIR!

TİLELEK (ÖZEKLİ) MERKEZ MEZRALARI: NİFRTAŞ, PRELİYAN, FİLEYAN, HACI XALTAN, MERGA MEHMUDAN KARA HASAN KÖYLERİ ADINA 6 BİN KİŞİ.

TİLELEK'TEN ALTI BİN KÖYLÜNÜN MÜCADELESİ ÖĞRETİCİDİR.

Bu sayfada Tilelek'ten 6 bin köylünün yıllardır verdikleri toprak mücadelesini yayınlıyoruz. Bu haberde köylüler, ağaların ve onların çıkarlarını koruyan devletin nasıl binlerce köylünün canı, kanı olan toprakları gasbettikleri, köylüleri açlığa mahkum ettiklerini anlatıyorlar. Köylüler yıllarca devlet kapısını aşındırdılar ama 27 yıl boyunca onlara red cevabı verildi ve sürekli toprakları hacz edildi. Bu mücadele köylüler için öğretici oldu. Onlar devletin halkın çıkarını değil, emperyalistlerin büyük burjuvazinin ve büyük toprak ağalarının çıkarlarını koruduğunu gördüler. Kendileri mücadeleye atılmadıkça toprak ve özgürlüğe kavuşamayacaklarını gördüler. 6 bin köylü şimdi şöyle demektedir: "Toprakları satın almaktan vazgeçip topraklara sahip çıkacağız."

Tilelek köylülerinin mücadelesi bitmedi, daha güçlü sürüyor. Onlar şimdikendilerini toprağa kavuşturacak gücün kendi kollarında olduğunu görüyorlar. Bu mücadele sürecek, ta ki ülkemiz üzerinde emperyalizmin boyunduruğu kırılana, büyük burjuvazinin ve büyük toprak ağalarının faşist diktatörlüğü devrilip yerineişçi sınıfı öncülüğünde demokratik halk iktidarı kurulana, tüm topraksızlar toprağa kavuşana kadar sürecek.

Tilelek köylülerinin mücadelesini destekleyelim. Bu mücadele tüm ezilenleri kurtuluşa götürecek kavganın ilk adımlarıdır.

YIKILSIN AĞALIK, TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!

Proletaryanın ilk şanlı zafe

PARİS KOMÜNÜ ÖLÜM

Devrimci Paris! İşçiler o güne dek böylesine mutlu ve özgür olmamış, Paris böylesine coşkulu günler yaşamamıştı. "Yaşasın Komün" sesleri sokaklarda yankılanıyor, Paris'in ortasında kızıl bayrak dalgalanıyordu. İşçiler "göğü fethetmek" için savaşa hazırlanıyorlar. Onlar kendi kaderlerini ellerine alarak mücadeleye atılan ezilen kitlelerin kurtuluşunun ilk müjdecisiydiler.

Paris proletaryası 18 Mart 1871'de dünyanın çehresini değiştiren ilk adımı attı, ayaklanarak ilk proletarya devletini kurdu.

Paris ikidüşmanla kuşatılmıştı, biri Fransa'nın kapitalistleri ve toprak sahiplerinin silahlıbirlikleri, öteki Alman orduları. Onlar ilk proleter ihtilalini boğmak için işçi sınıfına karşı birleştiler. Fransız hükümeti bir ulusal ihanet hükümetiydi. Almanya'yı yağmalamak için savaş açarak halkı daha fazla açlık ve sefalete itti. Sonra yenilince ulusa ihanet olan bir barış anlaşması imzaladı. Fakat onları esas diken üstünde tutan işçilerin silahlı olmasıydı. Sömürücülerin varlığı için bir tehdit olan silahlı işçileri ezmek için hazırlandılar. Silahlı işçiler burjuvazi için ne büyük bir korkuydu!.. İşçiler burjuvazinin silahları ellerinden almaya kalkışması üzerine ayaklanarak, sömürücü ve zalim sınıfları yıkmak, yaratıkları dünyaya kendileri sahip çıkmak için ileri atıldılar.

Devrimci Paris'e karşı Fransa'nın başındaki cüce Thiers ve Alman Bismarc birleşmişlerdi. Devrimci Paris'i ezmek, ayaklanan proletaryayı ezmek için silahlarını Komün'e doğrulttular. Fakat Paris proletaryası bir kere ayağa kalkmıştı ve zincirlerini koparmak için bütün Paris halkı birleşti: "EMEKÇİLER BÜTÜN AÇIKLIĞI İLE BİLİNİZ Kİ, BÜYÜK MÜCADELE ARTIK BAŞLAMIŞTIR". Ve böylece bütün işçilerin kurtuluşuna giden yol artık açılmıştı.

Dalgalandırdığı kızıl bayrağın altında vebütün dünyanın gözü önünde Komün eserini, proletarya diktatörlüğünü kurmaya girişti. Dünya işçi sınıfının örgütü olan Enternasyonal Komün savaşçılarına şöyle sesleniyordu: "PARİS'Lİ KADIN VE ERKEK KARDEŞLER NE OLURSA OLSUN ESERİNİZ YIKILMAYACAKTIR, ÇÜNKÜ BU, İŞÇİ KURTULUŞUNUN EVRENSEL ESERİDİR. YAŞASIN PROLETARYA DEVRİMİ!"

Komüncüler köhne ve zalim dünyanın güçlerine karşı kadın erkek barikatlarda kahramanca döğüştüler. 72 gün iktidarı ellerinde tutan Komün savaşçıları gösterdikleri kahramanlıklarla dünya işçi sınıfının öncüleri olmaya hak kazandılar. 'Toplumsal devrimin öncü savaşçısı olarak Komün, acı çeken ve mücadele içinde olan proletaryanın olduğu her yerde sempati kazandı' (Lenin). Ve daha sonraları Komün savaşçılarının kızıl bayrağı ayaklanan ve sosyalizmi kuran Rus proletaryasının elinde, Çin, Kore, Vietnam, Kamboçya kırlarında dalgalandı ve hiç düşmedi. Komün'ün 106 yıl önce açtığı bayrak ezilenlere ulaşmıştı. Ve bugün de dünya işçi sınıfı ve ezilen halklar mücadele ettiği her yerde Komün'ü yaşatıyor, Komün ölümsüzdür.

"Çalışan, düşünen, savaşan ve kanayan -doğurduğu yeni toplumla meşgulken kapıdaki yamyamları neredeyse unutmak üzere olan- tarihsel teşebbüsünün verdiği heyecan ile sarhoş bir Paris!

Yığınların ihtilalci insiyatifi modern revizyonizmin temellerini derinden sarsıyor

Sömürücüler Komün savaşçılarını akıl almaz zulümle ezdikleri zaman Komün'ü yokettiklerini sanıyorlardı. O günden bu yana ise gericiler birer birer alaşağı edildiler, Komün'ün devrimci ilkeleri ezilenlerin mücadelesinde zenginleşti, ölümsüzleşti. Dalga dalga ilerleyen halkların devrimci seli tüm gerici ve sömüren sınıfların yüreğine korku saldı. İşte Modern revizyonizmin karşı-devrimci kalesi Sovyet sosyal-emperyalizmini korkutan da budur. Komüncülerin gösterdikleri kahramanlığa lâyık olduklarını ispatlarcasına ayağa kalkan dünya proletaryası ve ezilen halkların mücadelesi modern revizyonizmin kurduğu barikatlara darbeler indirmekte, temellerini derinden sarsmaktadır. Modern revizyonistler bir zamanlar 'en ufak bir kıvılcım yeni bir dünya savaşına yol açabilir' diyorlar, halkların Amerikan emperyalistlerineboyun eğmelerini, silaha sarılmamalarını öğütlüyorlardı. Şimdi ise Sovyet modern revizyonistleri karşı-devrimci şiddete, başvurarak darbe ve komplo peşinde koşarak her yerde halkları köleleştirmeye çalışıyorlar. Onlar azgın ve doymak bilmez bir soygun peşinde koşuyorlar.

Karl Marx Komün devriminde şöyle diyordu: 'Bu Parislilerde ne çok esneklik tarihsel insiyatif ve fedakarlık yeteneği var! Paris'liler dört yanı kuşatılmış olduğu halde öylesine cesur ve kahramanca savaştılar ki, yeri göğü sarstılar. Bugün de Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının mücadelesi emperyalistlerin ve modern revizyonistlerinin temellerini sarsıyor ve ölümcül darbeler indiriyor.

Komün'ün devrimci ilkeleri modern revizyonizmin karşı devrimci safsatalarını yerle bir ediyor

Komün savaşçıları eski devlet aygıtını parçalamadan iktidarı kısa süre için bile olsa ellerinde tutamaz, onu çalışan halkın yararına kullanamazlardı. Bu yüzden kapitalistlerin ve toprak sahiplerinin çıkarlarını korumaya en elverişli ve en uygun şekilde inşaedilmiş olan burjuva devleti parçaladılar, proletarya devletini kurdular. Komün burjuva devlet aygıtının en büyük dayanaklarından biri olan orduyu dağıttı. Onun yerine bütün halkı silahlandırdı. Burjuva devletin diğer bir dayanağı olan bürokrasi kurumu da ortadan kaldırıldı, hükümüt ve idari işlerde çalışan memurların seçimle işbaşına gelmesi ve her an halk tarafından görevden uzaklaştırılabileceğini kararlaştırdı. Rütbeleri ne olursa olsun memurların maaşları işçi ücretlerini aşmayacağı ilân edildi. Komün işçi sınıfı ve küçük burjuvazi lehine tedbirler aldı.

106 yıl önce komün tarafından tarihe geçirilen ve Marx'ın Komün deneyi ile tam olarak formüle ettiği "burjuva devletin parçalanması ve proletarya diktatörlüğünün zorunluluğu" teorisi bugün de modern revizyonistlerin "bütün halkın devleti" olarak ifade ettikleri tezin karşı-devrimci özünü açığa çıkarıyor. Teoride çok saçma olan bu tez, gerçekte sosyal-faşist diktatörlüğün kurulması anlamına geliyordu. Sosyalizmin ilk kalesi Sovyetler Birliği'nde Kruşçev dönekliğinin kurduğu "tüm halkın devleti", tekelci bürokrat burjuvazinin diktatörlüğüydü. Bu olumsuz tarihi tecrübe kapitalizmden komünizme dek uzanan süreçte "yenilmiş ama yokolmamış" burjuvazinin direncini kırmak ve yeni burjuva unsurları ezmek için devleti elinde tutmanın tayin edici olduğunu bir kez daha göstermiştir.

"Kapitalizmin eski toprağının hayat verdiği zehirli otlar olan" yeni burjuva unsurlarının kapitalizmi geri getirme teşebbüsüne karşı Mao Zedung önderliğinde şanlı ÇKP büyük proleter kültür devrimini başlattı. "Biz komünist olarak yaşadık, komünist olarak ölürüz" diyen ÇKP, kitlelerle birlikte yeni burjuva unsurları ezdi.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

COMMUNE DE PARIS

COMITÉ DE SALUT PUBLIC

Que tous les bons citoyens se lèvent!
Aux barricades! L'ennemi est dans nos murs!
Pas d'hésitation!
En avant pour la République, pour la Commune et pour la Liberté!
AUX ARMES!

Paris, le 22 mai 1871.

Le Comité de Salut public.
ARNAUD, BILLIORAY, E. EUDES, F. GAMBON, G. RANVIER.

22 Mayıs 1871 tarihli Komün Bildirisi: "Bütün iyi yurttaşlar, ayağa! Barikatlara koşun! Düşman duvarlarımızın içindedir! Cumhuriyet için, Komün için, özgürlük için ileri! Silah başına!"

"Karşısında eski dünya, Emek... pesinde dalgalanan kızıl bayra... sancılarla kıvranıyordu." Ma...

...eri,
...SÜZDÜR

. dünyasının Hotel de Ville'in te ...ğını seyrederken, öfkesinden ...x

Yine Lin Biao'nun burjuva hiz binin yüksek rütbeli generallerle bir darbe tezgahlaması ihtimali üzerine Mao Zedung "gerekirse tekrar köylük bölgelere gider, silahlı mücadeleye başlar ve yeni bir Kızıl Ordu kurarım." diyordu. Kipatilizmi geri getirme çabalarına karşı, kitlelerle birlikte proletarya diktatörlüğünü korudu ve güçlendirdi. Lin Biao kliğini ezdi.

Yüz yıllık tarih de gösteriyor ki Marksizm-Leninizmin proletarya diktatörlüğü hakkındaki öğretisi yenilmez. Modern revizyonizme karşı devrimci safsataların yerle bir edildiği Komün ölümsüzdür.

Komün yenildi Komün'ün anısı yaşıyor

1871'de Komün savaşçıları mücadeleyi başlattıklarında işçi sınıfının zaferi için objektif şartlar henüz olgunlaşmamıştı. Kapitalist dünya serbest rekabet dönemini yaşıyordu. Proleteryanın bilinçli ve örgütlü bir hazırlığı bir siyasi partisi yoktu. Sosyal devrim için gerekli olan bu koşullar mevcut değildi.

Paris proleteryası o sırada silahlarını ya teslim etmek, sessizce boyun eğmek ve yenilmek, ya da, içinde bulunduğu bütün elverişsiz koşullara rağmen yenilgi kaçınılmaz olsa bile teslim olmamak ve ayaklanmak gibi iki durumla karşı karşıyadırlar. Kitleler harekete geçmeden Marx, böyle bir ayaklanmanın ümitsiz bir çılgınlık olacağını söyledi ve proleteryayı uyardı. Ama kitleler harekete geçtikleri zaman, tarihi yaratmak için insiyatifi ele aldıklarında Marx, "onlara bürokratik nasihatlarda bulunmadı, onlarla birlikte yürümek ve onlarla birlikte mücadele süreci içinde öğrenmek istedi." (Lenin)

Marx bu büyük devrimci pratiği dikkatle inceledi ondan dersler çıkardı. Komün deneyinin ışığında proleterya diktatörlüğünü tam olarak formüle etti. Marksizmin devlet konusundaki temel taşını yerleştirdi.

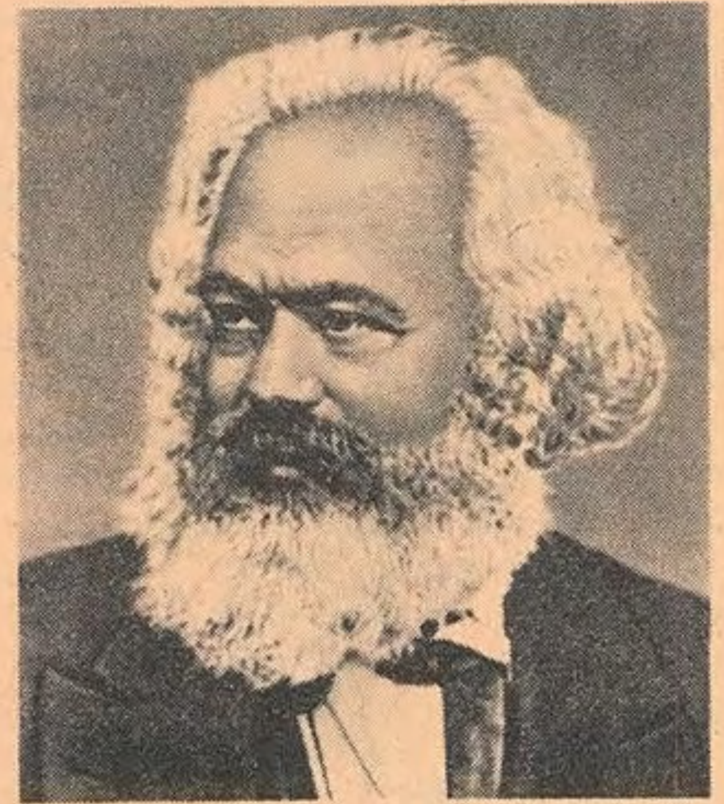
Komün proleterya ideolojisine yabancı Prudhon'cu görüşleri, saf adalet ve eşit mücadele" gibi görüşleri çürüttü. Komüncüler bu fikirlerin etkisiyle Paris'te ki bankalara el koymuşlardı. İşte komün'ün hatalarına yol açan böyle fikirler yaşanan devrimci deneyle geçersiz hale geldi ve yıkıldı. Komün deneyi ile işçi sınıfı içinde etkinliğini sürdüren burjuva yurtsever hayallerde yıkıldı. Ve komünden çıkan dersler le uluslararası devrimci proleterya hareketi daha da güçlendi. Ve devrimci işçi sınıfı Paris'i kana boyayan burjuvaziye karşı daha da bilenerek mücadeleye atıldı. Bütün Avrupa'da işçi sınıfının sosyalist hareketi canlılık kazandı.

"Eğer mücadeleler sadece şaşmaz bir şekilde uygun koşullarda yapılsaydı, dünya tarihini yapmak gerçekten kolay olacaktı." (Marx)

Türkiye proleteryası ve çeşitli milliyetlerden halkı, Komün'ün devrimci ilkelerini yaşatacaktır

Devrimci proleterya dünya devriminin bu önemli tarihi tecrübesini iyi kavramalı bu tecrübelerin ortaya koyduğu ölümsüz ilkelere sıkı sıkıya sarılarak komün savaşçılarının kahramanlıklarından aldığı güçle komünü yaşatmalıdır. Bugün Komünün devrimci ilkelerini yeyüce davasını yaşatmak; dünya halklarının baş düşmanı, dünyayı azgınca sömüren ve dünyayı talanda birbirleriyle yarışan iki süper devlete ve ülkemizi bu emperyalistlere satan faşistlere ve sosyal faşistlere karşı mücadele etmektir. Nasıl komün savaşçıları "eski toplumun kurtları ve aşağılık köpekleri"ne karşı ayağa kalktılar, kadın erkek mücadele ettilerse, Türkiye proleteryası ve çeşitli milliyetlerden halkımız da bağımsızlık ve demokrasi için Komün'ün bayrağını yükseklerde tutarak Komün'ü yaşatacaktır.

Dünya proletaryasının ve ezilen halkların yüce önderi KARL MARX'I anıyoruz

"ADI DA ESERİ DE ÇAĞLAR BOYU YAŞAYACAKTIR"

Dünya proleteryasının ve ezilen halkların yüce öğretmeni ve önderi Karl Marx 94 yıl önce bugün öldü. Ama adı ve eserleri yaşıyor. Ekim Devriminde, Çin Devriminde, Çin Hindi halklarının kurtuluşunda yaşayan bu ad, bütün dünya proleteryasının ve ezilen halkların kızıl bayrakla rında göklere yükseliyor, emperyalistleri ve gericileri titretiyor. Ölüm yıldönümünde dünya proleteryası ve ezilen halkların önderi çalışma ve mücadele arkadaşı Friedrich Engels'in Karl Marx'ın mezarı başında yaptığı konuşmayı yayınlıyoruz.

"14 Martta, öğleden sonra üçe çeyrek kala, yaşayan düşünürlerin en büyüğü artık düşünmez oldu. Ancak iki dakika için yalnız bırakılmıştı ki, döndüğümüzde onu koltuğunda sessizce, ama ebediyyen, uykuya dalmış bulduk.

Bu insanın ölümüyle hem Avrupa ve Amerika'nın militan proleteryası, hem de tarih bilimi, ölçülmez bir kayba uğramıştır. Bu büyük ruhun göçüşünün bıraktığı boşluk kendini kısa zamanda hissettirecektir.

Nasıl Darwin organik tabiatın gelişme kanununu bulduysa , Marx ta insanlık tarihinin gelişme kanununu, o güne kadar bir ideoloji örtüsü altına gizlenmiş olan şu basit gerçeği bulmuştur: İnsanlar, politika, bilim, sanat, din vb. ile uğraşmadan önce yemeli, içmeli, konut ve giyim ihtiyaçlarını karşılamalıdırlar; ve bundan ötürü de hayatın maddî şartlarının üretimi ve dolayısıyla belirli bir halk tarafından, belirli bir devirde ulaşılan gelişme düzeyi temeli üzerinde, söz konusu hal kın devlet kurumları, sanatı ve hattâ din konusundaki görüşleri yükselmiştir. Dolayısıyla, o ana kadar yapılagelenin tam tersine, bunların bu temel üzerinde açıklanmaları gerekir.

Ama iş bununla da bitmiyor. Marx, günümüzün kapitalist üretim tarzına ve bu üretim tarzının yarattığı burjuva toplumuna hükmeden özel hareket kanununu da buldu. Artı-değerin keşfi, çözümü yolunda hem burjuva iktisatçılarının hem de sosyalist eleştirilerin önceki bütün araştırmalarının karanlıkta aradığı bu problemi ansızın aydınlığa kavuşturdu.

Böyle iki keşif, bir ömre yeterdi. Hattâ değil iki, hayatında böylesine bir keşif bile yapmış olan kişi bahtiyardır. Ama Marx çalıştığı her alanda-ve hiçbirinde sathî olmaksızın, pek çok alanda çalışmıştır- hattâ matematiktebile, bağımsız keşif lerde bulunmuştur.

İşteböyle bir bilim adamıydı Marx. Oysa bu, onun kişiliğinin yarısı bile değildi. Marx için bilim, tarih içinde dinamik, devrimci bir güçtü. Teorik alandaki bir keşfi, pratik uygulamasının ne olacağını kestirmenin belki henüz tamamen imkânsız ol duğu zamanda bile neşeyle karşılardı. Ama sanayide ve genel olarak tarihi gelişmede ani devrimci değişiklikler getiren bir keşif karşısında duyduğu sevinç bambaşka olurdu. Örneğin, elektrikteki keşiflerin gelişmesini ve son zamanlarda Marcel Deprez ninkileri yakından izliyordu.

Çünkü Marx, her şeyden önce bir devrimciydi. Hayattaki gerçek görevi, şu veya bu şekilde, kapitalist toplumun ve yarattığı devlet kurumlarının yıkılmasına katkıda bulunmak; durumu ve ihtiyaçları konusunda, kurtuluşun şartları konusunda ilk bi lincini yine kendisinin verdiği modern proleteryanın kurtuluşu için mücadele etmekti. Mücadele idi onun ortamı. Ve çok az kimsenin benzerini verebileceği bir tutku, inat ve başarıyla döğüştü. İlk Rheinische Zeitung'daki (1842), Paris Vorwärts'ındaki (1844), Deutsche Brüsseler Zeitung'daki (1848-49), New York Tribune'deki (1852-61) çalışmaları; ve bunlara ek olarak bir yığın mücadele broşürü; Paris, Brüksel ve Londra'daki örgütlerdeki çalışmaları; ve nihayet, hepsinin üstünde, büyük Enternasyonal İşçi Teşkilâtının kuruluşu -bu, kurucusunun hayatında başka hiç bir şey yapmamış olsa bile gerçekten haklı olarak gurur duyabileceği bir başarıydı.

Ve bütün bunların sonucu olarak, Marx zamanının en nefret edilen ve en çok hakarete uğrayan şahsiyetiydi. Gerek mutlaki yetçi ve gereksecumhuriyetçi hükümetler onu sınır dışı ettiler. Hem tutucu ve hem de ultra - demokrat burjuvalar, ona iftiralar yağdırmakta birbirleriyle yarış ettiler. O, bütün bunları bir örümcek ağı gibi eliyle kenara iteledi ve ancak kesinlikle mecbur kalınca cevap vererek, görmezlikten geldi. Ve Sibirya madenlerinden Kaliforniya'ya kadar, Avrupa'nın ve Amerika'nın her yerinde milyonlarca devrimci militan arkadaş tarafından sevilerek, sayılarak ve yası tutularak öldü- ve cesaretle diyebilirim ki, pek çok rakibi olduğu halde bir tek kişisel düşmanı bile yoktu.

Adı da, eseri de çağlar boyunca yaşayacaktır!."

SENDİKA AĞALIĞINI YIKACAĞIZ!

işten atılmalara karşı ne yapmalıyız?

Bizim işyerimizde de işten atmalar sıklaşmaya başladı. Önceleri birer birer işten atılmalar, şimdi 50 işçi arkadaşımızın birlikte çıkışı yapılmak isteniyor. Daha önce bir arkadaşımız işten atıldığında biz sesimizi yükselttik ve işten atılmalara razı olmadığımızı gösterdik. İşveren bizim bu kararlı dayanışmamızdan kalkarak atılan arkadaşı yine geri aldı.

Şimdiyse bu işten atılmalara sebep olarak "fabrika başka yere taşınacak" diye sebep gösteriliyor. Ama biz asıl sebebi biliyoruz. Bizim varolan sosyal haklarımızla, kıdem tazminatlarına göz diktiler. Bir de siyasetle ilgilenmeye, Halkın Yolu'nu okumaya başlamamızdan korkuyorlar. Kendi gazetemiz yoluyla kendi sınıfımızın düşüncesini öğrenince onların ne yapmak istediklerini daha iyi kavrar olduk...

Sendika ağalığının ne kadar bize zararlı olduğunu da her olayda iyice görüyoruz. Bu işten atılmalar karşısında bizi yalnız bıraktılar. Seçtiğimiz sendika temsilcileri bile işveren kabul etmediği halde sendikalar hâlâ bir şey yapmıyorlar. Ama biz onların ne ile meşgul olduklarını biliyoruz. Bu satılmışlar şu anda İzmir Pamuk Mensucat'ta, Sümerbank'ta, Mula'da yükselen mücadeleyinasıl kıracaklarını düşünüyorlar.

Ama başaramayacaklar. Çünkü bütün arkadaşlar bunların uşak yüzlerini iyice gördüler ve bunları iyi tanıyoruz.

Biz mücadelede kararlıyız. Bu sendika ağaları yıkılıp yerine devrimci işçilerin yönetimine geçtikleri sendikalarımız olmazsa mücadelemiz her zaman güçsüz kalacaktır.

İŞTEN ATILMALARA SON! BÜTÜN ÇALIŞANLARA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ! DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE! KAHROLSUN FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST SENDİKA AĞALARI! NE AMERİKA NE RUSYA! KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

İzmir - Sezak Halı Fabrikasında mücadele eden bir devrimci işçi

Ankara EGO işçileri; "SENDİKAMIZ GENEL-İŞ'E SAHİP ÇIKALIM"

Ankara'da 5 Şubat mitinginde devrimcilere saldıran sosyal-faşistler miting sonrasında hakim oldukları yerlerde saldırılarını sürdürüyorlar.

Ankara Belediyesine bağlı iş yerlerinde özellikle TİP'li revizyonistler yönetim kademelerine doldurularak kendilerine taban yaratmaya çalışıyorlar. Belediye başkanı Yalçın Küçük vb. lerine danışmadan hiçbir iş yapmıyor. EGO işyerinde ise büyük değişiklikler oldu. CHP'li müdürler tasfiye edilip yerlerine revizyonist yöneticiler geldi. Bugün EGO'da yönetimi ele geçiren revizyonistler faşist 13. ve 17. maddelere dayanarak 5 devrimci arkadaşın işine son verdiler. Revizyonistler açık açık beş devrimci arkadaşın atılmasının nedeninin 5 Şubat mitinginde devrimci saflarda yer almaları olduğunu söylüyorlar. İşten atılanların 5 kişiyle kalmayacağını ellerinde liste olduğunu söylüyorlar. Atılan devrimci arkadaşlardan ikisi asaleti tasdik olmayan memur kadrosundan üçü ise işçi statüsündeydi.

EGO iş yerinde şimdi Belediye İşçileri Federasyonu (BİF)ne bağlı sarı EGO-İŞ ve yeni iş kolu yetkisi alan GENEL-İŞ sendikası var. Atılan işçi arkadaşlar Genel-iş üyesi oldukları halde Genel-iş hiçbir girişimde bulunmadı. Genel-iş'e gidip işten atılmalara karşı çıkmasını istediğimizde Genel merkez yetkilileri "onlar Mao'cu biz karışmayız"diyerek gerçek yüzlerini ortaya koydular. Genel merkezin bu tutumuna rağmen EGO Genel-iş şubesince yapılacak girişimleri de genel merkez engelledi.

İş yerinde işçi arkadaşların işten atılmalara karşı geniş tepkileri oldu. Birçok işçi arkadaş şu soruyu soruyor:"Faşistler dururken devrimciler neden işten atılıyor". Revizyonistler işçilerin tepkilerini bastırabilmek için de atılan arkadaşlarımız için "para yedi", vb. gibi iğrenç dedikodular yayıyorlar. Revizyonistlerin son uygulamaları iş güvenliğinin düşmanın sadece faşistler olmadığını gösteriyor.İşçiler "sabah akşam MC'ye, faşistlere küfreden, işçi sınıfı, sosyalizm laflarını dillerinden düşürmeyenlerin, tıpkı MC gibi, faşist patronlar gibi 13. ve 17. maddeye dayanıp devrimci işçileri atan revizyonistlerin de işçi sınıfının çalışan halkın düşmanı olduğunu kavrıyorlar.

EGO'da yönetimi ele geçiren revizyonistler personel almak için yapılan imtihanlarda "Nato mu iyidir, Varşova mı" "Sovyet--lerin sosyal-emperyalist olduğunu söylüyor musun" vb. sorular soruyorlar. Tıpkı faşistler gibi revizyonistlerde kendileri gibi uşaklık yapacak insanlar arıyorlar.

CHP'li yöneticiler tabanlarının revizyonistlere kaymasını engellemek için lafta işten atılmalara karşı çıkacaklarını söylüyor, sonra da devrimcilerin arkasından "maoculara neden sahip çıkalım" diyorlar. Faşistlere olduğu gibi revizyonistlere karşı da teslimiyetçi CHP'li yöneticiler kısa vadeli seçim hesapları uğrunarevizyonist oylar uğruna, devrimci işçilerin tasfiyesine sessiz kalıyorlar.

Revizyonistlerin son saldırıları tıpkı faşistler gibi revizyonistlerin de işçi sınıfı ve halkımızın azılı düşmanları olduklarını iş yerlerinde iş güvenliğine sahip çıkmak için faşistler kadar onlarla da mücadele etmemiz gerektiğini gösteriyor. Mücadelemiz yükseldikçe revizyonistler ne yapacaklarını şaşırıyorlar, faşist maddelerle mücadelemizin önüne çıkmaya çalışıyorlar. Ama ne yapsalar boşuna tıpkı faşistler gibi onlar da devrimci işçilerden hakettikleri cevabı alacaklardır. Belediyenin tüm çalışanları:

FAŞİSTLERE VE REVİZYONİSTLERE KARŞI BİRLEŞELİM.

SENDİKAMIZ GENEL-İŞ'E SAHİP ÇIKALIM.

BELEDİYE İŞÇİLERİNİN İŞ GÜVENLİĞİ İÇİN MÜCADELE EDELİM.

NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM!

ANKARA'dan bir gurup devrimci EGO işçisi

"GÜN GEÇTİKÇE SAFLARIMIZ SIKLAŞIYOR"

Uzunca bir zamandan beri iş yerimizde yetkili sendika olan Teksif kendi çöküşünü engellemek için işveren yetkilileri ile danışıklı oyunlar hazırlıyor. Şimdiye kadar 150'ye yakın arkadaşımız 13 ve 17. maddelerden atıldılar. Bütün amaçları var olan birliğimizi-beraberliğimizi basmak olan bu satılmışlar akla gelmedik dolaplar çeviriyorlar.

İçerde olmadık yollarla baskılar sürüyor. Kız ve kadın işçilere karşı takındıkları tavırlar ise hiç bir şeye yer bırakmayacak kadar açığa seriyor bu köpeklerin karakterlerini. Ama bizler direniyoruz.

Biz de kararlıyız, iş ve can güvenliğimizi mücadelemiz ile sağlayacağız. Hiç bir arkadaşımızın işten atılmasına sessiz kalmayacağız. Çünkü susmak kendi çıkışlarımıza razı olmamız demektir. Biz İPM işçileri kendi sınıfımızın izindeyiz. Kendi sınıfımızın mücadelelerini öğrenmeye çalışıyoruz. Profilolu kardeşlerimizin mücadelesi bize çok iyi bir örnek oldu. İşveren yanlılarına "bu fabrikayı da bir gün Profilo gibi yapacağız" diyen işçi arkadaşlarımızın çokluğu bunu gösteriyor bize. Biz 15-16 haziranlarıda öğreniyoruz.

Bir kaç arkadaşımız ise bu mücadelelere nasıl bakacağını bilmedikleri için baskılar karşısında "bu fabrikada çalışmamızın tadı tuzu kalmadı..." diyerek mücadelemize faal bir şekilde katılmıyorlar. Ama biz onlara bu yaptıklarının, bu şekilde düşünmelerinin mücadelemizi ilerletmediğini, nereye hangi fabrikaya gidersek gidelim aynı mücadelelerin orada da sürdüğünü" anlatmaya çalışıyoruz.

Gün geçtikçe saflarımız sıklaşıyor. İşveren yanlısı işçi düşmanları gün geçtikçe yalnız kalıyorlar. Zafer bizimdir. Sendika ağalığının her çeşidine karşı da uyanıklılığımız artıyor. Son yayınladığımız bir bildiriyide gazetemize yolluyoruz.

Yaşasın İPM işçilerinin birleşik-örgütlü militan mücadelesi! Yaşasın halkın yolunda mücadele edenler! Kahrolsun Faşistler - sosyal faşistler! Devrimci işçiler sendika yönetimine!

İzmir Pamuk Mensucatın devrimci işçileri.

Sendikal mücadelemiz faşist-sosyal faşist sendika ağalarına ve her türlü baskıya rağmen başarıya ulaşacaktır

Bizler Denizli Bento Su künk, boru fabrikasında çalışmakta olan 28 işçiden 21 devrimci işçiyiz. 15/2/1977'de başladığımız direnişimiz 3 günlük bir mücadele sonucunda boğuldu. Ancak biz Halkın Yolu'nun doğru devrimci çizgisini benimseyen ve savunmaya çalışan işçiler olarak şu gerçeği daha iyi kavradık: Sendikal mücadelede şartlar ne olursa olsun Demokratik Halk Devrimi mücadelemizden bir an bile olsa ayrılamaz ve ona tabi olmak zorundadır.

1976 Kasım ayı başından itibaren başladığımız işyerine DİSK getirme çalışmalarına başlangıçta 3-4 kişi katılıyordu. Ancak 4 ay süreyle kararlı ve tutarlı bir çalışma sonucu bu sayı 21'e yükseldi. Geriye kalan 7 kişinin 2'si daha sonraları sendikaya üye olacaklarını belittiler. Diğer 5 kişi ise işçiden öte, aramızdaki "patron" olduğu için teklif bile götürmedik. İşyerinde kesin çoğunluğu sağladıktan sonra DİSK Keramik-İŞ'in İzmir bölge temsilcisiyle görüşmek üzere iki arkadaşı görevlendirdik. Bu iki arkadaşın masraflarını 21 kişi kollektif bir ruh içinde ortaklaşa karşıladık.

Keramik-İş'i temsil eden şube sekreteri ile görüştük. İşyerinin durumunu vebiz işçilerin durumunu bütün detayları ile aktardık. Ancak aldığımız cevap "Ben Denizliye Turizm-İş için uğradım, orada bir süre kaldım, Pamukkale'deki ve diğer otellerdeki işçileri Turizm-İş'e üye yaptık ancak onlarla ilgilenilmedi. Sizin işyerinize de girdiğimizde biz Beton-Su'ya değil Denizli'ye girmiş olacağız. Karşımızda da sadece Beton-su patronu değil bütün Denizli iş adamlarını bulacağız. Siz gene de bizimle bağlantıyı kesmeyin. Diğer kiremit ve tuğla fabrikalarını örgütleyin" cevabını aldık. Biz ise süreç içinde diğer fabrikaların da bize katılacağını, ancak bir işyerinde başarı kazanılması gerektiğini söyledik. Bu defa da, 40-50 kişi için Denizli'ye gelemeyeceklerini söylediler.

Bu arada işverenin adamları bizi izledikleri için Ocak ayı maaşlarını aldığımızdan iki gün sonra yani şubat ayının 2'sinde 10 arkadaşın ani olarak tazminatlı bir şekilde iş akitlerimizin feshedildiğini öğrendik. Böylece sendikal girişim yüzünden işten atılmakta olduğumuz kesinlik kazandı. Bunun üzerine tekrar İzmir Keramik-İş şubeye gittik, durumu anlattık. Bunun üzerine geleceklerine dair söz verdiler, ancak gelmediler. Devrimci tüm işçi arkadaşların işten atılmaları üzerine, biz de işi bırakıp fabrikadaki makinaları kontrolümüze alıp beklemeye başladık. Patron bunun üzerine bizlerle konuşmaya başladı. Amacımızın işten atılan arkadaşların, tekrar işe alınmaları olduğunu, bunun için direnişe geçtiğimizi, fabrikayı işgal ettiğimizi söyledik. Uzlaşma teklifi getirdi. Uzlaşmamız için devrimci arkadaşların tekrar işe alınmaları gerektiğini söyledik ve patron gitti. Bir iki saat sonra birkaç cemse dolusu jandarma geldi ve karakola götürüp ifadelerimizi aldılar. İfade verirken "önderiniz kim?" diye soruyorlardı. Hepimizin önder olduğu cevabını verdik. Daha sonra savcılığa sevk ettiler. Savcılık ifademizi aldıktan sonra serbest bıraktı. İkinci gün tekrar işyerine gittik ve eylemimize devam ettik. Tekrar jandarmalar gelip bizi götürdü.

Ancak bu defa 5 arkadaşın tutuklanma kararı olduğunu söylediler. Çıkarıldığımız suç üstü mahkemesi bizi serbest bıraktı. Üçüncü günde patron iş aktimizi iş kanununun 17. maddesinin (H) bendi gereğince feshetmişti. Bu işlemin adresimize noter kanalıyla gönderildiğini öğrendik. Böylece fabrikayla olan tüm ilişkimiz kesilmişti. Fabrikayla ilişkimiz kalmadığı için fabrikayı terk etmemiz gerekiyordu. Çalışmış olduğumuz günlerin ücretini alarak orayı terk ettik.

Biz, 21 devrimci Beton Boru fabrikası işçileri olarak şu gerçeği daha iyi kavradık: Sendikal mücadelemiz zorunlu olarak faşist ve sosyal-faşist sendika ağalarına karşı yönlendirilmeksizin mümkün olamıyor. Esas olarak da, demokratik halk devrimi mücadelemize tabi kalmaksızın. Biz bu mücadele sonucu Halkın Yolu'nun "mücadele - örgütlenme" anlayışının ne kadar doğru olduğunu gördük. Ancak bizlerin de hatamız vardı: 1) Sosyal faşistlerle daha düzenli ve şiddetli mücadele etmemiz gerekiyordu. 2) Sosyal-faşist sendika ağalarıyla baştan pazarlık etmemiz gerekiyordu.

KAHROLSUN FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST SENDİKA AĞALARI!

KAHROLSUN SENDİKA AĞALIĞI!

DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

YAŞASIN İKİ SÜPER DEVLET VE İŞBİRLİKÇİLERİNE KARŞI DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI MÜCADELEMİZ!

DENİZLİ'den 21 Devrimci İşçi

Hoşin köyünden devrimciler; KÜRT ULUSU ÜZERİNDEKİ ZULÜM DEVAM EDİYOR

YOLDAŞLAR, Güney ve Doğu Anadolu'nun çilesini bildiğimiz kadarıyla şöyle anlatmak istiyoruz.

Yaş yeddi. Babalarımızın elini tutup kasabanın yolunu tutarız. Hüviyet cüzdanlarımızı çıkarmak için Nüfus Memurluğuna varırız. Babalarımız bizleri dışarıda bırakarak, önce önünü ilikler, şapkasını çıkarıp ve kapıyı çalarak içeri girer. Babalarımız Türkçe bilmedikleri için dertlerini zar zor anlatırlar, çocuğunun hüviyetinin verilmesini ister. Fakat babalarımız şu karşılığı alırlar, git yarın gel. Babalarımız ve bizler, başlarımız eğik, gözlerimiz yaşlı köyümüzün yolunu tutarız. Hüviyet almamız birkaç kez devam eder yine alamayız. En son çaremiz iki eşek yükü odun, bir sıttık yoğurt ve bir miktar yumurta

kasabadaki nüfus memurluğuna götürürüz, ancak öyle hüviyet cüzdanlarımızı alırız. Evet yoldaşlarım günler ayları, aylar yılları kovalar gider. Burjuvazi, para babaları ve toprak ağlarının çocukları okullarda lüks dairelerde, çocuk bahçelerinde, villalarda, cıvıl cıvıl oynaşıp dururken, biz fakir çocukları ise yaş yedi hüviyetimiz cebimizde, valizler elde yatak balyalarımız sırtımızda ulusumuzdan ayrılmak zorunda kalmaktayız ve kendi iaşemizi temin etmek için, ailemizi zorluklar içinden kurtarmak için. Kimisinin babası ölmüş bakacak kimsesi olmadığı için gurbet yolunu tutar. En son biz körpecik çocuklar burjuvazinin eline düşeriz. Burjuvazi bizi çalıştırır amma nasıl günün 15 saatini. Sabah kalktığımızda yüzümüzü yıkamadan fırından bir ekmek kucağımıza alırız. Ayakkabılar sökük, elbiseler yırtık, kan ter içinde yapıya varırız. Yapıcılar türkü söylüyor amma bu iş biraz zor.

Fakat bütün bu acılar, baskılar ve terörler karşısında yine de içimizde bir sevinç var. Özgürlük sevinci, savaş sevinci. Evet yoldaşlar, bizler ya batıya gidip büyük burjuvazinin egemenliğinde çalışmaktayız ya da Doğu'da toprak ağalarının. Doğuda babalarımızla, analarımızla, bazılarımızla. Ağanın toprağında çalışırız. Amma nasıl çalışıyoruz biliyor musunuz, sabahın erken saatinde kalkarız. Sabahın erken dediğimizde saat 6-7-8'de değil. Saat iki ve ya üçte kalkarız. Henüz ezilmenin ne olduğunu bilmeyen taze bir fidan gibi körpecik çocuklarımızı yatağında bırakıp, babalarımız ağanın tarlasına, analarımız, bacılarımız ağanın evine gider hatunun işlerine bakar, ekmeğini yapar, yemeğini pişirir. Ağanın suyuna kadar ısıtır hatta ve hatta ağanın başını yıkar. Toprak ağaları istediği kıza sahip olur. İşte size bir örnek. Urfa'nın Hilvan ilçesinin Komat köyün sahibi, Hilvan'ın eski belediye başkanlarından Durri Çakmak'tır. Kendisi Hilvan'da oturmaktadır. Fakat oğullarından Emin isminde bir köpek bulunmakta idi. Bu köyün halkı çoluk çocuk kız kızanıyla beraber senenin 12 ayını gecesini gündüzüne katarak çalışması bu köpeğe yetmiyormuş gibi köyün halkına çeşitli yöntemlerle baskılar uyguluyordu. Halk, karşı çıktığı zaman karşılarında polisi jandarmayı buluyordu. Bu pis itin köydeki güzel kızlara ve kadınlara sahip olması için köydeki bütün erkekleri gözaltına aldılar. Faşist diktatörlük can güvenliği bahanesiyle köyde seyyar karakollar kurdu. Polis ve jandarma ırz, can, namusumuzu koruyacağı yerde, hava kararır kararmaz çeşitli tellerde çalarak güçsüz çaresiz ve emekçi kadınlarımızın, analarımızın, bacılarımızın dans etmelerini istemişlerdir. Emekçi kadınlarımız, bacılarımız direnmişlerse de polisin copu ve jandarmanın dipçiğiyle karşı karşıya gelmişlerdir. Bu durum bir köye mahsus değildir. Bu acı sahneler doğudaki bütün köylerde mevcuttur.

Kürt ulusunun üzerinde feodalizmin baskısı ve zulmü ve tahakkümü devam etmektedir. Ayrıca büyük Türk burjuvazisinin baskı aracı olan jandarma dipçiği, komando baskıları, mayın tarlaları, katliamları hâlâ devam etmektedir. Yoldaşlarım, bugün Kürt ulusunun mücadelesi feodalizme büyük burjuvaziye ve iki süper devlete karşı verilen bir mücadeledir. Ancak Kürt ulusu ezilen Türk halkıyla birleşerek mücadelesine devam edecektir.

KÜRT ULUSUNUN ÜZERİNDEKİ ULUSAL BOYUNDURUĞA HAYIR! KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK! YIKILSIN SÖMÜRÜ DÜZENİ! YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

Biz Urfa'nın Hilvan ilçesinin
Hoşin köyünde proleter devrimcileriz.
Bütün yoldaşlara selâm.
Selâm bütün emekçilere.

ÖĞRETMETMEN KIYIMINA SON

Biz aşağıda imzaları bulunan Mazgirt halkı ve Lisesi öğrencileri okul müdürümüzün Isparta'ya sürgün edilmesini protesto ediyoruz.

MC iktidarının halkımız üzerinde sürdürdüğü baskı, terör ve sömürünün bir parçası nı da Yurtsever Devrimci Öğretmenler üzerinde sürdürmektedir. Baskı, kıyım, sürgün ve terörün her çeşidini yaşayan öğretmenler bunun karşısında daha bilinçleniyor, faşizme ve sosyal faşizme karşı kararlılıkla mücadeleye atılıyorlar.

MC faşistleri ve uşakları yerli ajanlar müdürümüzü sürgün ettirmek için bütün güçleriyleuğraştılar. Sonunda Yurtsever Devrimci Öğretmenimizi Isparta'ya sürdürmeyi başardılar. Halk düşmanı faşist beslemeler halktan korktukları gibi halkın öğretmenlerinden de korkuyorlar o yüzden binbir telâşla, yalan - dolanla, sahte dilekçelerle sürgün ve kıyım fermanlarını hazırlıyorlar.

Biz şunu iyi kavramaktayız ki: Devrimci Yurtsever, Demokrat öğretmenlerin mücadelesi halkın kurtuluşu mücadelesinden ayrı değildir. Onlar, öğretmenler bizim için binbir zorluklar içerisine giriyorlar. Bundan sonra biz de öğretmenlerin mücadelesini destekleyeceğiz ve Yurtsever Devrimci Lise Müdürümüze sahip çıkıyoruz.

ÖĞRETMENLER ÜZERİNDEKİ BASKIYA SON! FAŞİZME ÖLÜM ÖĞRETMEN KIYIMINA SON! SÜRGÜN DURDURULMALIDIR!

Yurtsever, Devrimci Mazgirt halkı ve lise öğrencileri 910 İmza

Bir kitap: 'FELSEFE BİR SIR DEĞİLDİR'

"Köylüler felsefe çalışmalarını pratiğe uyguluyorlar."

Karşı devrimciler, burjuva profesörler, düzenbaz "teorisyenler", revizyonistler ve her türlü laf ebeleri, felsefeyi kitleleri aldatma, kafalarını karıştırmanın bir aracı haline getirir, onun kitlelerce anlaşılmaz bir şey olduğunu yayarlar.

İşte Çin'de de, karşı devrimci Lui - Şao -çi kliği, kapitalist yolcu hainler oldukları kitlelerin anlamaması için "felsefe bir sırdır" görüşünü yaymaya çalıştılar.

Ama başkan Mao'nun "FELSEFEYİ FİLOZOFLARIN, KONFERANS SALONLARININ VE DERS KİTAPLARININ CENDERESİNDEN KURTARALIM VE KİTLELERİN ELİNDE GÜÇLÜ BİR SİLAH HALİNE GETİRELİM" çağrısıyla kitleler Marksist felsefeyi azimle okudular, pratiğe uyguladılar. İşte o zaman revizyonistlerin demagojileri yerle bir oldu, karşı devrimci yüzleri açığa çıktı.

Ve yüz milyonlarca Çin halkı, Büyük Proleter Kültür Devriminde, başkan Mao'nun "KARARGÂHI BOMBALAYIN" çağrısına uyarak, dönek hain ve bozguncu Lui Şao-çi tarafından temsil edilen burjuva karargâhına karşı ülke capında saldırıya geçti ve çökertti.

İşte, Marksizmi revizyonizmden kesin çizgilerle ayırabilmek için Marksist felsefeyi öğrenen, hayata geçiren kitleler, revizyonist karargâhı yere çaldı, proletaryanın davasını sürdürecek milyonlarca halef böyle yetişti.

Boru tamircisi Li-Kuo Zay, şöyle diyor : "Çocukken hemen hiç eğitim görmedim, çünkü ailem yoksuldu. Bu yüzden başkan Mao'nun felsefi eserlerini incelemeye başladığım zaman birçok güçlüklerle karşılaştım. Bana, felsefe az eğitim görmüş kimselerin harcı değildir, sadece tahsili olanlar onu inceleyip öğrenebilir dendiğinde korkardım. "Bu doğru olamaz" dedim. Başkan Mao'nun eserleri, işçiler, köylüler ve askerler için yazılmıştır. Onları biz inceleyip okuyamazsak kim inceleyip okuyacak?" diye düşündüm. Onların cesaret kırıcı konuşmalarına kulak asmayıp çalışmama devam ettim ve bunları pratikle birleştirerek, başkan Mao'nun felsefi eserlerindeki bazı temel kavramları öğrendim ve devrimin birçok gereğini kavradım." (s. 163).

Bugün de, bütün dünyada ve ülkemizde binbir dalavere ve sahtekârlıkla Marksist kelimelerin arkasına gizlenen, Marksizmi katleden "sosyalist" maskeli revizyonistlerin karşı devrimci yüzünü açığa çıkarmak için proleteryanın felsefesini doğru kavrayalım. Onu fabrikalarda, tarlalarda, her yerde yenilmez bir silah haline getirelim.

Marksizm-Leninizm işçilerin, köylülerin elinde bir silah olduğunda, bütün karşı devrimciler yıkılıyor, yıkılacak. Kitlelerin, revizyonist demagojilerin ve onların uşağı sosyal emperyalistlerin peşine takılmaması için, Marksist felsefeyi bir silah olarak kavramalıdırlar.

"Felsefe Sır Değildir" kitabı, aynı zamanda proleter devrimci hareketin bugünkü temel ideolojik-siyasi sorunlarını, sınıf mücadelesinin dışında, soyut bir tarzda değil, pratiğe ışık tutacak tarzda ele almamız ve derinleştirmemiz açısından da öğreticidir.

Her sınıfın bir felsefesi vardır. Proleterya ve devrimci halkların felsefesi, diyalektik ve tarihi materyalizmdir. Çelişmeler ve zıtların birliği, diyalektiğin temel taşıdır. Bu bakımdan bu kitabı, Diyalektik ve Tarihi Materyalizm (Stalin) Teori ve Pratik Üzerine (Mao) kitaplarıyla birlikte okuyalım.

AYDINLIK ELEŞTİRİSİ (I)

Giriş

Aydınlık dergisi şubat 1977 tarihli 72. sayısında "Yurt Savunması Üzerine" başlıklı bir yazı yayınladı. Aydınlık'ın siyasetinde görülen sınıf uzlaşması eğilimini çok açık sergileyen bu yazıyı ve genel olarak Aydınlık'ın oportünist eğilimlerini ayrıntılı bir şekilde eleştirmek, proleter devrimci saflardaki bu burjuvaziyle uzlaşma eğilimini açığa çıkarıp, mahkûm etmek, genel olarak proleter devrimci saflarda ve özel olarak Aydınlık taraftarları arasında devrimci proleter çizgi ile sınıf uzlaşması çizgisi arasındaki mücadelenin derinleşmesi uğruna kararlı bir mücadele yürütmek vazgeçilemez ve ertelenemez bir görevdir. Aydınlık saflarındaki proleter devrimci yön ancak bu mücadele sürecinde oportünist yönü köklü bir şekilde alt edecektir ve ancak bu mücadelenin zafere ulaşmasıyla Aydınlık taraftarı proleter devrimcilerle birleşmenin önündeki engeller yok edilebilecektir. Halkın Yolu, Aydınlık'ın oportünist eğilimini teşhir ederken, revizyonist Mihri Belli ile ittifak döneminden miras kalan gerici "PDA düşmanlığıyla" mücadeleye eskisinden daha da fazla önem verecek, Aydınlık'ın temsil ettiği özgül devrimci mirası inkâr eden, M. Belli ile ittifak halindeki Guaveracı çizgiyi en doğru çizgi olarak ele alan, köklü bir özeleştiriye yönelmek yerine, "her şeye rağmen, en yanlış olduğumuz dönemde bile PDA'dan daha doğruyduk" diyerek revizyonizme göz kırpan anlayışa karşı ve Aydınlık saflarında bugün var olan proleter devrimci birikimi gözardı etme sorumsuzluğuna karşı mücadeleye kararlılıkla devam edecektir. Halkın Yolu taraftarları Aydınlık'ın oportünist eğilimine karşı mücadeleyi bu dergi taraftarları ile araya duvarlar örme aracı olarak değil, mevcut duvarları yıkma aracı olarak ele almalı ve bu kampanyayı proleter devrimcilerin birliği yönünde ileri adımların atılması amacına tabi kılarak yürütmeliler.

Halkın Yolu, Aydınlık ve Halkın Sesi'nin temsil ettiği ve üzerine ince bir "Marksist cilâ çekerek" derinleştirdiği burjuvazi ile uzlaşma eğilimini ve oportünist tezlerini bir seri yazı ile eleştirecek ve Aydınlık ve Halkın Sesi'nin oportünist tezlerinin eleştirisini derinleştirecektir. Halkın Yolu'nun bu sayısında çıkan yazı bunlardan ilkidir.

Aydınlık Lenin'i ve tarihi tahrif ediyor

I. PAYLAŞIM SAVAŞI KONUSUNDA AYDINLIK'ın OPORTUNİST TAHLİLİ

Aydınlık dergisi "Yurt Savunması Üzerine" başlıklı yazıya şaşırtıcı ama hiçte yeni olmayan bir tezle giriyor:

"...Almanların safında savaşa giren yarı-sömürge Osmanlı Devleti esas olarak bir paylaşım savaşı vermiyor, tam tersine paylaşım savaşının konusu oluyordu. Gerçi Osmanlı orduları örneğin Kafkasya'da sürüldükleri zaman Alman emperyalizminin yağma savaşının aleti durumundaydılar. Fakat Türkiye açısından savaşın esas yönü, emperyalist yağmaya karşı bir savunma savaşıydı . Bu yön, kendini en güçlü bir şekilde Çanakkale savaşında göstermektedir." (Aydınlık, s. 72, sf. 2).

Aydınlık dergisi nasıl oluyor da,böylesine temelden yanlış, anti-Marksist bir tahlili, Lenin'in 1. emperyalist savaşa ilişkin her yazısında çürütülen bir oportünist tezi 1977 yılında birden öne sürüyor? Bu önemsiz bir hata, bir kalem sürçmesi midir? Öyle olsaydı bu konu üzerinde durmak gereğini duymayacaktık. Tali bir hata, bir kalem sürçmesi üzerinde gürültü koparmak dikkatleri günün acil siyasi sorunlarından uzaklaştırmak ve proleter devrimci hareketi zayıflatmaktan başka bir sonuç vermez. Ancak, bu konunun Aydınlık tarafından gündeme getirilişindeki amaç açıktır: Aydınlık yurt savunması konusundaki bugünkü oportünist tezlerini kabul ettirebilmek için, çok eski bir oportünist tezi ısıtıp, "proleter devrimci" yaftası altında ortaya sürmektedir. O halde, bu konunun üzerine gitmek, vazgeçilmez bir görev oluyor.

Savaş politikanın başka araçlarla devamıdır

Her savaş politikanın başka araçlarla devamıdır. Marksistler çeşitli savaşları tahlil ederken ve çeşitli savaşlar karşısında tutumlarını saptarken, Clausewitz'in bu ünlü sözünü göz önünde bulundururlar.Savaşları tahlil ederken, Lenin'in deyişiyle bir "filisten" için önemli olan kimin kime saldırdığı, kimin kimin ülkesini işgal ettiği, "orduların nerede durduğu, o anda kimin kazandığıdır". Marksistler ise, "savaş öncesi izlenen siyaseti, savaşa götüren ve savaşı ortaya çıkaran siyaseti","savaşta hangi meselelerin tehlikede olduğunu, savaşı hangi sınıfların verdiğini ve hangi siyasi hedeflerle verdiğini" incelerler (Lenin, Marksizmin Bir Karikatürü ve Emperyalist Ekonomizm, Koral Yayınları, s. 35).

Aydınlık ise filisten tahlille,Marksist tahlili kaynaştırmaya çalışmaktadır: 1914-18 savaşı emperyalist büyük devletler açısından bir yağma savaşıydı. Türkiye yağma edilmek istenen ülkelerin başında geliyordu. O halde Türkiye açısından savaş emperyalist yağmaya karşı savunma savaşıydı."Peki, Osmanlı orduları Kafkasya'da da mı emperyalist yağmaya karşı yurtlarını savunuyorlardı?" diye sorulacak korkusuyla (ya da kendi kendine bu soruyu sorarak), hemen ekliyor: Kafkasya'da Alman emperyalizminin yağmacı çıkarlarını savunuyorlardı, Çanakkale'de ise emperyalist yağmaya karşı kendi vatanlarını!

1914-18 savaşının emperyalist büyük devletler açısından yeniden paylaşım savaşı, emperyalist yağma savaşı olduğu ve Türkiye'nin yağmalanmak istenen ülkelerin başında geldiği doğrudur. Ama Aydınlık unutuyor ki, henüz sadece emperyalist büyük devletler açısından savaşın hangi politikanın devamı olduğu sorusuna cevap vermiştir.Orta da hâlâ cevaplandırılması gereken asıl soru var: Emperyalist büyük devletler dışında kalan çeşitli ülkeler açısından ve Türkiye açısından savaş hangi politikanın devamıdır? Türkiye açısından "savaş öncesi izlenen siyaset", "savaşa götüren ve savaşı ortaya çıkaran siyaset" nedir? Türkiye açısından "savaşta hangi meseleler tehlikede", "savaşı hangi sınıflar" veriyor ve "hangi siyasi hedeflerle" veriyor? Aydınlık bu soruları sormak gereğini bile duymuyor. Emperyalist büyük devletler açısından savaş Türkiye'yi vb., yağmalama siyasetinin bir devamı olduğuna göre, Türkiye açısından savaşı anlamak için orduların nerede durduğuna bakmak gerekir. Kafkasya'da ise emperyalist, Çanakkale'de ise emperyalist yağmaya karşı savunma savaşıdır: İşte Aydınlık'ın verdiği cevap bundan ibaret!

Biz orduların nerede durduğunu sormayı aklımıza getirmemiştik. Ama, Aydınlık ' ın cevabını gözden geçirin hemen dilimizin ucuna bir soru geldi. "Gurkalar" Çanakkale'de savaşırlarken, ya da Çekler Galiçya cephesinde savaşırlarken İngiliz-Fransız-Rus ve Alman-Avusturya emperyalist ittifaklarının yağmacı amaçları uğruna savaşıyorlardı, bunu anlıyoruz. Peki, ama Çekler anavatanlarının toprakları üzerinde çarpışırlarken İngiliz-Fransız-Rus emperyalistlerinin yağmasına karşı kendi vatanlarını mı savunmuş olurlardı? Bu soruyu sorarken Aydınlık yazarlarının öfkesini görür gibi oluyoruz: "Sömürgelerle ya da Çekler gibi o dönemde siyasi bağımsızlığı olmayan bir ulusla kısmen de olsa siyasi bağımsızlığa sahip Osmanlı Devletini nasıl karşılaştırırsınız?" Gerçekten de o dönemde Çekler henüz devlet bağımsızlığını kazanmamış bir ulustu ve ezen ulusun ordusunda, yani Avusturya ordusunda savaşıyorlardı. Ve ister vatanlarından uzakta Galiçya cephesinde savaşsınlar, ister anavatan toprakları üzerinde savaşsınlar, birinci emperyalist savaşta Çekler Alman-Avusturya emperyalist ittifakının yağmacı amaçları uğruna savaşıyorlardı. Bu nedenledir ki, Çekler savaşa ve Avusturya'ya karşı başkaldırdılar ve başkaldıran Çek birlikleri Avusturya hükümeti tarafından kurşuna dizildi.

Ama, işte bu gibi olaylar üzerinedir ki Lenin şunları yazıyor: "Siyasi alanda, emperyalist savaş, İrlanda ve Çek 'olaylarını' (yani ayaklanmalar ya da bir çok alayın toplu halde savaşı terketmesi) göze almaktansa, savaşta siyasi bakımdan bağımsız ama mali bakımdan bağımlı küçük uluslarla ittifak yapmanın emperyalistler açısından bazen çok daha avantajlı olduğunu gösterdi." (Uluslararası Sosyalist Komiteye ve Bütün Sosyalist Partilere Başvuru İçin Tezler, Toplu Eserler, cilt 23,s.213) Demek ki, siyasi bağımsızlığın olması "emperyalist yağmaya karşı vatan savunması"tezine bir kanıt olarak ileri sürülemez.

Zaten bir savaşı tahlil ederken,herhangi bir yarı-sömürge ülkenin korunacak siyasi bağımsızlığı, korunacak devlet egemenliği olduğu gerçeğinden hareket ederek, savaşın hangi politikanın devamı olduğuna bakmaksızın, bu ülkenin yeraldığı her savaşın emperyalist yağmaya karşı vatan savunması olduğunu ileri sürmek Marksist sınıf tahlilinden tümüyle uzak olmak demektir. Aydınlık Türkiye açısından 1914-18 savaşını incelerken de, gelecekteki muhtemel savaşları, özellikle muhtemel bir sosyal-emperyalist saldırıya karşı savaşı incelerken de bize tam da böyle filisten tahliller sunmaktadır. Ama, bu konuya ayrıntılı bir şekilde daha sonraki yazılarda gireceğiz.

Aydınlık 1914-18 savaşının Türkiye açısından hangi siyasetin devamı olduğu sorusuna cevap vermemiştir ve veremez de.Çünkü Aydınlık bu sorunun yalnızca emperyalist büyük devletler açısından sorulmasını sağlayabilmektedir. Konu emperyalistlerin yağmalamayı amaçladıkları ülkelere ve Türkiye'ye gelince, Aydınlık Marksist sınıf tahlilini bir kenara atmaktadır. Sonuç, "vatan" kavramının tarihi, siyasi ve sınıfsal anlamlarından koparılıp, yağmalanmak istenen bir coğrafi toprak parçasına indirgenmesidir. Bu filisten yaklaşım terk edilmedikçe, savaşın hangi siyasetin devamı olduğu incelenmedikçe Türkiye açısından ne 1914-18 savaşının, ne de gelecekteki muhtemel savaşların niteliğinin doğru olarak saptanması mümkün değildir.

Aydınlık Lenin'i "düzeltiyor"

Aydınlık, Türkiye açısından 1914-18 savaşının emperyalist yağmaya karşı savunma savaşı olduğunu ileri süren tezini Lenin'den alıntılarla kanıtlamaya çalışıyor.

Aydınlık'a göre, her iki tarafın da savaşta amacının Türkiye'yi vb. soymak olduğunu söyleyen Lenin, bu sözleriyle savaşın "Türkiye açısından nasıl bir savaş olduğu" sorusunun cevabını vermektedir"! Açıktır ki, Lenin her iki tarafın da Türkiye'yi vb soymayı amaçladıklarını söylerken yalnızca savaşın emperyalist büyük devletler açısından hangi politikanın devamı olduğu sorusuna cevap vermektedir. Aydınlık'a bu yetiyor, ama Marksist tahlil bununla yetinmez. Emperyalist büyük devletler Avusturya ' yı da yağmalamak amacıyla savaşıyorlardı.Bundan kalkınıp, Avusturya açısından savaşın emperyalist yağmaya karşı savunma savaşı olduğunu mu söyleyeceğiz! Bunu savunanlara Lenin'in verdiği isim Plekhanov ya da Kautsky'ye verdiği isimden farklı değildir:Sosyal-şövenizm. Avusturya ve Türkiye'nin yağmalanmak istendiği açıktır. Ama her iki ülkenin verdiği savaşın niteliğini saptamak için bunu bilmek yetmez. Her iki ülke açısından da savaşın hangi politikanın devamı

olduğunu tesbit etmek, Marksist sınıf tahlili yapmak gerekir.

Ancak Lenin hiç bir yerde savaşın Türkiye açısından hangi politikanın devamı olduğunu tahlil etmemiştir. Çünkü Lenin bir Rus sosyal-demokratıydı ve Rusya Türkiye'yi yağmalamak amacıyla savaşıyordu. "...Bir başka ülkenin sosyalisti 'kendi' ulusu ile savaşan bir ülkenin hükümetini ve burjuvazisini teşhir edemez, ve bunun tek nedeni o ülkenin dilini, tarihini, kendine has özelliklerini, vb., bilmemesi değildir, teşhir edemez çünkü böyle bir teşhir emperyalist entrikanın bir parçasıdır ve enternasyonalist bir görev değildir." (Lenin, Uluslararası Sosyalist Komiteye ve Bütün Sosyalist Partilere Başvuru İçin Tezler, Toplu Eserler, c. 23, s. 207). Lenin bütün ülkelerin sosyal-şövenlerini teşhir ediyordu. Ama, Türkiye'de kayda değer bir sosyalist hareket olmadığından Türkiye açısından durum tahliline Lenin'in yazılarında hiç raslamıyoruz.

Aydınlık, Lenin'in Türkiye'nin yağmalanmak istendiğine ilişkin sözlerinin neyi açıklayıp, neyi açıklamadığını anlamamakla kalmamıştır. Aydınlık, Lenin'i tahrif ediyor. Şöyle yazıyor Aydınlık: "Lenin, emperyalist devletler arasında bir soygun kavgası olan bu savaşın, ezilen ülkeler için 'gerçek bir milli savaş' olduğunu belirtiyordu" (abç, Aydınlık, sayı 72, s. 2) Bu, bilinçli olarak Lenin'i tahrif etmektir. Lenin bir çok yazısında 1914-17 savaşının sadece Sırbistan açısından milli savaş olduğunu açık açık belirtmiştir ve Aydınlık yazarlarının bunu bilmemesi imkânsızdır. Bugünkü oportünist tezlerine dayanak bulmak için, Aydınlık Lenin'i "düzeltmeyi" bile göze almaktadır. İşte Lenin'in 1914-17 savaşında milli unsur üzerine yazdıkları:

"Şimdiki savaşta milli unsur yalnızca Sırbistan'ın Avusturya'ya karşı savaşıyla temsil edilmektedir... Yalnızca Sırbistan' da ve Sırplar arasında uzun süredir devam eden, milyonları, 'halk kitlelerini' kapsayan bir milli kurtuluş hareketini, Sırbistan'ın Avusturya'ya karşı savaşında 'devam eden' bir hareketi bulabiliriz. Eğer savaş tecrit edilmiş olsaydı, yani genel Avrupa savaşı ile, İngiltere, Rusya, vb.'nin bencil ve yağmacı amaçlarıyla bağlantılı olmasaydı, Sırp burjuvazisinin başarısını istemek bütün sosyalistlerin görevi olurdu -şimdiki savaşta milli unsurdan çıkarılacak tek doğru ve tamamen kaçınılmaz sonuç ancak budur." (abç, Lenin, İkinci Enternasyonalin Çöküşü, Proleterya Devrimi ve Dönek Kautsky, Bilim ve Sosyalizm Yayınları, s. 36, çeviriyi aslına göre gözden geçirdik.)

Görüldüğü gibi, Lenin 1914-17 savaşının "ezilen ülkeler için" değil, sadece Sırbistan için milli savaş olduğunu açıkça belirtmektedir. Çünkü, Lenin tek tek ülkeler açısından savaşı tahlil ederken, o ülkenin ezen mi, yoksa ezilen mi olduğunu tesbit etmekle yetinmiyor, her bir ülke için savaşın hangi politikanın devamı olduğunu araştırıyor.

"Sırbistan için, yani bu savaşa katılanların belki de yüzde biriçin, savaş, burjuva kurtuluş hareketi 'politikasının bir devamıdır'. Gerikalan yüzde doksan dokuz içinse, emperyalizmin, yani can çekişen burjuvazinin politikasının bir devamıdır. Bu politika ulusları kurtarmaya değil, soymaya yarar. Sırbistan'ı 'kurtarmakta olan' üçlü Antant, Sırbistan'ın özgürlüğünü, Avusturya'nın yağma edilmesinde yaptığı yardıma karşılık, İtalyan emperyalizmine satıyor." (Aynı eser, s. 39).

Görüldüğü gibi Lenin savaşın sadece Sırbistan açısından milli savaş olduğunu tesbit ederken kıstası bir ülkenin emperyalistlerce yağmalanmak istenmesi değildir. Emperyalist büyük devletler Avusturya'yı yağmalamayı amaçlıyorlar ve yağmalıyorlar, ama Avusturya açısından savaş emperyalist bir savaş olmaya devam ediyor. Lenin, Marksist bir yaklaşımla savaşın hangi politika nın devamı olduğunu incelemektedir. Savaşın milli kurtuluş politikasının devamı olması da, bu savaşın desteklenmesini beraberinde getirmiyor. Çünkü, "Sırbistan-Avusturya savaşındaki ulusal öge genel Avrupa savaşında ciddi bir önem taşımaz ve taşıyamaz" (Aynı eser, s. 38). 1914-17 emperyalist savaşında Arnavutluk'un, Avusturya'nın, Türkiye'nin ve Alman sömürgelerinin yağma edilmesine yardım etmeksizin, Sırbistan'ın milli savaşını desteklemek mümkün değildir. Demokrasi mücadelesi bir bütündür. Parça bütünün çıkarlarına uymazsa reddedilmelidir. Kaldı ki, Rusya'nın yenilgiden kurtarılmasını savunan sosyal-şovenleri eleştiren Lenin şöyle yazıyor:

"Hem bu yağmacı emperyalist savaşta, sa vaşan ülkeler proleteryasının uluslararası dayanışmasının gereğini savunmak, hem de bu ülkelerden birini yenilgiden 'kurtarma' hakkında sözlere izin vermek halis iki yüzlülüktür ve kişinin deklerasyonlarının boş laftan ve sahte söylevlerden öte bir şey olmadığı anlamına gelir. Burada, proleteryanın taktiklerinin belli bir zamanda, belli bir ülkenin askeri durumuna bağlı olduğu kastediliyor; eğer bu doğru olsa Fransız sosyal-şovenleri de Avusturya'ya da Türkiye'yi 'yenilgiden kurtarmaya' yardım ederken haklı olurlardı." (Lenin, Örgütleme Komitesinin ve Chkheidze Grubunun Kendi Politikaları Var mı? Toplu Eserler, c. 22, s. 134).

Görüldüğü gibi Lenin proleteryanın taktikleri açısından Türkiye'yi Sırbistan'la değil, Avusturya ile ve Türkiye'yi yağmalamak için savaşan Rusya ile paralelleştirebilmektedir. Yukarıdaki sözlerde Çanakkale - milli savaş, Kafkasya - emperyalist savaş "ayrımının" izi var mı, yoksa Lenin tam da butür "tahlilleri"mi eleştiriyor?

Lenin 1914-17 savaşının "ezilen ülkeler için 'gerçek bir milli savaş' olduğunu hiç bir yerde belirtmemiştir. Tersini ise, yani savaşın yalnızca Sırbistan açısından milli savaş olduğunu ise pek çok yazısında söylemiştir. Bugünkü oportünist tezlerine dayanak arayan Aydınlık, Lenin'i tahrif ediyor. Lenin bir savaşın milli savaş olup olmadığını, o ülkenin emperyalistlerce yağmalanmak istenip istenmemesine bakarak değil, o ülke açısından savaşın hangi politikanın devamı olduğuna bakarak tesbit ediyor: 1789-1871 arasında "Avrupa'daki savaşların çoğu şüphe götürmez bir şekilde 'halkın en önemli çıkarları' ile, yani milyonlarca kişiyi kapsayan güçlü bir burjuva ilerici milli kurtuluş hareketiyle, feodalizmin, mutlakiyetçiliğin ve yabancı baskının yıkılmasıyla bağlantılıydı. 'Anavatanın savunulması' kavramı, kendini ortaçağcılıktan kurtaran bir burjuva ulusun savunması kavramı, ancak bu temel üzerinde yükseldi. Sosyalistler yalnızca bu anlamda 'anavatanın savunmasını' tanırlar. Bugün bile bu anlamda anavatan savunması tanınmalıdır; örneğin, İran ya da Çin'in Rusya'ya da İngiltere'ye karşı, Türkiye'nin Almanya yada Rusya'ya karşı, Arnavutluk'un Avusturya ya da İtalya'ya karşı savunulması, vb." (Oportünizm ve İkinci Enternasyonalin Çöküşü, Toplu Eserler, c. 21, s. 439-40- aynı adlı ve Türkçeye çevrilmiş olan yazıdan ayrı bir yazı.)

Görüldüğü gibi Lenin Türkiye açısından emperyalist tahakküm ve yağmaya karşı, Almanya'ya ya da Rusya'ya karşı gerçek milli savaşın, anavatan savunmasının objektif şartlarının var olduğunu tesbit ediyor. Türkiye'nin gelecekte yürüteceği bir savaşın, busavaş "milyonlarca kişiyi kapsayan bir burjuva-ilerici milli kurtuluş hareketiyle" bağlantılıysa, "feodalizmin, mutlakiyetçiliğin ve yabancı baskının yıkılması" siyasetinin bir devamı ise milli savaş, 'anavatan savunması' olacağını tesbit ediyor. Aydınlık ise "vatan" sözcüğünün büyüsüne kapılıp kavramının tarihi, siyasi ve sınıfsal anlamını kavramadan Osmanlı Devletinin Alman emperyalizmi ile ittifak halinde yürüttüğü bir savaşın Türkiye topraklarındaki kısmını anavatan savunması olarak "tesbit" ediyor!

Gerçekler devrimcidir. Aydınlık ülkemizdeki proleter devrimci hareketin bilinç düzeyini vahim bir şekilde küçümsüyor ve sonuç olarak burjuva-şovenlerle paralel düşmekten kurtulamıyor. Böyle yaparken Aydınlık yakın geçmişindeki devrimci - proleter yönleri de reddetmektedir. 1974 yılında Aydınlık yayınları arasında çıkan Savunma adlı kitapta, ayrıntılı olmamakla birlikte Türkiye açısından 1. emperyalist savaşın Marksist bir tahliline rastlıyoruz (Bak, Savunma, Aydınlık Yayınları, s. 150-51-52) Savunma'da savaşın Türkiye açısından esas yönünün emperyalist yağmaya karşı vatan savunması olduğuna ilişkin tek bir sözcük yok. Bu kanıt ta, Aydınlık'ın son zamanlarda iyice temellendirmeye başladığı oportünist tezlerle yönünü 1968'lere, darbecimilliyetçi revizyonist geçmişine döndürmeye başladığı endişemizi kuvvetlendiren yeni bir kanıt.

1914'lerde Türkiye burjuva-demokratik hareketlerin yeni yeni gelişip, büyüdüğü bir ülkeydi. 1908 devrimi emperyalizmin sınırları içinde reformist bir hareketle sonuçlanmış, kalıcı hiç bir sonuç vermemişti. Bu hareket feodal boyunduruğu yıkmamakla kalmamış, emperyalist boyunduruğun daha da pekişmesiyle sonuçlanmıştı. Siyasi iktidarı ellerinde bulunduran büyük toprak sahipleri (ve başları olan padişah) ve komprador burjuvazi Türkiye'yi Alman emperyalizminin mali ve askeri vasalına dönüştürdüler. Türkiye açısından bu savaş, ordular ister Çanakkale'de dursun, ister Kafkasya, ya da Suriye'de, birincisi yükselen Alman emperyalizminin sömürgeleri, ezilen ve geri ülkeleri ele geçirme, yağmalama siyasetinin bir devamıydı. Osmanlı Hükümeti ve ordusu Alman emperyalistlerinin elinde bir araçtan başka bir şey değildi ve bunun objektif temeli de mali ve askeri bakımdan Alman emperyalizmine bağımlılıktı. İkinci olarak, Osmanlı Hükümetinin feodal devletin sınırları içindeki milli hareketleri ezme siyasetinin bir devamıydı. Ancak bu ikinci yön savaşın Türkiye açısından niteliğini belirlemez, talidir. Savaşın Türkiye açısından nitelik belirleyici yönü Alman emperyalizminin emperyalist siyaseti nin bir devamı olmasıdır, yoksa feodal-gerici bir savaş olması değil. Aydınlık bir savaşın sadece emperyalist büyük devletler açısından değil, onlarla ittifak halindeki devletler açısından da emperyalist savaş olabileceğini gözlerden gizlemeye çalışıyor. "Emperyalist Büyük Devletler ... veya Büyük Devletlerle ittifak içindeki devletler arasındaki bir savaş emperyalist bir savaştır. 1914-16 savaşı böyle bir savaştır. Ve bu savaşta 'anavatan savunması' bir aldatmacadır, savaşı haklı çıkarma çabasıdır." (Lenin, Marksizmin Bir Karikatürü ve Emperyalist Ekonomizm, Koral Ya. s. 36). Bu cümle hiç yanlış anlaşılamayacak kadar açıktır ve Aydınlık bu kitapta Lenin'in ezilen ülkeler açısından 14-17 savaşının gerçek milli savaş olduğunu söylediğini ileri sürüyor. Daha açık bir cümle aktaralım Lenin'den: "küçük ülkeler de, bu emperyalist çağda en tipik olan, emperyalist savaşlarda 'anayurtlarını' savunamazlar." (ay. es. s. 96). Aydınlık bu cümleden çok ürkecektir, ama biz ürkmüyoruz. Bu cümleyi sadece 1. emperyalist savaş açısın dan aydınlatıcı olarak alıyoruz.

1. emperyalist savaşın en önemli özelliği, bu savaşta Sırbistan dışında (% 1) milli yönün olmaması, Sırbistan savaş açısından çok önemsiz olduğundan savaşın tek bir emperyalist savaş sürecinden ibaret olmasıdır. Sürecin niteliğini emperyalist savaş belirliyordu ve bunun zıttı genel olarak devrimci iç savaştı. "Devrimci Sosyal-Demokrasinin bugün yaptığı iç savaş çağrısı, proleteryanın burjuvaziye karşı, ileri kapitalist ülkelerde kapitalist sınıfın mülksüzleştirilmesi için ve Rusya'da demokratik devrim için ... genel olarak daha geri monarşist ülkelerde cumhuriyet kurulması için, vb. silahlı mücadelesidir." (Lenin, RSDİP Yurtdışı Grupları Konferansı, Top. Es. c. 21, s. 160).

Buna karşılık, emperyalist savaş milli uyanışı çok hızlandırıyor ve Türkiye gibi ülkelerde "gerçek milli savaş"ların objektif ve subjektif şartlarını çok olgunlaştırıyordu. Emperyalist savaş, Ekim İhtilali ve Türkiye'nin sömürgeleştirilmesi Türkiye'de güçlü bir milli kurtuluş hareketi doğurdu. 1914-18 savaşından farklı olarak 1920'den sonraki milli kurtuluş savaşının temelini "kitle halinde milli hareketlerin uzun bir süreci" oluşturuyordu. Bu milli savaş emperyalist yağmacılar yanında ülkeyi emperyalizme satan İstanbul Hükümetini ve padişahlığı da hedef almak zorundaydı ve nitekim aldı da. Bu geniş halk kitlelerinin milli uyanışının ve mücadelelerin bir ürünü olan savaş emperyalistlerle değil, dünya proleteryasıyla, özellikle Sovyet Rusya ile ittifak yapmak zorundaydı ve burjuva önderliğe rağmen yaptı. Türkiye açısından 1914-18 savaşı ve Milli Kurtuluş Savaşı birbirine taban tabana zıt iki siyasetin devamıydı. Bu ikisavaşın birbirinin devamı olduğunu savunan Aydınlık bilinçli bir şekilde burjuva-milliyetçi görüşlerin propagandasını yapmaktadır.

Aydınlık oportunist tezlerini safsatalarla temellendirmeye çalışıyor

Aydınlık neden bu burjuva-milliyetçi görüşlerin propagandasını yapıyor? Aydın-

Türkiye açısından I. Dünya Savaşını burjuva şövenler ve devrimci proleterler nasıl tahlil ediyorlar ?

burjuva şövenler

Bahattin Şakir: (Kişiliği hakkında bilgimiz yok.)

"Avrupa savaşı patlak verdiğinde Türkiye o savaşa emperyalist bir amaçla değil, ama kendi savunmasını sağlayabilmek için zorunlu olarak katıldı. Onun için tek bir çıkış yolu vardı; başka bir seçim yapamazdı. Ya özgürlüğünü savunacak veyahut ta Alman ya da İngiliz militarizminin boyunduruğu altına girecekti... Türkiye asla emperyalist bir politika izlemedi ve hiç bir zaman küçük ülkeleri yutma amacı gütmedi." (Birinci Doğu Halkları Kurultayı, s. 26).

Enver Paşa (1. Doğu Halkları Kurultayına verdiği bildirgeden.)

"Türkiye'nin savaşa girdiği anda dünya iki kampa bölünmüştür. Birincisi yaşlı çarlık Rusyasının ve kapitalist ve emperyalist müttefiklerinin, ikincisi ise Almanya'nın ve aynı nitelikte müttefiklerinin oluşturduğu kamplar. Biz, amaçları bizi boğmak olan Çarlık Rusya'sına, İngiltere'ye ve müttefiklerine karşı direniyorduk ve en azından hayatımıza kasdetme sözü veren Almanya'nın yanında savaşa girdik.

Alman emperyalistleri yağmacı amaçlarını gerçekleştirmek için bizden yararlanıyorlardı. Ama bizim yalnızca tek bir düşüncemiz vardı: Bağımsızlığı korumak." (Aynı eser, s. 119-20).

İbrahim Tali (Ankara hükümetinin 1. Doğu Halkları Kurultayının Resmî Temsilcisi.)

1914-18 savaşında "Türk köylüsü silahını eline aldığında, ulusal sınırlarını ve üretici güçlerini yabancı sömürüden korumaktan başka amacı yoktu. ... dört yıl boyunca onbirden fazla cephede en güçlü burjuva devletlerine karşı dövüşen Türk köylüsü..." (Aynı eser, s. 124-25).

Mihri Belli

"Türkiye'de kemalist geleneğe sahip çıkan bir ordu vardır. Bir subaylar kadrosu var. Ve bu ordunun tarihinde bir Çanakkale var, Milli Kurtuluş Savaşımız var. Çanakkale'de Fransa'yı, İngiltere'yi, dünyanın en güçlü iki devletini yendik. Avrupa'nın "hasta adamı" diye anılan Türkiye'nin ordusu yendi. Alman subaylarının stratejisine, taktiğine uyarak değil; Türk subaylarının, Almanların yanlış taktiğini düzeltmeleriyle ve Mehmetçiği hücuma geçirtmeleriyle yendik" *(Son Yazılar, 1965-1970, sayfa 109).*

devrimci proleterler

Haydarhan (İranlı komünist).

"Bir yoldaş Türkiye'nin kendisini savunmak amacıyla savaşa girdiğini, Alman emperyalizminin elleri arasında bir araç olmadığını ve emperyalist eğilimler taşımadığını söyledi. Yoldaşlar, bu söylenenler gerçeğe uygun değil. Türkiye'nin güçlü emperyalist emelleri vardı. O Avrupa emperyalistlerinin kelimenin tam anlamıyla aleti durumundaydı." (Aynı eser, s. 88)

Korkmasof (Dağıstanlı komünist).

Kafkasya'ya "Türkler geldiler ve ne yaptılar? Cephelerde kazandıkları bazı savaşlarla emperyalistlerin kalplerinde aziz bir yere sahip olan Yusuf İzzet Paşa, Nuri Paşa, diğer beyler, paşalar, maşalar, yani Jön-Türkler, Kazaklarla, II. Nikola'nın subayları ile işbirliği yaparak çalışan yığınlara karşı bir cephe kurmak için geldiler Dağıstan'a" (Aynı eser, s. 103).

Enver Paşa ve İbrahim Tali'nin bildirgeleri hakkında I. Doğu Halkları Kurultayı Başkanlık Divanınca Kurultaya sunulan ve oybirliği ile kabul edilen karar metninden:

"Kurultay, geçmişte bir grup emperyalist gücün çıkarları için Türk işçi ve köylülerini ölüme götüren ve Türkiye'nin çalışan yığınlarını yüksek rütbeli subaylar ve zenginler diktatörlüğü gibi çift taraflı bir tehlikeye sürükleyen bu hareketin önderleri (Enver Paşa vb. kastediliyor) hakkında ihtiyatla söz edilmesi gerektiğine inanır." (Aynı eser, s. 128-29)

Pavloviç (Kurultayın milli mesele ve sömürgeler sorunu komisyonunun raportörü, komünist).

"Batı halklarının Doğuya karşı birleşmesi gerektiğini savunan II. Wilhelm Almanya'sıyla birleşti neticede Enver Paşa Türkiyesi." (Aynı eser s. 162).

Mustafa Suphi

"Geçen Balkan ve son Avrupa kasaplıklarında bahtsız Anadolu rençberlerinin kanı dökülmesine; çılgınca, merhametsizce o şekilde muharebeye karşı durmuş iken, Mustafa Kemal Paşa'nın ...bize... bildirdiği kıyamcılığa razı ve taraftar olduk... Birbirine zıt gibi gözüken eski ve yeni bu vaziyeti kısaca da olsa tarihi tahlilden geçirmeye ve tuttuğumuz yolu aydınlatmaya mecburuz.

Bundan on sene evvel bizler: Hükümetçi veya köylü sosyalistler, minimalist (asgari) milletçiler, federalistler, hulasa Türk gençliğinin şoven İttihat ve Terakki siyasetine karşı ayaklanan kısmı, bir taraftan memleketi ve rençber halkı felâketten felâkete sürükleyecek muharebelere nihayet vermeye çalışırken, diğer taraftan Anadolu'ya hayat verecek nedeni, inkılâbi inkişaflara zemin ve yol arıyorduk. Bu inkişaf, bizim fikrimizce, dahilde Makedonyalıların, Arnavutların, Arapların, Kürtlerin, Ermenilerin ilâh...medeniyet, muhtariyet ve hatta istiklâllerine istidatleri derecesinde yol vererek hür milletlerin hür ittihadı halinde 'milli tesanüt'ler vücut bulacaksa, hariçten de Alman ve İngiliz emperyalizminden ziyade beynelmilel amele hareketine istinad ile kuvvet alabilecekti.

Aradan geçen facialı harp seneleri içinde, Türk, Arap, Ermeni amele ve rençberlerinden milyonlarcası ölüme, sefalete mahkûm olmuş, Türk sosyalistleri ve federalistleri menfalarda yıllarca sürünüp çürümüş olsalar da, bugün on sene evvel ortaya atılıp fırtınalar içinde çalkandıkça yayılan fikirlerin tatbiki neticeleri karşısında bulunuyoruz.

Bugün Anadolu için Türkler ve kendi memleketleri için diğer milletler çalışırken, ellerini inkılâpçı amele Rusyası ve Üçüncü Enternasyonal'e uzatıyorlar. (Mustafa Suphi, Kavgası ve Düşünceleri, Info-Türk Ajansı, Tarihi Belgeler Dizisi, 1 Temmuz 1974 s. 39-40 Tarihi Vazife).

---

lık'ın kurmaya çalıştığı paralellik nedir? 1. emperyalist savaşa esas olarak emperyalist yağmaya karşı savunma savaşı verdiği söylenen Osmanlı Devletinin durumu bugünkü Türkiye'ye çok benzemektedir de ondan Aydınlık tarihi ve hatta Lenin'i tahrif etme gereğini duymuştur. O zamanki Türkiye bir emperyalist büyük devlete (Almanya) mali ve askeri bakımdan bağımlıydı (Lenin'in değişiyle Almanyanın vasalıydı), bugünkü Türkiye'de bir emperyalist süper devlete (ABD) mali ve askeri bakımdan bağımlıdır. O zaman Türkiye üzerinde emperyalist rekabet çok keskinleşmişti ve her iki kamp ta Türkiyeyi kendine bağımlı kılmak istiyordu, bugün de aynı durum vardır. O zaman bir emperyalist kamp (İngiliz-Fransız - Rus kampı) Türkiye'yi parçalamak, siyasi bağımsızlığını yok etmek ve ilhak etmek amacını güdüyordu. Almanya ise sözde Türkiye'nin siyasi bağımsızlığından yanaydı. Savaş patlak verdi ve Türkiye bir emperyalist Büyük Devletin aracı olarak savaşa sürüklendi. Eğer Almanya ile ittifaka rağmen Türkiye için savaşın "emperyalist yağmaya karşı savunma savaşı" olduğu kanıtlanamazsa, Aydınlık'ın bugün savunduğu yurt savunması siyasetini temellendirmesi çok güçleşecektir. O halde 1. emperyalist savaşın Türkiye açısından niteliği Lenin'i tahrif ederek ve tarihi gerçekler ters yüz edilerek emperyalist yağmaya karşı savunma savaşı olarak gösterilmelidir. İşte Aydınlık'ın amacı budur.

Aydınlık böyle tarihi paralellikler kurma yöntemini çok seviyor. Bu yöntemin felsefî adı sofizm, ya da safsatacılıktır. Lenin bu yöntemi şöyle açıklıyor: "Olaylar arasındaki bağları göz önünde tutmaksızın örnekler arasındaki dış benzerliklere sarılma yöntemi" (Top. Es. c. 21, s. 119) 1. emperyalist savaş sırasında bütün sosyal-şovenler ve "merkez"ciler, savaşı haklı çıkarmak için bu yönteme başvurmuş ve Marx ve Engels'ten olur olmaz alıntılar ve 19. yy.'dan örnekler vermişlerdi. "Sofistler her zaman ilke açısından birbirine benzemeyen durumlarla ilgili örnekler verme alışkanlığında olmuşlardır" (ay. es. s.220) Yurt Savunması Üzerine başlıklı yazıda tezlerini esas olarak bu yöntemle temellendirmeye ve 2. dünya savaşından örneklerle bugün arasında sofistçe bağlar kurmaya çalışan Aydınlık'ın 1914-18 savaşı tahlilini sadece sofizm olarak nitelemek yanlış olur. Aydınlık tarihi ve Lenin'i tahrif ediyor.

Ama, gerçekten 1. dünya savaşı Türkiye açısından emperyalist yağmaya karşı haklı savaş olsaydı ne değişirdi? Bugünkü siyasetini temellendirmek için tarihi paralelliklerden başka güçlü silahın yoksa, devrimci-proleter siyasetin yok demektir. Marksistler, "bir olayın ve onun gelişiminin bütün somut şartlarını inceleme yöntemi"ni kullanırlar. (Ay. es. s. 119) 1. emperyalist savaş sırasında ne sosyalist ülkeler vardı, ne proleterya önderliğinde milli ve sosyal devrim yönünde ilerleyen ezilen halklar, ne de emperyalist büyük devletlerin sömürü ve tahakkümüne karşı direnen ülkeler, 1. emperyalist savaş Sırbistan dışında tek bir emperyalist savaş süreci iken, genel önemsizliği ve emperyalist savaşa bağımlılığı nedeniyle devrimci-proleterya Sırbistan'ın Avusturya'ya karşı milli savaşını desteklemezken, 2. emperyalist savaşın başından itibaren emperyalist savaş sürecinin yanında bir anti-emperyalist savaşlar süreci var olmuştur. Ve devrimci-dünya proleteryası emperyalist savaşa (1938-41) kesinlikle karşı çıkarken, örneğin aynı dönemde sürmekte olan Çin halkının Japon-aleyhtarı direnmesavaşına, Fransız halkının anti-faşist direnme savaşına vb., sonuna kadar destek olmuştur. Bugün ise devrim unsuru o yıllara göre çok daha fazla gelişmiştir. "Bugünkü uluslararası durum mükemmeldir ve dünya çapında halkların lehine, iki süper devletin aleyhine bir yönde gelişmeye devam etmektedir." (Hua Kuo-Feng'den aktaran Peking Review, 18 şubat 1977, sayı 8, s. 3) Ama bu gerçekleri görebilmek gerekir. Aydınlık devrim etmeninin dünyada ve Türkiye'de gelişmesine gözünü kapadığından, sosyal-emperyalist saldırıya karşı Osmanlı devletinin 1914-18 savaşı gibi bir savaşı iyi göstermeye çalışıyor ve bu amaçla tarihi ve Lenin'i tahrif ediyor.

Aydınlık bir yandan geniş işçi ve çalışan halk kitleleri ile, binlerce proleter devrimci ile birleşmeye çalışmak yerine, tekke duvarlarını sağlamlaştırmaya çalışırken, öte yandan sosyal-emperyalist saldırıya karşı Amerikancı hâkim sınıflarla ve Natocu generallerle sınıf uzlaşması teorisini temellendirmek için, Alman emperyalizmiyle ittifakın Osmanlı Devleti açısından 1914-18 savaşının niteliğini belirlemediğini kanıtlamaya çalışıyor. Geniş işçi ve köylü kitleleri ile birleşmeyi başaramayıp tecrit olduğunu gören bir hareketin sağındaki güçlere bel bağlamaya yö-

nelmesi doğaldır. Ancak, geniş işçi ve köylü kitleleri ile birleşmeyönünde ilerleyen proleter devrimciler (ki özellikle 1974'lerde, ilk çıkışında Aydınlık bu yönde adımlar atmıştı), birleşilmesi mümkün herkesle birleşme ve düşmanın bütün çatlaklarından yararlanma siyasetini bir yana atmazlar. İttifak var, ittifak var. Sınıf uzlaşmasının aksi ittifaklara önem vermeme siyaseti değildir.

Aydınlık'ın temellendirmeye çalıştığı oportünist tezlerden biri şu: emperyalistlerin yağmalamayı amaçladıkları bir yarı sömürgede siyasi bağımsızlığı yok etmeyi amaçlayan büyük devlete karşı bir başka emperyalist büyük bir devletle ittifak halindeki bir savaş her zaman "emperyalist yağmaya karşı savunma savaşıdır", savaşın hangi siyasetin devamı olduğuna bakmak ve ittifakın niteliğini incelemek gerekmez.Bu sınıf uzlaşması tezinin, teslimiyet tezinin zıttı ittifaklara karşı çıkmak değildir. Önemli olan sınıf pusulasını şaşırmamak ve her bir durumu somut olarak tahlil etmektir. Bir yarı-sömürge için emperyalist savaş ile milli savaş arasındaki fark, birinde emperyalist bir ülkeye karşı bir başka emperyalistle ittifak yapılması ötekinde hepsine karşı olunması değildir.Fark sürecin niteliğini neyin belirlediği noktasında yatar, emperyalistlerarası rekabet mi esas, yoksa anti-emperyalist mücadele mi?

"Emperyalist çağda sömürge ve yarı—sömürgeler tarafından yürütülen milli savaşlar mümkün olmakla kalmayıp, kaçınılmazdır da. Bir milyardan fazla insan, ya da dünya nüfusunun yarıdan fazlası sömürgelerde ve yarı-sömürgelerde (Çin, Türkiye, İran) yaşıyor. Oralarda milli kurtuluş hareketleri ya şimdiden çok kuvvetli, ya da gelişiyor ve olgunlaşıyor. Her savaş politikanın başka araçlarla devamıdır.Sömürgelerde milli kurtuluş politikasının devamı kaçınılmaz olarak emperyalizme karşı milli savaşlar biçimini alacaktır. Böyle savaşlar mevcut 'büyük' emperyalist devletlerin emperyalist savaşına yol açabilir, ama öte yandan açmayabilir de. Bu, bir çok faktöre bağlı olacaktır.

Örnek: İngiltere ve Fransa sömürgelere kimin sahip olacağı üzerine Yedi Yıl Savaşı'nı yürüttüler. Bir başka deyişle emperyalist bir savaş yürüttüler (emperyalist savaş çağdaş çok gelişmiş kapitalizm temeli üzerinde mümkün olduğu gibi,kölelik ve ilkel kapitalizm temelinde de mümkündür.) Fransa yenildi ve sömürgelerinin bir kısmını kaybetti. Bir kaç yıl sonra, Kuzey Amerika Devletlerinin sadece İngiltere'ye karşı milli kurtuluş savaşı başladı. O zamanlar bugünkü Amerika Birleşik Devletleri nin bazı kısımlarını ellerinde bulunduran, Fransa ve İspanya İngiltere'ye karşı düşmanlıklarından, yani kendi emperyalist çıkarları için yaptılar. Fransız birlikleri Amerikan birliklerinin tarafında İngilizlerekarşı savaştılar. Burada gördüğümüz, emperyalist rekabetin tali unsur olduğu, hiç bir ciddi önemi olmadığı bir milli kurtuluş savaşıdır. Bu, 1914-16 savaşında gördüğümüzün tam zıttıdır (her şeyi belirleyen emperyalist rekabet unsuru ile karşılaştırıldığında Avusturya-Sırbistan Savaşındaki milli unsurun hiç bir ciddi önemi yoktur). Bu nedenle, emperyalizm kavramını ayrıca gözetmeksizin uygulamak ve milli savaşların 'imkânsız' olduğu sonucuna varmak (tıpkı Aydınlık'ın milli savaş kavramını ayrım gözetmeksizin uygulayıp, Türkiye açısından emperyalist savaşın imkânsız olduğu sonucuna varması ve 1914-18 savaşını emperyalist yağmaya karşı savunma savaşına 'dönüştürüvermesi' gibi- Halkın Yolu)çok saçma olur. Örneğin, İran, Hindistan ve Çin'in oluşturdukları bir ittifak tarafından emperyalist devletlerin birine ya da bir kaçına karşı yürütülen bir milli kurtuluş savaşı hem mümkün, hem de muhtemeldir,çünkü bu ülkelerdeki milli kurtuluş hareketlerinin devamı olacaktır. Böyle bir savaşın günümüz emperyalist devletleri arasında bir emperyalist savaşadönüşmesi, pek çok somut faktöre bağlıdır ve bunların ortaya çıkışını garantilemek çok saçma olurdu". (Lenin, Junius Broşürü, Top. Es., c. 22, s. 310-11).

Lenin bu satırları kaleme aldığında ne sosyalist ülkeler vardı, ne içiçe geçmiş, proleterya önderliğinde sömürge ve yarı-sömürgelerin milli ve sosyal devrimleri, ne de 3. dünya ülkelerinin hegemonyacılığa karşı mücadelesi. Bugün ise ülkeler bağımsızlık, milletler kurtuluş, halklar devrim istiyor. Ve bugün Türkiye'de yıllardır süren bir devrimci kabarış yaşanıyor. Bu şartlarda sosyal-emperyalizme karşı mücadele için NATO'cu generallerden başka bir şeyi görememek, esas yönü emperyalistlerarası rekabet olan bir sosyal-emperyalizme karşı mücadeleyi akla getirmek ve bu nu milli kurtuluş savaşı diye boyayabilmek için tarihi tahrif edip 1914-18 savaşını emperyalist yağmaya karşı savunma savaşı olarak "tahlil" etmek, bu uğurda Lenin'i bile "düzeltmekten" kaçınmamak! Bunun adı proleteryaya ve halka güvenmemektir, burjuvaziyle uzlaşma eğilimidir.

Aydınlık saflarındaki bütün proleter devrimciler bu oportünist tezlere karşı savaş açmalı, böyle oportünist tezlerin kalem sürçmesi diye geçiştirilmesine karşı durmalı, Aydınlık saflarında sınıf mücadelesini derinleştirmeli ve ülkemizdeki bütün proleter devrimcilerin Marksist-Leninist temelde birliği uğruna mücadeleye kararlılıkla sarılmalılar. Aydınlık taraftarlarının ülkemizdeki proleter devrimci harekete gelecekte de katkıları olacaktır. Yeter ki, oportünist zaafların üzerini örtmek yerine, zaafların üzerine cesaretle gitsinler, oportünizme karşı mücadeleyi halkın bağımsız güçlerini seferber etme mücadelesiyle ve proleter devrimcilerin Marksizm-Leninizm temelinde birleşmesi uğruna mücadele ile birleştirebilsinler.

CEZAEVLERİNDE MÜCADELE YÜKSELİYOR

Tüm ülke çapında olduğu gibi cezaevlerinde de baskı ve zulüm artmaktadır. Cezaevlerinde de mahkûmlar kendi kaderlerinin sonucu cezaevlerine düşmediklerini, bu düzenin sömürü ve zulmün kaynağı olduğu bilincinde olarak mücadeleye katılıyorlar. En son olarak da Osmaniye cezaevine marangoz atölyesinde çalışan on mahkûm arkadaş keyfi uygulamalara karşı, ekonomik demokratik haklarını almak için işi bıraktılar.Cezaevi idaresi işi bırakan sekiz arkadaşı hücrelere attı. Direnişe geçenlerin hücrelere atılması üzerine diğer tutuklu ve mahkûmlar arkadaşlarına sahip çıkarak Cumhuriyet savcısının cezaevine gelmesini istediler. 12.1.1977 tarihinde C. savcısı gelerek mahkûmlarla tek tek görüşmek istedi.Mahkûmlar ise toplu halde görüşeceklerini bildirince bahçede toplandık ve savcı geldi,konuşmaya başladık.Söz alan bir devrimci arkadaş tüm mahkûmların ortak sorunlarını dile getiren istek ve talepleri şöyle sıraladı: 1- Kitap, gazete, dergi, broşür ve nin cezaevlerine girişinin engellenmemesi, 2- Mahkûmların siyasi, ekonomik ve demokratik hakları için verecekleri mücadelenin önüne engeller konulmaması, örneğin af ve infaz kanunları için mücadele gibi. 3- Görüş yerinin düzeltilmesi, tel örgünün kaldırılması, kimseye ayrıcalık tanınmaması, ziyaretçilere iyi davranılması, sağlık şartlarının düzeltilmesi;hastaneye zamanında sevk yapılması, hastahane ve ilaç masraflarının mahkûmlardan alınmaması,yatılacak yerlerin düzeltilmesi, koğuşların ilâçlanması, temizlik malzemesi verilmesi, yemekhane yapılması, battaniye ve giyecek malzemesi verilmesi, yemeklerin düzgün çıkması, yatacak yer sorununun halledilmesi, 5- Hücre, falaka, dayak, küfür gibi anti demokratik uygulamalara son verilmelidir. 6- Cezaevlerinde atölyelerde çalışanlara işçilik haklarının verilmesi,angaryanın kaldırılması, diğer çalışma yerlerinin adil dağılımı ve çalışma koşullarının düzeltilmesi. 7- Gardiyanlar üzerindeki baskıların kaldırılması, 8 saatlik iş günü uygulanması ve sosyal hakların tanınması.

Savcı bu istek ve talepleri dinledikten sonra bunların tahsisat işi olduğunu, bakanlıktan emir alınca yapılacağını söyleyerek durumu geçiştirmeye çalıştı. Bundan sonra söz alan devrimci bir arkadaş bu istek ve taleplerin yılların talepleri olduğunu, iktidarın halka zulmetmek için bunları bilerek ve isteyerek yerine getirmediğini, bunların köklü çözümünün iki süper devlet ve onların işbirlikçileri faşistler ve sosyal-faşistlerin yerle bir edilmesiyle mümkün olabileceğini söylemesi üzerine savcı arkadaşımızı susturmak istedi, fakat devrimciler susturulmak istemelerinin nedenini doğru fikirlerin orada ki mahkûm arkadaşlara ulaşmasını engellemek amacını taşıdığını belirterek konuşmalarını sürdürdüler. Savcı devrimcileri tecrit etmek için, bunlar huzur bozucu, bunlar sizin adınıza mı konuşuyor diye sorunca topluluktan "Evet bizim adımıza konuşuyorlar, dertlerimiz ortaktır"diye yükselen sesler savcının oyununu boşa çıkardı. Ve toplantı boyunca mahkûmlar birlik olduklarını gösterdiler. Toplantı boyunca devrimci siyasetimizin, üstünlüğünü gösterdik. Konuşmadan sinirli ayrılan savcı çocuk koğuşunda tepki ile karşılaştı. İki tutuklu cezaevine bozuk düzenin sonucu düştüklerini söylemelerinden sonra, savcı tarafından idar-ye çağırıldılar. Daha sonra disiplin kurulu kararıyla 15'er gün hücre cezasına çarptırıldılar. Bunun üzerine proleter devrimciler bu tür davranışlara sessiz kalınamayacağını tüm kitleye duyurarak propagandaya giriştiler. Devrimci Gençlik çizgisini savunan 3 tutuklu ise hiç bir çalışma yapmadan kendi başlarına açlık grevine karar verdiler. Onların bu davranışı kitlelere güvensizliğin, dar grupçuluğun ve kendiliğinden gelme hareketin önünde boyun eğmenin ifadesiydi. Siyasi çalışmadan ayrı olan bu eylem ekonomizme tapınma idi. Hatalı davranışlarını tespit eden ve kendilerini de devrimci tarzda eleştiren proleter devrimcilere ise oportünist pasifizm ve teslimiyet suçlamalarıyla saldırarak özde kendi teslimiyetçiliklerini gizlemeye çalıştılar. Açlık grevine başladıktan bir gün sonra hücredeki arkadaşlar hastaneye gidince açlık grevini bıraktılar. Halbuki daha önce hücre cezası kaldırılıncaya kadar devam edileceği idareye ilân edilmişti.

Proleter devrimciler ise kitlelerle kaynaşmanın birlikte mücadelenin örneğini vererek 15 ocak 1977 tarihinde 29 imzalı bir dilekçeyi idareye vererek uygulamayı protesto ettiler. Bu eylemi siyasi çalışmanın bir aracı olarak kullanan devrimciler, kitlelerin mücadele içinde önderliğini yaptılar. Cezaevi idaresi dilekçeye imza koyan arkadaşları teker teker idareye çağırarak falaka, hücre, sürgün, infaz yakma, mahkemeye verilme tehditleriyle baskı yaparak bazı arkadaşlara zorla imzaları geri aldırtıldı. İmzaları geri almayan arkadaşlardan iki tanesi birer hafta hücre cezasına çarptırılarak pis, soğuk hücrelere atıldılar. Arkadaşın bir tanesine falaka çekildi.Devrimciler ikinci uygulamayı da, 18 ocak 1977 tarihli ikinci bir dilekçeyle protesto ettiler.Bunun üzerine idare tarafından idaremiz alındı. Siyasi görüşlerimizi orada da savunduk.Ve bu tür baskılara karşı çıkmanın, yurtseverlik görevi olduğunu belirttik.

Adana Cezaevi'nden 3 devrimci

Güney Amerika Marksist-Leninist partileri İtalya'da toplandı :

YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ!

Güney Amerika M-L partileri İtalya'da toplandı. Proleter enternasyonalizminde güçlü bir adımı olan bu toplantıyı selâmlıyoruz.

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi yayın organı Zeri i Popullit, Latin Amerika Marksist-Leninist Partiler Delegasyonları Ortak Bildirisi hakkında 2 şubat 1977'de bir başyazı yayınladı. "Marksist-Leninist Komünist Partiler Arasında Devrimci Birliğe Güç Katan Bir Belge" başlığı ile, Arnavutluk Telgraf Ajansının aynı tarihli bülteninde de çıkan yazının bazı bölümlerini yayımlıyoruz.

Başyazıda, Latin Amerika Marksist-Leninist Partileri Delegasyonlarının Ortak Bildirisi hakkında şunlar belirtiliyor: "Bu bildiri, içeriğinden de anlaşılacağı gibi, bildiriyi imzalayan partileri halen meşgul eden en önemli bazı sorunların açıkça ve Marksist-Leninistçe tartışılmasının ve geniş fikir alışverişinin ürünüdür. Belge baştan sona proleter enternasyonalizminin yüce ruhu ve Latin Amerika proleteryası ile diğer emekçi kitlelerinin devrimci mücadeleyi sürdürmekte istek ve kararlılığıyla doludur. Bu aynı zamanda, devrimin zaferi için vazgeçilmez bir şart olan, Marksist-Leninist partiler arasındaki birliğin güçlendirilmesi yolunda atılmış büyük bir adımdır."

"Arnavutluk komünistleri Latin Amerikalı kardeş partilerin bu çok taraflı toplantısını yürekten kutluyorlar ve onların kollektif olarak onayladığı doğru tez ve sonuçları destekliyorlar. Ortak Bildiride de açıkça ifadesini bulduğu gibi, toplantı Marksizm-Leninizme bağlılık ve proleter enternasyonalizmin temelinde, ortak düşmanları olan askeri diktatörlüklere, gerici güçlere, Amerikan emperyalizmine, Sovyet sosyal emperyalizmine ve revizyonistlerin yıkıcı faaliyetine karşı katılan partilerin aralarındaki birlik ve işbirliğini güçlendirmek için istekleri ve bu yönde sebatlı çabaları temelinde başarıya ulaşmıştır."

Başyazı şöyle devam ediyor: "Latin Amerika'nın birçok ülkesini yöneten askeri ve faşist diktatörlük rejimleri kıta halklarını acımasızca eziyor vesömürüyorlar. Bunlar Amerikan tekellerini koruyan uşaklardır ve Amerikan emperyalizminin doğrudan desteği ile iktidarda kalabilmektedir.Bildiride de önemle belirtildiği gibi bu durum, tüm özgürlük, bağımsızlık ve sosyalizm savaşçılarının her şeyden önce çeşitli ülkelerdeki gerici klikler ile Latin Amerika kıtasındaki zenginliklerin en büyük soyguncusu ve bölgedeki birçok ülkenin gerçek hakimi olan Amerikan emperyalizmine karşı mücadele etmelerini acil bir görev olarak ortaya atmaktadır. Özellikle kıtamızda aç gözlü ve saldırgan olan bu emperyalizme saldırmadan ve aynı zamanda bu emperyalizmin dayanağı olan gerici iç güçleri tasfiye etmeden Latin Amerika uluslarının kendilerini hiçbir zaman kurtaramayacağına partilerimiz inanmaktadır" diyor ortak bildiri.

"Bildiride aynı zamanda,Latin Amerika bölgelerinde ekonomik, siyasi ve stratejik mevziler kazanmaya çabalayan Sovyet sosyal emperyalizmi de teşhir edilmektedir. Bu nedenle bildiride'Yanki emperyalizmine karşı mücadele etmekte olan Latin Amerika halklarının, sosyal emperyalizmin ulusal kurtuluş mücadelelerini baltalamasına ya da rakibi olan Amerika Birleşik Devletlerinin yerini almasına asla izin vermeyeceği belirtiliyor.

"Latin Amerika ülkelerinde işçi sınıfının ve halkların Amerikan emperyalizmine ve Sovyet sosyal emperyalizmine karşı devrimci mücadelesini dizginlemeye çalışan, yabancı kapitalizmin çıkarlarına hizmet eden askeri faşist diktatörlükleri korumaya çalışan, başta Marksist-Leninist Partiler olmak üzere gerçek devrimci güçlerin faaliyetini felce uğratmaya çalışan revizyonist partilerin karşı devrimci faaliyetini teşhire bildiride önemli bir yer ayrılmıştır.

"İki süper devlet Amerika ve Sovyetler Birliğinin dünya çapında saldırgan, yayılmacı ve hegemonyacı politikaları bildiride doğru olarak değerlendirilmektedir. Bildiri onların yalnız devrime ve sosyalizme değil, aynı zamanda dünya halklarının özgürlüğüne ve bağımsızlığına karşı tezgâhladıkları planları, entrikaları ve komploları da teşhir ediyor. İki süper devletin baskı ve sömürüsüne katlanmayı reddeden, Amerika ve Sovyetler Birliğinin hegemonyasına karşı çıkan ve onların yeni bir savaş için hazırlıklarını önlemeye çalışan herkesi birleştirecek geniş bir dünya cephesi yaratılması için çağrı yapıyor. 'Kurtuluş mücadelesinin hedefi', diyor bildiri, 'iki emperyalist süper devlettir. Dünyanın çeşitli bölgelerine göre baş düşmanın farklı olduğu her ne kadar doğru ise de, bu şartlar altında diğer süper devletin tehdidini görmezlikten gelerek, birine karşı savaşmak için diğerinebağlanmak büyük bir hata olurdu...

İki süper devletin savaş tehditleri karşısında savaşa hazırlanmak, saldırgan güçlerin temelini zayıflatmak ya da haksız emperyalist savaşı haklı bir kurtuluş savaşına dönüştürmek için devrimci kitle mücadelesini geliştirerek daha yüksek bir düzeye çıkarmak zorunludur."

Zeri i Popullit'in başyazısında şöyle diyor: "Latin Amerika Marksist-Leninist Komünist Partilerinin ilkeli bir Marksist-Leninist tahlile ve sağlam sınıf kriterine dayanan Ortak Bildirisinin bu doğru, tutarlı ve devrimci tavrı, yalnızca Marksist Leninistleri değil, halkların özgürlüğü ve bağımsızlığı için emperyalizme ve sosyal emperyalizme karşı savaşan herkesi sevindirmiştir. Marksizmin-Leninizmin hayatiyetini görüş ve eyleminde, devrimci olduğunu ve şimdi herzamankinden daha canlı olduğunu bütün gerçek devrimciler görmezlik edemezler. Bu yüzden, komünistlerin ve Marksist-Leninistlerin ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinde en tutarlı gücü oluşturduğu tüm Latin Amerika ve diğer ülkelerde Ortak Bildirinin olumlu bir etkisi olacağına inancımız tamdır. Bu belge, ABD emperyalizmini , Sovyet sosyal emperyalizmini, revizyonizmi ve gerici burjuvaziyi endişeye sevkedecektir. Onlar her çareye baş vurarak bu belgenin devrimci fikirlerine karşı savaşmaya çalışacaklardır. Fakat hiçbir kuvvet Marksist-Leninist gerçeği engelleyemedi ve engelleyemez. Marksizm - Leninizm, her zaman muzaffer ilerleyişini sürdürdü ve sürdürecektir. Burjuvazi ve gericilik komünistleri yasa dışı ilân ediyor, fakat komünistler proleteryanın ve halkın büyük sevgi ve desteğini kazanmıştır. Faşistler Marksist-Leninist kitapları yasaklıyor ve yakıyorlar. Fakat onların Marksizm-Leninizmi yakmaları, devrimci fikirlerin yayılmalarını engellemeleri mümkün değildir.

ML partiler arasındaki işbirliği ve karşılıklı yardım emperyalizme, sosyal emperyalizme,modern revizyonizme ve gericiliğe karşı eşit olmayan mücadelede güçlü bir silahtır. Lenin'in dediği gibi, sermaye uluslararası bir güçtür. Onun gücünü altetmek için işçilerin uluslararası birliği ve kardeşliği gereklidir. AEP, ML'lerin biraraya gelmesinin gerektiğine, ML partilerin aralarında sadece ikili ilişkiler kurmaları değil, aynı zamanda çok taraflı ve geniş toplantılar düzenlemeleri gerektiğine inanmaktadır.

Enver Hoca yoldaşın Arnavutluk Emek Partisi 7. Kongresinde belirttiği gibi AEP her zaman Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi temelinde Marksist-Leninist kardeş partiler arasında kardeşçe destek ve dayanışma ilkesine uyacak, komünizmin zaferi için, proleter ideolojimizi saf tutmak için kesin bir güven içerisinde her zaman Marksizm-Leninizm yolunda savaşacaktır.

ZİMBABVE HALKINA ÖNDERLİK EDEN ZANU'NUN BİR HEYETİ ÜLKEMİZİ ZİYARET EDECEK

Sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı mücadelesinde Zimbabve halkına önderlik eden ZANU (Zimbabve Afrika Ulusal Birliği) partisinin bir heyeti 15 Mart gününden itibaren ülkemizi ziyaret edecektir. Heyet,Aydınlık dergisinin davetlisi olarak gelmektedir.

Kendisi gibi ırkçı Güney Afrika Birliği ve İsrail dışında hemen hiç bir ülkenin tanımadığı ırkçı ve sömürgeci Ian Smith rejimine karşı 1963'den beri mücadele veren ZANU, Zimbabve halkının tek ve gerçek temsilcisidir.

Türkiye'ye gelecek heyette, Cenevre Konferansına katılan ve ZANU'nun İngiltere temsilciliğinin başında bulunan Mutassa Yoldaş da yer alacaktır.Mutassa Yoldaş, 19 Mart gecesi İstanbul da halka açık bir konuşma yapacaktır.

Mutassa Yoldaş'ı ve diğer ZANU temsilcilerini candan selâmlıyoruz. Türkiye halkı emperyalizmi ve sömürgeciliği tasfiye etmek, bağımsız ve özgür Zimbabve'yi yaratmak için mücadele eden Zimbabve halkının her zaman yanında olacaktır.

ALMANYA'DAN HALKIN YOLU MUHABİRİ BİLDİRİYOR: BATI-BERLİN'DE FİLİSTİN EGE VE AFRİKA GECELERİ YAPILDI.

Almanya'da Filistin gecesi yapıldı:

25.2.1977 tarihinde İran Öğrenci Konfederasyonu tarafından (CIS) Batı-Berlin'de düzenlenen bir Filistin gecesi yapıldı. Çok sayıda Alman ve yabancının katıldığı geceyi EKKE (Yunanistan Devrimci Komünist Hareketi), AASPE (Yunanistan Anti-emperyalist Öğrenci Birliği), Emperyalizme karşı LIGA, KPD (Almanya Komünist Partisi), KSV (Komünist Öğrenci Birliği) KJVD (Almanya Komünist Gençlik Birliği) kuruluşları ile HALKIN YOLU sempatizanları destekledi. Filistin Kurtuluş Örgütü Almanya temsilcisi konuşmasından sonra soruları cevaplandırdı. "Şu anda durumlarının zayıf olduğunu, bunun için hemen yapılacak bir Cenevre Konferansının kendilerinin aleyhine olacağını, ve böyle bir konferansa gitmek için Arap ülkeleri ile ilişkileri olumlu yönde geliştirmenin gerekli olduğunu ve ancak bundan sonraki uluslararası bir konferansın kendileri için faydalı olacağını" söyleyen Filistin Kurtuluş Örgütü temsilcisi "bağımsız ve demokratik bir devlet için sonuna dek mücadele edeceklerini" belirtti.

———·———

Almanya'da 26/2/77 tarihinde ZİMBABVE, AZANYA ve NAMIBYA halklarının mücadelesini destekleme gecesi yapıldı. Emperyalizme karşı LİGA'nın düzenlediği geceyi ANC (African Nationalists, ISV (CIS), HALKIN YOLU sempatizanları, EKKE, AASPE, Afrika komitesi, Amilcar Cabral Cemiyeti, VSK (Sosyalist Kültür İçin Çalışanların Birliği) destekledi. Gecede Liga, AASPE, İran Öğrenci Birliği temsilcileri ve bir HALKIN YOLU sempatizanı konuşma yaptılar. ZANU'nun temsilcileri olan yoldaş Mutassa ve yoldaş Mukarati yaptıkları konuşmalarda , "Herkes bizi kurtarmak istiyor... Amerika bizi kurtarmak istiyor, İngiltere bizi kurtarmak istiyor, İdi Amin bizi kurtarmak istiyor... Fakat biz kendi kendimizi kurtaracağız" dediler. Zimbabve (Rodezya) deki sosyal yaşantıyı ırkçı Smith iktidarının siyah kitleler üzerinde uyguladığı terörü... Smith'in esas niyetinin ne olduğunu açıkladılar.

———·———

Batı-Berlin'de 27/2/77 tarihinde AASPE ve HALKIN YOLU'nun öğrenci sempatizanlarının düzenlediği Liga ve İran öğrenci birliğinden arkadaşların da katıldığı "Ege sorunu üzerine bilgi, tartışma ve kültür gecesi" yapıldı. Çok sayıda Yunanlı ve Türkiyeli işçinin katıldığı ve özellikle onların (işçilerin) yönelttiği sorularla tartışma daha da canlı oldu. "Ege sorununun esas kaynağının iki süper devletin bölgemizdeki hegemonya mücadelesi olduğu, Ege'de esas savaş kışkırtıcısının yeni çarlar olduğu, Türkiye'de faşist diktatörlüğün Sosyal-emperyalizme teslimiyet politikası güttüğü yabancı savaş gemilerine geçit vermemek için Ege denizinin Türkiye ve Yunanistan tarafından bir iç deniz haline getirilmesi" üzerine yapılan tartışma görüş birliği ile sonuçlandı. "Yunanistanlı ve Türkiyeli biz işçilerin ve öğrencilerin buradaki dostluğu burada kalmamalı, böyle bir gece yaptığımızı, dostça kaynaştığımızı ülkelerimizdeki emekçi arkadaşlarada yansıtmalıyız" şeklindeki teklif alkışlandı ve Türkiyeli ve Yunanistanlı işçi ve öğrencilerin daha da yakınlaşmasını sağladı.